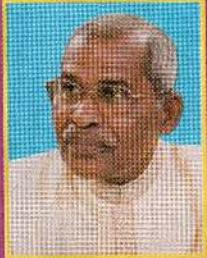

ஏசாந்கத்திரி

கிலட்சியம் கில்லாமல் கிலக்கியம் கில்லை

எழுத்தாளர் வேல் அமுதன்

'ஏசாந்கத்திரி' வீச்சு : 01
தை - 2008

'ஏசாந்கத்திரி' வீச்சு : 25
மாசி - 2010

'ஏசாந்கத்திரி' வீச்சு : 50
மாசி - 2012

'ஏசாந்கத்திரி' வீச்சு : 60
மார்க்டி - 2012

பொறுப்பு வகுக்குத்து

தமிழ் மக்களின் பொங்கல் பண்டிகை
தை மாதம் 14, 15இழும்
ஆகிய திகநிகளில்

வீங்பு (யூத) மக்களின்
அறுவடைப் பண்டிகையும்
தை மாதம் 14, 15இழும் ஆகிய
திகநிகளிலேயே
(நூலிலியல் கூறுகிறது.)
அனுட்சகோதூர்
எஸ். ஏ. மத்தியு

60/-

இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும்
கலை - இலக்கிய - பண்டிகை உலக்கணவைத் தினங்களிலும்

‘செங்கதீர்’ அறண்டுச் சந்தூ : ரூ 1000/-க்குக் குறையாத இயன்ற அன்பளிப்பு

* “செங்கதீர்” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலம் விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் நேரில் வழங்கலாம்.

அல்லது

* மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு, நடைமுறைக் கணக்கு இல : 113100138588996 க்கு வைப்பிலிடலாம்.

People's Bank (Town Branch) Batticaloa.

Current account No.: 113100138588996 - For bank deposit

அல்லது

* அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பில் மாற்றுக் கடியவாறு காசுக்கட்டளை அனுப்பலாம்.

Post Office, Batticaloa - For money orders

* காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஸ்னன் எனப் பெயரிடுக Cheques / Money orders in Favour of T.Gopalakrishnan

ஒல்சியர் வீல்ஸ்மல் இலக்கியர் வீல்லை

தோற்றும் 30.01.2008

61

கத 2013(தி.வ.ஆண்டு-2044)

வெது ஆண்டு

ஆசிரியர்:

சௌக்திரோன்

தொ.பேசி/T.P - 065-2227876
077-2602634

மின்னஞ்சல்/E.mail:-

senkathirgopal@gmail.com

**துணை ஆசிரியர்:-
அன்பழகன் குளஸ்**

தொலைபேசி/T.P - 0777492861

மின்னஞ்சல்/E.mail:-
croos_a@yahoo.com

**தொடர்பு முகவரி:-
சௌக்திரோன்**

த.கோபாலகிருஷ்ணன்

607, பார் வீதி,
மட்டக்களப்பு,
இலங்கை.

Contact:-

Senkathiron
T.Gopalakrishnan
607, Bar Road,
Batticaloa,
Sri Lanka.

- ◆ தலைக்கத்திர் 01
- ◆ அதிதிப்பக்கம் 03
- ◆ அருட்சகோதரர் எஸ்.ஏ.ஜெ மத்தியு அவர்களின் பொங்கல் வாழ்த்து... (இயற்கை வாழ்விலும் வழிபாட்டிலும் தமிழ் மக்களும் வீற்பு(யுத) மக்களும்) 09
- ◆ எழுத் தாளர் ஊக் குவிப்பு மையம் வழங்கும் தமிழியல் விருது - 2013 11
- ◆ சொல்வளம் பெருக்குவோம் - 41 - பன்மொழிப் புலவர் த.கனகரெத்தினம் 13
- ◆ கழிச்சை (குறுங்கதை) - புதிய அலை - வேல்அழுதன் 15
- ◆ ஈழ மகள் தேடுகிறாள். (தொடர் கவிதை) - புதுமைவாணன். 16
- ◆ ‘செங்கத்திர் இலக்கிய வட்டம்’நடாத்திய ஞானம் சஞ்சிகை 150வது இதழான மூத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ் அறிமுக விழாவில் செங்கத்திரோன் ஆற்றிய தலைமையுரை 17
- ◆ எதிர்காலம் (பொழிச்சல்) - தியந்தலாவ எச்.எப்.ரிள்ளா 20
- ◆ வாழ்க்கைகத்தடம் - 10 - அன்புமணி 21
- ◆ மட்க்களப்பு மாறிலி மண்பாசனைச் சொற்கள் பட்டியல் - XII - செ.எதிர்மன்னசிங்கம் 27
- ◆ கலாபூஷண அரச விருது விழா 2012 28
- ◆ வாக்கரவாணன் எழுதும் ‘வீரகாலியம்’ (தொடர்காலியம்) 29
- ◆ போலிகள் (சிறுகதை) - மல்லிகை சி.சிவகுமார் 33
- ◆ வீறு - காசி ஆண்தலன் கதை 37
- ◆ காப்பியக்கோவும் கால்நடைக்கோவும் 38
- ◆ விசுவாமித்திர பக்கம் 54
- ◆ தெறிகத்திர் - 39 58
- ◆ நினைவிடை தோய்தல் - மாஸ்டர் சிவலிங்கம் 60
- ◆ குரியனும் செங்கத்திரும் (கவிதை) - கே.எம்.எம்.இக்பால் 62
- ◆ பேராசிரியர் மெளனகுரு பக்கம் 63
- ◆ விளாசல் வீரக்குடி 64

தலைக்கதிர்

அகரவருக்கும் குறிப்பினால் வாழ்த்துக்கள்!

2008ம் ஆண்டு தையில் தனது கன்னி இதழ் விரித்து ‘செங்கதிர்’ ஜந்து ஆண்டுகளை நிறைவு செய்து உங்கள் கைகளில் தவழுகின்ற 61வது வீச்சுடன் ஆறாவது ஆண்டில் கால் வைக்கின்றது.

இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலில் தொடர்ந்து மாதம் தவறாது கடந்த ஜந்து ஆண்டுகளில் அறுபது இதழ்களை வெளிக்கொணர்வதிலுள்ள பிரசவவேதனை - நோக்காடு - பெற்றெடுப்பவர்களால் மட்டுமே உணர்ப்படக்கூடியது. ஏனையோரால் அதனை ஓரளவு புரிந்து கொள்ள மட்டுமே முடியும்.

எது எப்படியிருப்பினும் ‘செங்கதிர்’ இன் இலக்கியப் பயணம் நீண்டது. இந் நீண்ட பயணத்தின் ஒரு கட்டமே ‘செங்கதிர் இலக்கிய வட்டம்’ என்ற அமைப்பு. இவ்விலக்கிய வட்டத்தின் ஏற்பாட்டில் இதுவரை எழுத்தாளர்கள் பலரின் நூல் வெளியீடுகள் மற்றும் அறிமுக நிகழ்வுகளை நடாத்தியுள்ளோம். எதிர்காலத்தில் ‘செங்கதிர்’ மூலம் நூல்களை வெளியிடும் பதிப்பாக்கத் திட்டங்களும் உண்டு. நம் மண்ணில் கலை, இலக்கியங்கள் தழைத்துச் செழிப்பதனாடாக மனித மனங்களைச் செழுமையறங் செய்வதே ‘செங்கதிர்’ இன் செல்நெறி.

எழுத்தாளர்களே! கலைஞர்களே! ஊடகவியலாளர்களே!

இலக்கிய ஆர்வலர்களே!

எமது பயணத்தில் இணைந்து கொள்ளுங்கள். எமக்கு ஒத்தாசை வழங்குங்கள். எம்மை உற்சாகப்படுத்துங்கள். எமக்கு ஊக்கியாய் இருங்கள். இதனையே ‘செங்கதிர்’ எதிர்காலத்தில் உங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கின்றது.

- செங்கதிரோன் -

அன்பானவர்களே!

உங்களால் இயல்ல அன்பளிப்புக்களை வழங்கி “செங்கதிர்” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள்.

- மூச்சியியர் -

அதிதிப்பக்கம்

‘செங்கதீர்’ இதழின் இம்மாத அதிதி, எழுத்தாளர் வேல் அழுதன் அவர்களாவார்.

- இயற் பெயர் :** வேலுப்பிள்ளை அழுதலிங்கம்
- புனை பெயர் :** அழுதன், வேல் அழுதன், வேல் அழுதலிங்கம், குரும்பசிட்டியூர் மாடையழு வேல் அழுதன். திருமாறன்,
- தந்தை தாய் :** சீனியர் வேலுப்பிள்ளை
- தாய் :** தம்பர் வள்ளிப்பிள்ளை - இருவரும் மாடையழு குரும்பசிட்டி மேற்கு, தெல்லிப்பனை
- சொந்த முகவரி :** ‘வேலகம்’, மாடையழு குரும்பசிட்டி மேற்கு, தெல்லிப்பனை
- இன்றைய முகவரி :** 8-3-3 Metro Apartments , 55th Lane, wellawatte, Colombo -06
- தொலைபேசி :** 011-4873929, 2360694, 2360488
- பிறந்த திகதி :** 30.10.1938
- ஆரம்பக் கல்வி :** பொன்பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயம், குரும்பசிட்டி
- இடைநிலைக் கல்வி :** மகாஜனக் கல்லூரி , தெல்லிப்பனை
- தொழிற் கல்வி :** மருதானை தொழில்நுட்பக் கல்லூரி
- கல்வித் தக்கமை :** English S.S.C, தமிழ் S.S.C (1st Division), G.C.E க்குச் சிங்களம், Book Keeping
- மனைவி :** குட்டித்தம்பி இராசேஸ்வரி
- பிள்ளைகள் :** இருவர் (ஆண்+பெண்)

தொழில் - தனலெட்சுமி புத்தகசாலை, அரச எழுது வினைஞர் சேவை, Messrs A. Bour & Co Limited இல் Senior Accounts Cleark ஆக 25 ஆண்டுகள்.

கலை இலக்கியம்,

எழுத்துஞ்சிய முக்கிய நிகழ்வு:-

1948ம் ஆண்டு தொண்டமானாறு செல்வச் சந்திதி தேர்த் திருவிழாவுக்குப் பாத யாத்திரையாகப் பயணித்தவேளை சர்க்கரைப் பந்தல் ஒன்றில் “தம்பி உள்ளோ? வெளியோ?” என வினாவினர். அப்பரிபாகையின் உட்பொருள் அந்நேரம் விளங்காத நான் எழுந்தமானத்திற்கு ‘வெளி’ என்றேன். எனக்கு நீராகாரம் வெற்றுச் சோடாப் போத்தலில் வேண்டா வெறுப்பாகத் தரப்பட்டது. ‘உள்’ என்றோருக்குத் தகர முக்குப் பேணியில் வலு பக்குவமாக வழங்கப்பட்டது.

இப்பாரபட்ச நிகழ்வு சமூகச் சீர்கேட்டைக் கண்டறியவும் களையவும் தொண்டியது.

இச்சீர்கேட்டைக் களைய நான் தேர்ந்தெடுத்த வழி கலை இலக்கிய ஊழியம். அதாவது எழுத்து + செயற்பாடு.

எழுதத் தூபமிட்ட இன்னொரு நிகழ்வு:

1954 ஆம் ஆண்டென் ஞாபகம். தெல்லிப்பளை, அம்பனை மகாஜனக் கல்லூரியில் கற்றுக் கொண்டிருந்த காலம். வகுப்பு நேரம். ஆர்வ மீதியால் ‘குழ்ச்சி வலை’ என்ற மகுடத்திலான நாவலை எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். அதனை அவதானித்த பாடவாசிரியர் என்னைத் தண்டிக்க ஒடோடி வந்தார். எனது எழுத்தின் தரத்தை மட்டிட்ட ஆசிரியர் என்னைத் தண்டிக்கவில்லை. மாறாக ஆட்கொண்டார். நான் அவர் சிஷ்யனானேன்.

அந்த ஞானகுரு வேறு ஆருமல்ல. அவர் மாவை தமிழருவி த.சண்முகசுந்தரம் அவர்கள். பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருந்தவேளை ‘இளங்கதிர்’ மாணவர் சஞ்சிகையின் முதலாவது ஆசிரியராக இருந்தவர். பின்னர் தினகரன் துணை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். 1983 -1984 வரை தெல்லிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரியின் அதிபராகக் கடமையாற்றியவர்.

உயர்திரு த.சண்முகசுந்தரம் அவர்களின் வழிகாட்டலில் நான் எழுதக் கற்றுக் கொண்டேன்; எழுத்தாளனானேன். 1950 முதல் இன்று வரை எழுதிவருகின்றேன்.

எனது ஆக்கங்கள்:

கட்டுரை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், விவரணம், Letters to English Dailies, குறுங்கதை. நான் எழுதியவை பெருந்தொகை. ஆனால் நாலுதடவைகள் (1983, 1987, 1988, 1995) இராணுவ நடவடிக்கைகளால் இலக்கிய ஆக்கங்கள் உட்பட உடைமைகளை இழந் து இடம்பெயர்ந்தமையினால் இன்று கைவசம் 40 கட்டுரைகள், 18 இலக்கியக் குறிப்புக்கள், 37 சிறுகதைகள் 200 குறுங்கதைகள் மட்டும்தான் உண்டு.

நான் எழுதி வெளிவந்த நூல்கள்:

‘அறுவடை’ - நாடகம் (1976), ‘வைகறை’ - சிறுகதைத் தொகுப்பு (1977), ‘மார்சம்’ - சிறுகதைத் தொகுப்பு, ‘வாழும் வழி’ - நாடகத்தொகுப்பு (1980), ‘ஒர்மம்’ - சிறுகதைத் தொகுப்பு (2002), திருமண ஆற்றுப்படுத்துநர் அனுபவங்கள் - சமூகவியல் (2007)

எனது ஆக்கங்களை வெளியிட்ட பத்திரிகைகள்:

ஸமூகேசரி, வெற்றிமணி, Mahajanan, ABC News, ஸமமணி, ஸமமுரச, சிரித்திரன், Daily News, Observer, Sun, Daily Mirror, Times of Ceylon, வீரகேசரி, சஞ்சீவி, தினகரன், தினத்தந்தி, தினக்குரல், ஒலை, ஞானம், செங்கதீர், மல்லிகை.

**நான் கையெழுத்துப் பத்திரிகை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய
பத்திரிகைகள்:**

குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க இளைஞர் சங்கத்தின் ‘சன்மார்க்க தீபம்’,
மகாஜனாவில் படிக்கும் காலத்தில் ‘வெண்ணிலா’

நான் எழுதிய சமூக நாடகங்கள்:

மனமாற்றம், புதுமைப் பெண், அறுவடை, வாழும் வழி, கைக்கலி, கறை
படிந்த நாட்கள், Peter the Great, மரணப்பொறி

எனது நாடகங்கள் மேடையேறிய இடங்கள்:

குரும்பசிட்டி, கட்டுவன், நோவூட், உரும்பிராய், நீர்வேலி, மானிப்பாய்,
யாழ்ப்பாணம் (வாணொலியிலும் ஒலித்தன)

நான் நடித்த நாடகங்கள்:

விதியின் சதி, மன்னிப்பு, இதுதான் படிப்பு, தனி நடிப்பு, பருவக் கோளாறு,
ஜூலியஸ் சீசர்.

அவை மேடையேறிய இடங்கள்: குரும்பசிட்டி, மாவிட்டபுரம்,
தெல்லிப்பளை, அம்பனை, அளவெட்டி

கலை இலக்கியச் செயற்பாடு:

தோற்றுவித்து வளர்த்து எடுத்த அமைப்புக்கள்

- ◆ சங்கப் பலகை - நாலகம் - 1948
- ◆ குரும்பசிட்டி நலன்புரிச் சபை - 1965
- ◆ இலங்கை அறிவு இயக்கம் (அறிவுகம்) 1970, Sri Lanka Athenalum
- ◆ தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம்(தகவம்) 1974
- ◆ வள்ளுவர் மா மன்றம் - 1974
- ◆ வேல் வெளியிட்டகம் (வேகம்) - 1983
- ◆ மதி கலைஞர் வட்டம் (மகவம்) - 1983
- ◆ வேல் அமுதன் திருமண ஆலோசனையகம் - 1995

இலங்கை அறிவு இயக்கம்:

சமூகச் சீர்திருத்தத்திற்கெனத் தோற்றுவிக்கப்பட்டுக் கொழும்பு தெற்கு,
ஹற்றன், நுவரெலியா, நோவூட், முகத்துவாரம், கொட்டாஞ்சேனை (வடகொழும்பு)
முதலிய இடங்களில் பெரு விழாக்கள் எடுத்தது. அறிவுச்
சுற்றுலாக்களை நடத்தியது. மாதாந்தம் அறிவியல் சந்திப்புக்களை
நடத்தியது. அரசினை வள்ளுவர் நினைவாகத் தபாற்தலை வெளியிட
வேண்டியது.

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம்:

1974-1982 (9 வருடங்கள்) தொடர்ச்சியாகப் பொதுச் செயலராக இருந்து
அளப்பரிய கதை இலக்கியச் சேவை ஆற்ற வாய்ப்பாக அமைந்த அமைப்பு.
முதல் 9 வருடங்களும் நானே பொறுப்பேற்று வீரகேசரிக் கதைகளைச்
சிபார்சு செய்யும் பணி புரிந்தேன். அமைச்சர் செல்லையா இராசதுரையைச்
சந்தித்து இந்தியா - இலங்கை சஞ்சிகை இறக்குமதி இருவழிப்பாதையாக

அமைய வேண்டுமென மகஜர் கொடுத்தோம். வீரகேசரி வெளியீடுகளை வீரகேசரி அலுவலகத்துள்ளே சந்தித்து அதன் சமூகப் பயன் பற்றிக் கலந்துரையாடக் காரணகர்த்தாவானேன். அருட் திருசா.ம.செல்வரெத்தினம் அடிகள் ‘புதிய உலகம்’ சார்பில் நடத்திய கட்டுரை, கதைப்போட்டிகளின் ஆக்கங்களை மதிப்பீடு செய்து கொடுத்தோம். கமலாலயத்தின் ‘வாடைக் காற்று’ திரைப்படத் தொடர்பாக ஒரு விமர்சன அரங்கினை நடாத்தினோம். உறுப்பினரிடையே போட்டிகள் நடத்தினோம். மாதாந்தம் கதை இலக்கியம் சம்பந்தமாகச் சந்திப்புக்களை நடத்தினோம். வட கொழும்பு, கொழும்பிற்கு வெளியே மூளீயவளை, தெல்லிப்பளையிற் கதை அரங்குகளை நடத்தினோம். 1981 இல் நாவலாசிரியர் தி.ஞானசேகரனின் ‘குருதிமலை’ நாவலுக்கு விழா எடுக்கச் செய்து சிறுகதையோடு நாவல் இலக்கியமெனத் தகவத்தின் குறிக்கோளை விசாலிக்கச் செய்தேன். ‘சென்னை இலக்கிய சிந்தனையோடு’ ஒப்பிட்டுப் பேசப்பட்ட ஒன்றாகவும், ஈழத்தமிழகத்தில் விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தப்படாத ஒரே அமைப்பு என்றதாலும் 1982ம் ஆண்டு கருத்து முரண்பாடு ஏற்பட்டதால் தகவத்திலிருந்து நானாக ஒதுங்கிக் கொண்டேன்; விடுவித்துக் கொண்டேன்.

மதி கலைஞர் வட்டம்:

போர்ச் குழுவில் மகத்தான கலை இலக்கிய சேவையாற்றிய அமைப்பு. இலக்கியக் கருத்தரங்கம், விமர்சன அரங்கம், இலக்கிய ஒன்று கூடல், இலக்கிய முற்றம், பட்டறை முதலிய 41 சந்திப்புக்களை ஊழெழு மதி அக்கடமியில் நடத்திக் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்தது. முதுபெரும் கலைஞர்களை (நூற்கட்டமைப்பு - ஆறுமுகம் முத்தையா, வாழ்க்கைக் கலை - திருமதி பவானி மகாதேவன். ஒப்பனைக் கலை - சாமுவல் பெஞ்சமின்) ஊக்குவித்தது. தெல்லிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரியின் பவள விழாவினைக் (1985) கொண்டாடியது. 1990 இல் ‘ஸமுத்தில் ஒப்பனைக் கலை’ என்ற ஒப்பனைக்கலை பற்றிய நூலை கலாந்தி இ.பாலசுந்தரம் அவர்களை எழுதச் செய்து வெளியிட்டோம். இதுவே ஒப்பனைக்கலை பற்றிய இலங்கையில் வெளி வந்த முதல் நூலாகும்.

வேல் அமுதன் திருமண ஆலோசனையகம்:

மலினம், நகைப்பு, நம்பிக்கையீனம் முதலியனவற்றுக்கு ஆளாகியிருந்த திருமண ஒப்பேற்றுத் துறையைச் சீர் செய்யும் நோக்கமாகச் சுய தெரிவு முறை என்ற முறையை அறிமுகம் செய்து 1995 ஆம் ஆண்டு முதல் கடந்த 15 ஆண்டு காலமாகச் சிறப்பாகச் சேவை ஆற்றி வருகின்றேன்.

குடும்ப விபரம், தனிப்பட்ட விபரம், எதிர்பார்ப்புக்கள், விவரங்களுக்குத் தொடர்பாக உள்ள ஆவணங்கள் சான்றிதழ்களின் இணைப்பு, ஒரு அல்பம் புகைப்படம், பார்வையிட்டவுடன் விரும்பக்கூடியதுதானா என அறிந்து கொள்ளச் சூருக்கறிக்கை, சாதகங்கள் பொருந்தக் கூடியனதானா என அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாகப் பொருத்தறிக்கை முதலிய அத்தனை யையும் உள்ளடக்கிய விவரக்கோவை அடிப்படையில் சம்பந்தப்படுவோர் தாமாகவே வாழ்க்கைத் துணையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நவீன வசதியிது.

விவரக் கோவைகள் பால், நாடு, வயது அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளமை சிறப்பம்சம்.

அமைப்புக்களுக்கு அப்பால்:

• பொன் விழாத் தொடர்பாக வீரகேசரி நிறுவனம் நடத்திய நாவல் இலக்கிய எழுத்துப் போட்டியில் நடவராகச் செயற்பட்டமை (1980)

- 1982ம் ஆண்டு இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் அனுசரணையில் இயங்கிய பாரதி நூற்றாண்டு விழாத் தேசியக்குழுவினால் தெரிவு செய்யப்பட்ட கண்காட்சிக்குழு (பாரதியார் தொடர்பாக வெளி வந்த நூல்களின் கண்காட்சியும் ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளர் புகைப்படக் கண்காட்சியும்) செயலாளராகச் செயற்பட்டமை.
- உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியர் நியமனம் பெற்று (1992 - 1994) பணியாற்றிய காலத்தில் கலை இலக்கியச் சொற்பொழிவுகளை ஒழுங்கு செய்தும் நூல் அறிமுக விழாக்களை நடத்தியும், சமூக நாடகங்களை மேடையேற்றியும் நாடகம், வில்லிசைப் பட்டறைகளை நடந்திடச் செய்தும் கலை இலக்கிய சேவை ஆற்றியமை.
- மருதானை தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் பயின்ற காலத்தில் கல்லூரியின் தமிழ் மன்ற இலக்கியச் செயலாளராகக் கடமையாற்றியிட்டேன். அந்நாளில் தமிழ் அறிஞர் கி.லட்சுமணன் அவர்களைக் கொண்டு அகநானாறு, புறநானாறு முதலிய சங்க இலக்கியங்களைத் தமிழ் மன்றத்தில் பேருரை வழங்க ஒழுங்கு செய்து இருந்தேன்.
- 1997 ஆம் ஆண்டைத் தொடர்ந்த முன்று ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காலப்பகுதியில் கலை இலக்கிய அறிஞர்களின் நினைவு நாட்களில் அப் பிரபல்யங்களைப்பற்றிச் சிந்திக்கத் தூண்டும் வகையில் வீரகேசரி, தினக்குரல் முதலிய பத்திரிகைகளில் ஆக்கங்கள் பிரசரமாகச் செய்துள்ளேன். இனுவையூர் இயலிசை வாரிதி வீரமணி ஜயர், நாடக சினிமாப் படக் கலைஞர் அ.சிவதாசன், கலாபூசஷணம் ஏ.சந்தான கிருஷ்ணன், ‘கிறுபிக்’ கலை வேந்தன் அ.குகதாசன், மிலக்கைவற் கலாநிதி கந்தையா கணகராசா, சைவப்புலவர் அது.வை.நாகராஜன், சிறுகதைச் சிற்பி மு.திருநாவுக்கரசு, நவாலியூர் நா.சந்திதானந்தன், ஊரெழு அறிவுப்புக் கலைக் கலைஞர் க.வை.தணேஸ்வரன், எழுத்தாளர் ச.வே, கவிஞர் மாவைவரோதயன் முதலிய பெரியோர் அப்பட்டியலில் அடங்குவர்.

- தகவம், மகவம் போன்றவை விருது வழங்கிக் கலை இலக்கிய வாதிகளை ஊக்குவிக்கும் அமைப்புக்களாகவும் இருந்தமையால் அவற்றின் செயலாளராகச் செயற்பட்ட நான் முடிந்தாவு போட்டிகளை 1974 க்கு பின் தவிர்த்துக் கொண்டேன். அப்படியாக இருந்தமையால் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் என்னைத் தேடி வந்த கெளரவிப்புக்களைப் பட்டியலிடுகின்றேன்.

சமகேசரி பாலர் பகுதி உறுப்பினர்களுக்கு நடத்திய போட்டி ஒன்றில் முதற் பரிசு பெற்றேன்.

50 களின் முற் பகுதியில் NPTA வட மாகாணக் கல்லூரிகளிடையே நடத்திய நாவன்மைப் போட்டியில் வலி வடக்குக் கல்லூரிகளிடையே நடந்த போட்டியில் முதல்வனாகவும் வட மாகாண ரீதியாக நடந்த போட்டியில் மூன்றாவதாகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டுக் கொரவிக்கப்பட்டேன்.

தெற்கு மகாஜனக் கல்லூரியில் 1957ம் ஆண்டு தமிழ் இலக்கியத்திற்கான அதி சிறந்த பரிசு எனக்குக் கிடைத்தது.

குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை நடத்திய விணோத உடைப் போட்டி ஒன்றில் முதலாவதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டேன்.

ehd ; vO j p at s ட e ஜி ‘மார்சம்’ (1978) சிறுகதை தொகுப்பு நூல் அரசு தேசிய சாகித்திய விருதினைப் பெற்றது.

1989ம் ஆண்டு கோப்பாய் அரசினர் பயிற்சிக் கலாசாலை மாணவிசெ.சந்திரவதனா (இன்று திருமதி சந்திரவதனா அருள்வரதன் M.A) எனது இலக்கியத்திற்கன ஆய்வு செய்து கட்டுரை வழங்கினார்.

என்னைப் பொறுத்தவரை 01.02.1977 இல் ஜயாறன் (உயர்திருக்கே.பி.ஹரன்) ஈழ நாடு பிரதம ஆசிரியர் ஈழ நாட்டில் எழுதிய பத்தியொன்றே எனக்குக் கிடைத்த பெரிய விருதாகக் கருதுகின்றேன்.

ஹரன் ஜயாறன் கட்டுரையிலிருந்து:

“வைகறை எனும் நூலின் வெளியிட்டு விழாவில் ஆசியுரை வழங்கிய கி.வி.வி.மனன் அவர்கள் இந்நூலின் ஆசிரியரான அழுதனைப் பாராட்டுகையில் இவர் ஈழ நாடு செய்த தவப் பயன் என்று வாயார் வாழ்த்தினார்.

ஏற்கனவே இவர் எழுதிய ‘அறுவடை’ நூல் எல்லாம் விற்று விட்டனவாம். தமிழ்ப் பொது மக்களின் ஆதரவு இந்த நூலாசிரியருக்கு அமோகமாக உள்ளதென்பதற்கு இது நல்ல அத்தாட்சி.

வைகறை நூலில் ஒரு கதையைப் படித்தேன். உள்ளத்தைத் தொடுகின்றது. சமூகத் தவறுகளைக் குத்திக் காட்டிச் சீர் திருத்த வைக் கிறது. புகழ் பெற்ற டால் ஸ்டாயின் கதைகளை நினைவுடெகின்றது. பட்டுக் கத்தரித்தது போன்ற தெள்ளிய நடை, உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை வாலிப் வேகத்துடன் பிரதிபலிக்கிறது. மேலே கூறியது போல் அழுதன் ஈழநாடு செய்த தவப்பயன்தான். அவருக்கு மிகச் சிறந்த எதிர்காலம் காத்துள்ளது.

நல்ல சிறுகதைகளை எழுதுவது மிகவும் கடினம் என்பதை அறிவேன். எழுத்துத் துறையில் பல்லாண்டுகளிருந்தும் சிறுகதைகளை எழுதும் தகுதியும் துணிச்சலும் இன்னும் எனக்கு ஏற்படவில்லை. நல்ல தைப் பொங்கல் பரிசைத் தமிழ் கூரும் நல்லுலகுக்கு அளித்துள்ள ஆசிரியர் அழுதன் வாழ்க”.

இருட்சோதார் ஸெ. ஏ. ஜி மத்திய விவர்களின் முக்கீர் செய்கல் வாழ்த்து... இயற்கை வாழ்விலும், வழிபாடு உலும் தமிழ் மக்களும் ஹீபுறு (யூது) மக்களும்

தமிழர்கள் இயற்கையோடு வாழ்ந்தார்கள், இயற்கையை வழிபட்டார்கள், தொழாதத்தில் அறுவடை செய்தார்கள். தை 14, 15ம் நாட்கள் முக்கியமான நாட்களில் இரண்டு.

இவ் விழாவைப் பண்டைய ஹீபுறு மக்கள் இதே நாட்களில் கொண்டாடினார்கள்.

இரு சாராருக்கும் வரலாற்று ரீதியான கலாசார தொடர்பு இருந்திருக்க முடியும்.

ஆடி, ஆவணி மாதங்களில் பழங்கள் செழிக்கும், அக்காலத்தில் இலங்கையர்கள் காலநடையாகக் கதிர்காமம் செலகின்றனர். பழங்கள் அவர்களது தாகம் போக்கும் உணவு.

பண்டைய ஹீபுறு மக்கள் பழ அறுவடைக்காலத்தில் பெந்தகோஸ்து என்ற பழ அறுவடைத் திருநாளைக் கொண்டாடினார்கள்.

இதனால் ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் என்று தம் ஆய்வில் கண்ட முடிவினை வரையறை செய்தார் தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார்.

கிறிஸ்தவர்கள் இறைமகனை நத்தார்ப் பண்டைகயின் போது குழந்தையாகக் காண்கின்றனர். இந்துக்கள் குழந்தையாக முருகனைக் காண்கின்றனர். முருகன் என்றால் அழகன், ‘முருகியல்’ என்பது அழகியல் எனப் பொருள்படும். குழந்தைகள் அழகானவர்கள். இறைவன் அழகுடையவன்.

முற்காலந்தொட்டுத் தமிழர்கள் எப்போதும் கடின உழைப்புள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டனர். சங்காலத்தில் நிலத்தீன் செழுமை அதிகம் இருந்தது. எனினும் உழவர்கள் அக்காலத்தில் கடின உழைப்பையே மேற்கொண்டனர்.

தமிழக மலைநாடுகள் ஏலம், கறுவா, மிளகு, ஏனைய வாசனைத்திரவியங்களையும் அள்ளிச் சொரிந்தன. தமிழ் நாட்டின் கடற்கரைகள் விலையுயர்ந்த முத்துக்களையும், முருகைக் கற்களையும் அபரிமிதமாகச் சொரிந்தன.

தமிழ்நாட்டின் காடுகள் உலோகங்களையும், விலையுயர்ந்த கற்களையும் தந்தன். ஆகவே வரலாற்று ஆதாரங்களின்படி தமிழ் மக்கள் தம்மை வர்த்தகர்களாகவும் நிலைநாட்டுத் தொண்டார்கள். தமிழக வியாபாரிகள் கிழக்கிலே சீனாவுடனும், மேற்கிலே மொசப்பதேவியா, எகிப்து, கிரேக்க, ரோம சாம்ராசசியங்களோடும் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டனர்.

இயற்கை தந்த செல்வங்களை வாரியெடுத்தார்கள். அவர்கள் வாழ்ந்த நாடு செல்வத்தால் செழிப்புற்று. அந்தச் செல்வச் செழிப்பிலும். அறநெறி தவறாது போர் புரிந்தனர். நேரமை, வீரம், மரியாதை போன்றன அவர்களது வாழ்க்கையில் மிகுந்தன.

சங்கம் தரும் இலக்கியங்களில் தனிப்பாடற் தொகுதிகள் பலவும் அறத்தையே வெளிப்படுத்தி வலியுறுத்துகின்றன. மக்கள் இயற்கையைப் பெரிதும் ஆதரித்தார்கள். மிருகங்களில் இருந்தும். இயற்கையிலிருந்தும் பலதையும் கற்றுக்கொண்டார்கள்.

சங்கப் பலவர்கள் தாமரைப் பூக்களைப் பார்த்து இரசித்தனர். தேனும் வண்டும் அவர்களது கற்பனைக்கு மெருகூடிடின். “அரிவை கூந்தலின் நறியவும் உளவோ நீயறியும் பூவே...” என இறைவனே வந்து பாடியதாக கூறுகின்றான் புலவன். இயற்கையிலே இறைவனைக் காண்கின்றனர்.

இதனால் இயற்கையை மதித்த பண்டைத் தமிழர்கள் எடுத்த பல விழாக்களில்; பொங்கல் திருநாள் - உழவர் திருநாள் மட்டுமல்ல அது உழைப்பாளிகளின் திருநாள். இதனைப் பிறகாலப் பாரதி “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்.” எனப்பாடனார்.

யேசுவின் மிகப்பெரும் சீட்ரான கர்மயோகிபவுல் “உழைக்காதவன் சாப்பிடாமல் இருக்கட்டும்” எனக்கட்டளையிட்டார்.

திருவிவிலியம் நமக்குக் கூறும் செய்தி:

லேவியர் ஆகமம் அதி: 23 சமயப் பொருவிழாக்கள் பாஸ்காவும் புளிப்பற்ற அப்பழும்

வசனம்: 5 முதல் 14 ம் நாள் மாலையில் ஆண்டவருக்கான பாஸ்கா

வசனம்: 6 அந்தமாதம் 15ம் நாள் ஆண்டவருக்கான புளிப்பற்ற அப்பப் பண்டிகை

குறிப்பு:- நாம் இன்று தைப் பொங்கல் நாளில் புளிப்பற்ற புதிய பொங்கல் படைக்கின்றோம்.

அறுவடைப் பெருநாள்

15ம் 16 வசனம்.

ஆரத்திப் பலியாக, கதிர்கட்டினைக் கொண்டு வந்த, ஓய்வு நாளின் மறுநாளிலிருந்து ஏழு வாரங்களைக் கணக்கிடவும். ஏழாம் ஓய்வு நாளுக்கு மறு நாளான ஜம்பதாம் நாளில் ஆண்டவருக்குப் புது உணவுப் படையலைச் செலுத்துங்கள். மேலும் காண்க, திரு.விவிலியம் எண்ணாகமம்:28:16-31. இனும் உள் விவிலியத்தில்....

வாழ்த்துக்கள்,
செழிக்குக இயற்கை
ஒங்குக உழைப்பு
அது
உண்மைப் பொங்கல்
அது இறைபொழிவிற்கு
நன்றியின் நல்ல நாள்.

அருட்சகோதரர்
எஸ். ஏ. ஜி. மத்தியி
159, எஸ். எஸ். ஜே. குழங்கை
கல்முனை, இலங்கை
065-2221906

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்
64, கதிர்காமர் வீதி, அமிர்தகல்லி,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை,
தொ.பே.077-6041503, 065-2226658,
மின்னஞ்சல்:- okkuna@gmail.com,
இணையத்தளம்:- okunanaadan.com

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் வழங்கும் தமிழியல் விருது - 2013

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் ஆண்டுதோறும் ஈழத்திலும், வெளிநாடுகளிலும் வாழ்கின்ற ஈழத்துத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கும் வண்ணம், தமிழியல் விருது வழங்கி வருகின்றது.

இவ்வாண்டு வது தடவையாக, இவ்விருதினை வழங்குவதற்கு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் செயல்வடிவம் கொண்டுள்ளது.

உயர் தமிழியல் விருது

இலக்கிய மேம்பாட்டுக்கு உரமாய் உழைத்த மிகச் சிறந்த முத்த படைப்பாளி ஒருவருக்கு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மைய ஸ்தாபகர் ஓ.கே.பாக்கியநாதன் உயர் தமிழியல் விருது வழங்கிக் கொரவிக்கும்.

தமிழியல் விருது

தமிழ் இலக்கிய மேம்பாட்டுக்கு உரமாய் உழைத்த முத்த படைப்பாளிகள் 10 பேருக்கு, வவுனியூர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண கமலநாயகி தமிழியல் விருதுடன் தலா 15,000/= வழங்கிக் கொரவிக்கும்.

தமிழ்ப்பணியாளர் தமிழியல் விருது

�ழத்துப் படைப்பாளி அல்லாத அயல்நாட்டு தமிழ்ப்பணியாளர் ஒருவருக்கு கல்விமான் வ.கனகசிங்கம் தமிழியல் விருதுடன் ரூபா 25,000/= வழங்கிக் கொரவிக்கும்.

இனநல்லுறவு தமிழியல் விருது

இன நல்லுறவுக்காக உழைத்த சிங்களமொழிப் படைப்பாளர் ஒருவருக்கு வணபிதா சந்திர அடிகளார் தமிழியல் விருதுடன் ரூபா 10,000/= வழங்கிக் கொரவிக்கும்.

2012 இல் வெளிவந்த சிறந்த 15 நால்களுக்கு,

சிறந்த நாலுக்கான தமிழியல் விருது

- ◆ சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளார் தமிழியல் விருதுடன் - 10,000/=
- ◆ புலவர்மணிபெரியதம்பிள்ளை தமிழியல் விருதுடன் - 10,000/=
- ◆ புலவர்மணி ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் தமிழியல் விருதுடன் - 10,000/=
- ◆ அருட்கலைவாரிதி ச.சண்முகவடிவேல் தமிழியல் விருதுடன் - 10,000/=
- ◆ நாவலாசிரியை பவளசந்தரம்மா தமிழியல் விருதுடன் - 10,000/=
- ◆ கலைஞர் ஓ.கே.கணபதிப்பிள்ளை தமிழியல் விருதுடன் - 10,000/=

- ◆ கல்விமான் க.முத்துவினங்கம் தமிழியல் விருதுடன் - 10,000/-
 - ◆ பம்பைமடு நாகலிங்கம் நல்லஸ்மா தமிழியல் விருதுடன் - 10,000/-
 - ◆ பதிவாளர் நாயகம் எஸ்.முத்துக்குமாரன் தமிழியல் விருதுடன் - 10,000/-
 - ◆ வித்தியாக்ரத்தி ந.சந்திரகுமார் தமிழியல் விருதுடன் - 10,000/-
 - ◆ தகவம் வ.இராகையா தமிழியல் விருதுடன் - 10,000/-
 - ◆ செந்தமிழ்ச்செல்வர் சு.ஸ்ரீகந்தராஜா தமிழியல் விருதுடன் - 10,000/-
 - ◆ பம்பைமடு கந்தையா இரங்சிதமலர் தமிழியல் விருதுடன் - 10,000/-
 - ◆ கவிஞர் கல்லாறன் மு.கணபதிப்பிள்ளை தமிழியல் விருதுடன் - 10,000/-
 - ◆ துறையூர் வே.நாகேந்திரன் தமிழியல் விருதுடன் - 10,000/-
- வழங்கிக் கொளரவிக்கும்

ஒவியருக்கான தமிழியல் விருது

மிகச் சிறந்த ஒவியர் ஒருவருக்கு ஒவியர் கிக்கோ தமிழியல் விருதுடன் ரூபா 10,000/- வழங்கிக் கொளரவிக்கும்.

2012ம் ஆண்டுக்கான தமிழியல் விருதுக்கான நூல்களைத் தேர்வு செய்ய படைப்பாளிகளிடம் இருந்து நூல்களை எதிர் பார்க்கின்றது.

◆ சமுத்திலும் வெளிநாடுகளிலும் வாழ்கின்ற சமுத்துத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் நூலுக்கான தமிழியல் விருதுக்காக நூல்களை அனுப்பி வைக்கலாம்.

- ◆ நால்கள், சிறுக்கதை, கவிதை, குழந்தை இலக்கியம், சிறுவர் இலக்கியம், விட்டை இலக்கியம், நாடகம், அறிவியல், ஆய்வியல், வரலாறு, பழந்தமிழ் இலக்கியம், மொழி பெயர்ப்பு, தொழில்நுட்பம் எனப் பல்துறை சார்ந்த நூல்களைத் தேர்வுக்காக அனுப்பி வைக்கலாம்.
- ◆ நூல்களின் 3 படிகள் அனுப்பப் பெறுதல் வேண்டும்.
- ◆ நூல்கள் 2012 ஜூன் 1 முதல் 2012 டிசம்பர் 31 காலப்பகுதியில் பிரசரிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.
- ◆ முதல் பதிப்பு மாத்திரம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.
- ◆ நூல்கள் வந்து சேரவேண்டிய கடைசி நாள் 15.05.2013
- ◆ ஒரு படைப்பாளி, எத்தனை வகையான படைப்புக்களையும் அனுப்பி வைக்கலாம்.
- ◆ நூற்றுண்ட பெயர், முகவரி, தொலைபேசி, இலக்கம் கொண்ட விபரத்தினை இணைத்து அனுப்புதல் வேண்டும்
- ◆ சிறந்த அறிஞர்களைக் கொண்ட நடுவர் குழு விருதுக்குரிய நூல்களையும், விருதாளிகளையும் தேர்வு செய்யும்.
- ◆ பணமும் விருதும் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் நிபந்தனைகளுக்கு அமைய வழங்கப்படும்.

நூல்களை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

டாக்டர் ஓ.கே.குணாநாதன்

மேலாளர், எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்,
64, கதிர்காமர் வீதி, அமர்த்தகழி,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை

சொல்வனம் பெருக்குவோம் - 41

பன்மொழிப்புலவர். த. கணகரத்தினம்

வரலாறு காட்டும் தமிழ்ச் சொற்கள்

இரு நாட்டின் பண்டைய வரலாற்றை அறிய அந்நாட்டு மொழி அல்லது சொற்கள் பயன்படுகின்றன. சில சொற்கள் பண்டைய வழக்குகளையும் எக்கு விளக்குகின்றன. பண்டைத் தமிழர்கள் நிலத்தை ஜூந்து திணைகளாக வகுத்திருந்தார்கள். குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், மூல்லை, பாலை என்பனவே அந்த ஜூந்து திணைகளாம். இத் திணைகளுக்குரிய மரங்கள், பூக்கள், பறவைகள், மாந்தர் என்பன பற்றிப் பண்டைய இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன. கடிமரம் - காவல்மரம் எனப் பெயரிட்டனர். ‘கா’ என்றால் காத்தல் எனப் பொருள் தரும். இது சோலைக்குரிய பெயருமாகும். இதில் காத்தற் பொருளும் அடங்கும். கோவில்களில் கடவுளுருவிற் நிழல் தந்து நிற்கும் மரங்கள் தலமரம் - தலவிருட்சம் எனப்படும். முற்காலத்தில் மக்கள் பல்வித பயன் தந்த மரங்களையும், சோலைகளையும் தெய்வங்களாக வழிபட்டு வந்தனர் என ஊகிக்கலாம். கடம்பர் என்னும் வகுப்பர் கடப்ப மரத்தைக் கடிமரமாகக் கொண்டிருந்தனர். ஆபிரிக்க அமெரிக்கப் பழங்குடி மக்கள்கும் இத்தகைய கொள்கையுண்டு.

இந்த முறையிற்றான் சைவர் உருத்திராக்க மரத்தையும், வைணவர் துளசியையும், பொத்தர் அரச மரத்தையும், சமணர் அசோக மரத்தையும் தெய்வத் தன்மையுள்ளதாகப் போற்றுகின்றனர்.

சம்பளம் என்ற சொல் மக்கள் ஊதிய விடயத்தில் பெருவழக்குப் பெற்றிருக்கிறது. சம்பளமல்லாத முறைகேடான வருவாய் கிம்பளம் என்றும் வழக்குப் பெற்றிருக்கிறதைக் காண்கின்றோம்.

சம்பு+அளம் என்ற இரு சொற்களின் சேர்க்கையே சம்பளம் என்ற சொல்லாகும். சம்பு அல்லது சம்பா என்ற சிறந்த கூலவகையே நெல்வகையைக் குறிக்கும். அளம் என்பது உப்பைக் குறிக்கும். பழங்காலத்தில் சம்பளம் கூலமும் உப்புமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. கூலம் என்பது நெல் முதலிய தானியமாகும். நெல் வகையிற் சிறந்த சம்பாவின் பெயராலும், உப்பின் பெயராலும் சம்பளம் என்னும் பெயர் உண்டாகியிருக்கிறது. கூலி என்ற சொல்லும் கூலமுடன் - அதாவது தானியத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது. முற்காலத்தில் கூலமாகக் கொடுக்கப்பட்டது கூலியெனப்பட்டது.

‘நல்லவர் பொருட்டு மழை பொழியும்; நாடு செழிக்கும். தீயவரையிட்டு மழை பொய்த்துப் பஞ்சம் உண்டாகும்’ என்பது பண்டையோர் கருத்தாகும்.

“.....தொல்லுலகில்

நல்லார் ஒருவர் உள்ளேர் அவர் பொருட்
டெல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை” (முதுரை)

“நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ” (நாடேயாகுக் காடேயாகுக)

“எவ்வழி நல்லர் ஆடவர்
அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே” (புறம்)

என்பன ஒளவையார் கூற்றுக்கள். மழை பொய்த்த காலத்தில் அதற்குக் காரணம் ஒரு கொடும்பாவியென்று கருதினர். முது பண்டை வழக்கில் மிகத் தீவன ஒருவனை ஊருக்கு வெளியே இழுத்துக் கொண்டு போய் உயிரோடு ஏரித்து விடுவர். இதுவே கொடும்பாவி கட்டியிழுத்தல் எனப் பெயர் பெற்றது. நாகரிகம் மிக்க காலத்தில் பாவையொன்றை இழுத்துச் சென்று கொள்ளுத்தி விடுகின்றனர்.

இம்முறையிலே கொடும்பாவி கட்டியிழுத்தல் என்ற தொடர் பிறந்தது. சொல்வளம் பெருக்கலுடன் வரலாற்றையும் அறிந்து மொழிவளம் நயப்போமாக.

• அஞ்படையீர்.....

• தமிழ் ஒலக்கிய பல்துறைசார் படைப்புக்கள் கோரல்

• இலக்கிய உள்ளீர்களே! படைப்பாளர்களே! வெளிப்போளர்களே!

• பத்தாற்கைத்துறையளரே!

• கொழுப் புதிய மக்கீன் திருச்சுகலையல் தமது

• அரசியல் கைத்துறைக் கிடுக்குற் எமக்கு கல்கதை. கட்டுரை மற்றும்

• பல்துறைகளிற்கு படைப்புக்களை அனுப்பியதுவும்படி தயவுடன்

• வெள்ளுக்கிணறோம்.

• கலவத்தன் கேளவத்தால் கம்பக் கூட்டுக்குள் வரும் தமது

• அரசியல் கைத்துறைக்கீர்தி நாம் அக. புற தீர்வுங்கள் பெர்த்தும்

• மனமுடைர்த்த நிலையல் இவதுறையைடன் கிடுக்கிணறோம்.

• இந்நிலையல் நீர்க்கள் அனுப்பும் படைப்புக்கள் கூலம் உள்ளியல்

• நீதியான தாக்கத்தில் கிடுத்து விபூஸ்துதியும் என நூற்புக்கிணறோம்.

• அத்துடன் எட்டுக்கொடு ஆற்றுப்படுத்தலாய் எழுத எண்ணுத்தல்

• தேவன்னாம் திந்துறைகளைக்குத் தூவுவதுத்து பேர்டாக்குக்கு மத்தியல்

• தல ஆக்கஷகளை எழுதுக்கிணறோம். அவற்கை தடிகள்

• வெளியீருக்கள் ராஶாந்த்து ஊக்குவிப்பிரிக்கள் என ஏத்துப்பாக்கிணறோம்.

நன்றி!

இப்புக்கு.....

தமது அரசியல் கைத்துறைகள்.

G - தமது

புதிய மக்கீன்

திருச்சுகலை.

கொழுப் - 09

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:-
S.Sathiesh,
P - 454,
New Magazine Prison,
Colombo - 09

கறுநிகதை தழிச்செடி

புதிய அலை

வேல்அழுதன்

சமய ஆசிரியர் ஆறுமுகம் வித்தியாசமானவர். போதனையோடு வெறுமனே நிற்காது, போதனையைத் தன்வாழ்வில் சாதனையாகச் சாதிக்கும் உத்தமர்.

ஆசிரியருக்கு முக்கிய சொந்த வேலையொன்று செய்தாக வேண்டி வந்தது. அதாவது, அவரது மகளுக்கு உத்தமமாகப் பொருந்தி வரும் சாதகர் பற்றிய விசாரனை அது.

அந்த வேலையைப் பொறுப்புணர்வோடு செய்து கொடுக்கக் கூடியவர் நம்ம பத்மநாதன்தான். அவரையே ஆறுமுகம் ஆசிரியர் அனுகி, தனது தேவையைத் தெரிவித்தார்.

ஆறுமுகம் ஆசிரியர் லேசிலை உதவி கேட்கார்; கேட்டால் எவரும் மறுப்பது கிடையாது; பத்மநாதனும் மறுக்கவில்லை.

மணமகனின் விவரங்களையும், புகைப்படத்தையும் பார்த்த பத்மநாதன் படத்தைக் கூர்ந்து கவனித்தார். பார்த்த மாத்திரத்தே, “மாஸ்டர் இவன் உங்களுக்குச் சரிவரான்” - பத்மநாதன் சட்டெனத் தெரிவித்தார்.

பத்மநாதனின் நிராகரிப்பு ஆசிரியருக்கு ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தியது. “கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லுங்கோ பத்மநாதன்” - ஆசிரியர் கெஞ்சலாகக் கேட்டார்.

“அது உங்களுக்கு வாய்விட்டுச் சொல்லக்கூடிய விடயமல்ல மாஸ்டர். நீங்க இவனை அழியோடை மறந்து போங்க சேர்”

ஆசிரியர் விட்டபாடில்லை; விடாப்பிடியாக மீண்டும் மீண்டும் கேட்டார்.

மறுக்க முடியாமல், நெருக்குவார நிமித்தம் பத்மநாதன் சொன்னவை; “இவனை எனக்கு நல்லாகத் தெரியும். இவன் இன்றென்ற கபேயுள் ஆபாசக் காட்சிகளைப் பார்த்த படி கூச்ச நாச்சமின்றி சுயதிருப்தி அடையும் கழிச்செடி”

வதாடர் கவிதை...

எழு ஶனள் தேட்டீறாள் - 05

தோழியைத் தேடுத் தேடு

(ஈழமகள் தேடுக்றாள் வதாடர்ச்ச.....)

வீட்டைக் காக்க
காப்பில் உழைக்க - என்
கரங்களில் விளைந்து
மாப்பிக் கிடக்கிறது.

காப்பிக் கொருத்த
கயவர் கண்கள்
களிர்பில் ஒன்றும்
பூப்பிக் கிடக்கிறது.

தொட்டம் தொட்டமாயி
ஓட்டு மொத்த தேசமும்
மட்ட துயர் வானின்
வட்ட ஓட்டப்போல்
வலம் வந்து - என்ன
வாட்டு வகுக்கிறது.

அன்று அனியப்பியாயி
அழுதுங்கள் தாங்கியவள்
இன்று அருத்தகுத்து
அவலங்கள் தாங்குகின்றோன்.

கிடுப்பும் பர்ப்பியாகும்,
எழுப்பான ஏர்க்குடன்
துகுப்பியன இருந்தவள் - இன்று
கிடுப்பாங்கு கிட்கிறோன்.

புதுமலை வானம்

அன்னை தந்தையென
அத்தை உறவுக்களையும்
யிரிந்த என்னை - அன்று
அருவதனைத்தவள் ந் - இன்று
யிரிந்த உறவுக்களையும்
யிரியமான உறவுக்களையும்
இழுந்து தவிக்கின்றோன்
ந் என்கே?

தோழியுடைத் தேடுத் தேடு
தொலைகிறது நாயிகை
அருத்தகுத்து மாற்றியாகும்
அதைகள் சுவர்றில்
உனைத் தேடுப்பை
உறைகிறது கண்கள்..

(தொடர்நும்.....)

27.12.2012 அன்று மட்க்களமிட வியது நூலாக யணிப்பத்தின் சொங்கதறி இலக்கிய வட்பர்' நபாத்திய 'ஞானம்' (கணல் இலக்கியச் சஞ்சிவக) 150வது தீதழான ஈழத்தும் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ் அறிமுக நிகழ்வில் சொங்கதறி' ஆசிரியர் சொங்கதறிரோன் த. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் ஆர்த்திய தலைமையுடனா : -

ஜூன் 2000ம் ஆண்டில் தன் முதலாவது இதழை வெளியிட்ட ஞானம் 2002 நவம்பரில் தனது 150வது இதழை வெளியிட்டிருப்பது சிற்றிதழ்கள் வரலாற்றில் இமாலய சாதனையாகும். அதுவும், இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலில் நீண்ட காலம் மாதம் தவறாது கிரமமாக வெளிவந்த இதழ் என்ற பெருமையும் ஞானத்திற்கு உண்டு. இந்தச் சாதனைகளுக்கெல்லாம் பெருமைகளுக்கெல்லாம் மருடம் வைத்தாற்போன்று சிற்றிதழ்களின் வரலாற்றிலே இதுவரையில் இல்லாதபடி 600 பக்கங்களுடன் இந்த 150வது இதழ் 'சமீத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ்' ஆக வெளிவந்துள்ளது. 'ஞானம்' தலைமை ஆசிரியர் Dr.தி.ஞானசேகரன் அவர்களையும் அவருக்குத் துணைநிற்கும் இணையாசிரியர் திருமதி. ஞானசேகரனையும் மற்றும் நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பாகவுள்ள அவர்களுடைய மகன் ஞா. பாலச்சந்திரன் அவர்களையும் மனதாரப் பாராட்டி வாழ்த்தி எனது தலைமையுரைக்கு வருகிறேன்.

தமிழர் வரலாற்றுல் 'போர் இலக்கியம்' என்று வரும் போது சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான 'புறநானாறு' பற்றி முதலில் என்னைத்தோன்றுகிறது. புறநானாற்று வீரம் இன்றைய நவீன - நாகரிகம் முதிர்ச்சியற்ற காலத்திற்குப் பொருந்துமா? அது போற்றுதற்குரியதா? என்பது வேறுவிடயம். போரில் வென்ற மன்னர்களைப் புலவர்கள் பொருள் பெறுவதற்காகப் புகழ்ந்து பாடிய புறநானாற்றுப் பாடல்களில் மக்கள் முதன்மைப் படுத்தப்படவில்லை. அடுத்துச் செயங்கொண்டார் இயற்றிய 'கலங்கத்துப் பரணி'யைப் பார்க்கின்றோம். இதிகாசங்களை எடுத்துக் கொண்டால் கம்பராமாயணத்திலே 'யுத்தகாண்டம்' வருகிறது. மகாபாரதக் கதையிலே பதினெட்டு நாட்கள் நடந்த 'குருஷேத் திரப்போர்' கூறப்பட்டுள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட இவையெல்லாமே மன்னர்களைப் பற்றியும் - அவர்தம் வீரதீர்சாகசங்கள் பற்றியும் - போர்க்களக் காட்சிகள் பற்றியும் விபரித்துக் கூறுகின்றனவேயன்றி - போரினால் சாதாரண மக்கள் அடைந்த அவலங்கள் பற்றி அலட்டிக் கொள்ளவேயில்லை. இவைகள் எழுந்த காலச்சூழலும் - இவைகள் எழுதப்பட்ட நோக்கமும் - அக்காலத்துச் சமூகக் கட்டமைப்பும் - அரசியல் முறைமைகளும் இதற்குக் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம்.

நவீன் தமிழ் இலக்கியங்களை எடுத்துக் கொண்டால் 'கல்கி' கிருஸ்னமுரத்தி, சாண்டில்யன், கோ.வி.மணிசேகரன், கலைஞர் கருணாநிதி போன்றவர்கள் படைத்த சரித்திர நாவல்களிலே போர்க்களங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிலேயும் மக்கள் நலன் சார்ந்த தன்மைகளை விட மன்னர்களின் நலம் சார்ந்த தன்மைகளே மேலோங்கி இருந்தன. ஆனால் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தை

மையமாக வைத்து ர.ச.நல்லபெருமாள் ‘கல்கி’ சஞ்சிகையிலே தொடர் கடையாக எழுதிய ‘கல் லுக் குள் சரம்’ நாவல் தமிழில் போரிலக்கியத்திற்குப் புதிய பரிமானம் ஒன்றைக் கொடுத்தது.

ஸமத்திலே போரிலக்கியத்தைத் தமிழ்த்தேசிய இனத்தின் சுய நிர்ணய உரிமைப் போராட்டத்துடன் பொருத்திப் பார்க்கையிலே, 1956க்குப் பின்னர், மொழியைக் காக்கவும் - மன்னைக் காக்கவும் - மொழிக்காகவும் மண்ணுக்காகவும் உயிரைக் கொடுக்கவும் எழுந்து வருமாறு காசி ஆனந்தன் உட்பட பல தமிழ்க் கவிஞர்கள் ‘சுதந்திரன்’ பத்திரிகையிலே கவிதைகள் படைத்தார்கள். ஒரு கட்டத்திலே கவிஞர் காசி ஆனந்தன் அவர்கள்,

**“என்னகவி எழுதுகிறீர்
பாவலரே! போலிகளாய்
இருக்கின்றிர்கள்!
கன்னியெழிற் றமிழனங்கு
கையிரண்டில் விலங்குடையாள்
கன்னீர் கன்னும்
செந்நெருப்பு விழிகொண்டு
சீறியெழ மறந்து விட்டர்
சீச்சி... வானில்
புண்ணிருந்தாற் போலிருக்கும்
நிலாவினையும் காதலையும்
புனைகின்றே!**

என்று ‘படை கிளம்புப் பாடல் படை’க்கும் படி தமிழ்க் கவிஞர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறார். ஸமத்துப் போரிலக்கியத்தின் ஊற்றுக்கண்களாக இக்கவிதைகளைக் குறிப்பிடலாம். இன்னும் சற்று விரிவாகப் பார்த்தால் ஸமத்துமிழ் இளைஞர்களை ஆயுதப் போராட்டம் நோக்கிச் சிந்திக்க வைத்த ஆரம்பகால இலக்கியங்களாகக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் எழுதிய ‘தமிழன் கனவு’ குறுங்காவிய நாலையும், அருளர் எனும் அருட்பிரகாசம் எழுதிய இலங்கை அரசாங்கத்தினால் தடை செய்யப்பட்ட - ‘லங்காராணி’ நாவலையும் கருதலாம். அத்தகையதோர் பின்புலத்திலேதான் ‘ஞானம்’ 150வது இதழ் மேற்கூறப்பட்ட எழுதுதுக்களின் நீட்சியாய் ‘ஸமத்துப் போரிலக்கியச் சிறப்பிதழ்’ ஆக வெளிவந்துள்ளது.

‘ஸமத்துப் போரிலக்கியம்’ எனும் தொடர், தமிழ்த் தேசியத்தை முதன்மைப்படுத்திய ஆயுதப் போராட்டம் சார்ந்தது என்று ஞானம் ஆசிரியர் அவர்கள் தனது முன்னுரையிலேயே கூறியிருப்பதாலும்; இவ்விடுதலைப் போராட்டம் கடந்த காலங்களில் தடம் மாறிப்போன அம்சங்களையும் அவர்தன் முன்னுரையில் தொட்டுச் செல்வதாலும்; ‘இப்போரின் விகாவுகள் போர் சார்ந்த கருத்து நிலைப்பாடுகள் பற்றிய மதிப்பீடுகள் அனைத்துக் தளங்களிலும் நடைபெறுதல் ஆரோக்கியமானது. இதுதான் தமிழ்த் தேசிய அரசியலை நேர்த்திசை வழிக்கு இட்டுச் செல்லும்’ என அவர் எதிர்வு கூறுவதாலும் அவற்றையொட்டி என் மனதில் பட்ட கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் காய்தல் உவத்தல் இன்றி இங்கு முன்வைப்பது பொருத்தம் என எண்ணுகிறேன்.

குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்தில் ஸமுத்துத் தமிழ்ச் சூழலில் ‘போர்க்கால இலக்கியம்’ என்பது சிங்களப் பேரினவாத அரசப்படையின் தமிழ் மக்கள் மீதான தாக்குதல்களை மட்டும் எழுத்தாக்கி அதன் மூலம் அப்பாவித் தமிழ் இளைஞர்களைப் போர்க்களம் நோக்கி உசப்பேற்றிவிடுகிற ஒரு பக்கச் சார்பானவையாகவே இருந்தன. அத்தகைய எழுத்துக்களைத்தான் புலம் பெயர் தமிழ்ச்சமூகம் உட்பட அனைத்துத் தமிழ்த் தரப்புகளும் ‘போர்க்கால இலக்கியம்’ எனப் போற்றின; ஊக்குவித்தன. சில பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் - கலாநிதிகள் உட்பட அனேக தமிழ்ப் புத்திஜீவிகள் இதைத்தான் செய்தார்கள். தமிழ் ஊடகங்கள் கூட இதைத்தான் ‘புறநானுற்று வீரம்’ எனத் தங்கள் பங்குக்குப் போற்றிப் புகழ்ந்தன. இத்தகைய ஒரு பக்கச் சார்பான எழுத்துக்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தைத் தவறான தடத்திலேதான் இட்டுச் சென்றது என்பதை இன்று வரலாறு மெய்ப்பித்திருக்கிறது.

யார் பிழை? யார் சரி? என்பதற்கு அப்பால் - அந்த ஆராய்ச்சி இங்கு இப்போது தேவையில்லை - ஸமுத்தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் சுயநிற்றனய உரிமைக்கான ஆரம்ப கால அரசியல் சீர்திருத்தக் கோரிக்கைகளுக்கூடான செயற்பாடுகள் (சேர். பொன். இராமநாதன், அருணாசலம் காலம்) தோல்வியில் முடிந்தன. அடுத்து வந்த அகிமிசைப் போராட்டமும் தோல்வி. அது எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் அவர்களின் காலம். இறுதியாக ஆயுதப் போராட்டமும் தோல்வியில் முடிந்து ஸழத் தமிழ்னம் இன்று திக்குத் தெரியாத காட்டில் விடப்பட்டுள்ளது. அடுத்தகட்டப் போராட்டம் அகிமிசையும் இல்லை; ஆயுதமும் இல்லை. இராஜதந்திரப் போராட்டமாத்தான் அமையும். இராஜதந்திரப் போராட்டத்திற்கு மக்கள் தேவையில்லை. நல்ல தலைகள் - தலைமைகள் - தான் தேவை. தூதித்துவசமாக ஸழத்தமிழர் களுக்கு அது இன்றில்லை. காரணம் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை கடந்த அறுபது வருடாகலமாக அனேக தமிழ் அரசியல் வாதிகள், பதவி நாற்காலிகளைக் கைப்பற்றிக் கொள்வதற்காக மக்களை உணர்வுட்டி வந்தார்களே தவிர அவர்களை அறிவுட்டவில்லை. தனிநபர்கள் சிலரின் தனிப்பட்ட அரசியல் எதிர்காலத்திற்காக இன்றும் இதுதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மக்களின் அவலம் தான் இன்றைய தமிழ் அரசியல் வாதிகளின் மூலதனம் என்றாகி விட்டது. தனிநபர் நலன்களுக்கான அரசியலும் - கட்சி நலன்களுக்கான அரசியலும்தான் இன்று இவர்களால் நடாத்தப்படுகின்றனவே தவிர மக்களுக்கான அரசியல் முன்னெடுக்கப்படவில்லை. இத்தகையதோர் இக்கட்டான சூழ்நிலையில்தான் எந்தப் பக்கச்சார்புமின்றி கடந்த முப்பது வருட கால ஆயுதப் போராட்ட நிகழ்வுகளைப் பல தரப்பட்ட பார்வைகளிலிருந்தும் - வெவ்வேறு கோட்பாட்டுத் தளங்களிலிருந்தும் - கருத்து நிலைகளிலிருந்தும் படைக்கப்பட்ட படைப்புக்களை நடுநிலைமை பிறழாது, அவற்றை 600 பக்கங்களிலே தொகுத்து ‘ஸழத்துப் போர் இலக்கியம்’ ஆக எமக்கு ஈந்துள்ள Dr.தி. ஞானசேகரனையும் அவர்தம் உழைப்பையும் சிலாக்கித்துப் பாராட்டி, எதிர்காலத்தில் ஸழத்தமிழர்களை உணர்வுட்டுவதற்குப் பதிலாக அரசியலில் அறிவுட்டுவதற்கு ஞானத்தின் இப் ‘போர்க்கால இலக்கியச் சிறப்பிதழ்’ ஆரம்பப் புள்ளியாக அமைய வேண்டும் என்று அவாவி எனது தலைமையுரையை நிறைவு செய்கிறேன்.■

எதிர்காலம்

- நியந்தலாவ
அ. எப். ரங்கா

நர்ச்சவமான என் மனுகர்
வாழ்வு பற்றிய எண்ணால்கள்
கருந்தபடி!

முன்னேற்றால்கள் குற்றி
என் நுப்பத்தைப் புன்னத்தை
மிழுக்கன்றான
காலத்தின் ஒராலூரத் கைகள்!

வறுகைமல்கோட்டின் கீழ்
வழுக்க ஏழுந்த எம் நிகையை
ஒய்த்திப் பார்த்த
ஒழுந்தப்பலை!

நோன் சுமக்குப்
நூயர்களை வட
ஶேலந்த ஒபாருளாதாரச் சுகை
முடிந்தப் போட்டுத்துறை!

கிடர்தி காலம்
முடிந்துவட்டது..
நிதிகாலம் காஞ்சிருது..
எந்துகாலம் ???

வாழ்க்கைத் துடுபு - 10

- அன்புமணி

06.03.2010 அன்று பவாவிலூக்கள்டு செல்வது எழுபத்தினாற்கூத்து தாண்டியும் இன்றும் தலை தீவிக்கிய செய்த்பாடுகளில் சுந்தரபுராக தீயங்கிக் கொண்டிருக்கும் முத்து எழுத்தாளர் அன்புமணி (இரா.நாகநங்கும்) அவர்கள் தனது வாழ்க்கை வரலாற்களை 'வாழ்க்கைத் துடுபு' என்று தலைப்பிலே இங்கே 'செங்கத்தீர்' வாசகர்த்துக்கு வழந்துத் தருகிறார்.

10. எழுத்தாளர் தொடர்பு

பலவகை எழுத்தாளர்கள்

மட்டக்களப்புத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கச் செயலாளராகவும் தலைவராகவும் பணியாற்றிய காலத்தில் பல மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர்களின் தொடர்பு இருந்தது. அமரர் ரி.பாக்கியநாயகம், கவிஞர் திமிலைத்துமிலன், திமிலை மகாலிங்கம், கவிஞர் திமிலைக்கண்ணன், கவிஞர் செ.குணரத்தினம், தங்கன், ஆ.பொன்னுத்துரை, பாலுமாஸ்டர், நவம், என்.எஸ்.அருளாசா (தேனாடன்)

இவர்களில் பலரது இலக்கிய நட்பு இன்றுவரை தொடர்வது குறிப்பிடத்தக்கது. கவிஞர் திமிலைத்துமிலன். கவிஞர் செ.குணரத்தினம், தங்கன், நவம் முதலியோர் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

'மலர்' சஞ்சிகை 1970ல் ஆரம்பமான பின்னர், இன்னும் பலர் இலக்கிய நண்பர்கள் ஆகினர். கவிஞர் மகாகவி, அருள் சுப்பிரமணியம், எஸ்.எல்.எம். ஹனிபா, புரட்சிக்கமால், அருள் செல்வநாயகம், அ.ஸ.அப்துஸ்ஸுமது, சண்முகம் சிவலிங்கம், உமா வரதராஜன், அன்புமுகைதீன், மருதூர்க் கொத்தன், மருதூர்க்கனி, மருதூர்வாணன், நல்லை அமிழ்தன், தா.தேவமதுரம், கவிதா, அண்ணல், ஏருவில் மூர்த்தி, கு.இராமச்சந்திரன் (மலையகம்), ஜே.எம்.எம்.அப்துல்காதர், இரா.சரஸ்வதி, செங்கை ஆழியான், வ.அ.இராசரெத்தினம், செ.யோகநாதன், எம்.ஏ.நு.மான், சர்வானந்தன், கருணான்யோகன் (செ.யோகராசா), வே.ஜியாத்துரை, சேகு இல்லதீன் (வேதாந்தி), சொக்கன், நாக.பத்மநாதன், ஆரையூர் இளவல், எம்.ஏ.ரஹ்மான், நீலாவணன், யூ.எல்.தாவுத், கரைவகிமூர், வெ.அகம்மது, யோ.பெண்டிக்ர் பாலன் முதலியோர் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

புதிய தலைமுலை எழுத்தாளர்கள்.

இவர்களில் சிலரது இலக்கிய நட்பும் இன்றுவரை தொடர்கிறது. அருள் சுப்பிரமணியம், எஸ்.எல்.எம்.ஹனிபா, உமா வரதராஜன், செங்கை ஆழியான், செ.யோகராசா, ஆரையூர் இளவல் முதலியோர் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். பலர் காலமாகிவிட்டனர்.

பிற்காலத்தில் கிடைத்த இலக்கிய நண்பர்கள் பலர்

செங்கத்திரோன் (செங்கத்திர்), நவநாயகமூர்த்தி (ஆய்வார்வலர்), த.இன்பராசா (கதிரவன்), ச.மதன் (கவிஞர்), ஆ.தங்கராசா, க.சபாரெத்தினம், மலர்ச்செலவன், ஆரையூர் அருள், க.தங்கேஸ்வரி, சுந்தரமதி வேதநாயகம், மண்டூர் அசோகா, கவிஞர் புஸ்பானந்தன், கவிஞர் ஆ.மு.சி.வேலழகன்,

ஒ.கே.குணநாதன், அகளங்கன், பி.கிருபாகரன்(தென்றல்), க.பரணீதரன்(ஜீவநாதி), தி.ஞானசேகரன் (ஞானம்), அந்தனி ஜீவா, லெ.முருகபுதி, ஜின்னா வெரிபுத்தீன், ரி.எல்.ஜவப்பர்கான், சாந்தி முகைதீன், மருத மெந்தன், அன்பழகன் குருஸ், க.மகாலிங்சிவம், நிலா தமிழின்தாசன், ஆ.ஆறுமுகம், க.தா.செல்வராசகோபால், ரவிப்பிரியா, முகில் வண்ணன், ச.ஸ்ரீஸ்கந்தராசா, நீலாபாலன், ராணி சீதரன், கவிஞர் அனலக்தர், கவிஞர் ஏறாவூர் தாஹிர், ஜீவுகுமாரன்(டென்மார்க்), அன்னலட்சுமி, ராஜதுரை, வசந்தி தயாபரன்(தகவம்), தனபாலசிங்கம்(நீங்களும் எழுதலாம்), ஆரையூர்த்தாமரை, முனாக்கானா, மலர்வேந்தன், மானாமக்கீன், டொமினிக்ஜீவா முதலியோர்.

இவர்களுள் இன்றும் நெருக்கமாகப் பழகுபவர்கள் முனாக்கானா, ஆரையூர் இளவல், ஆரையூர் த்தாமரை, க.தங் கேஸ் வரி, செங் கதிரோன், க.பாரெத்தினம், ஒ.கே.குணநாதன், நா.நவநாயக முர்த்தி, ஆ.தங்கராசா, மலர்செலவன், ரி.எல் ஜவப்பர்கான், ஆ.மு.சி.வேலழுகன், சாந்தி முகைதீன், பி.கிருபாகரன், மலர் வேந்தன், ரவிப்பிரியா, ச.ஸ்ரீஸ்கந்தராசா (அவுஸ்தி ரோலியா), மானா மக்கீன் முதலியோர்.

முக்கியமான சிலர்

இந்த இலக்கிய நண்பர்களுள் சிலர் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனர். அவர்களுள் முதன்மையானவர் அமரர் ரீ.பாக்கியநாயகம் அவர்கள். அவர் கச்சேரியிலும் நான் கல்வித்தினைக்களத்திலும் கடமை ஆற்றினோம். அந்தக்காலத்தில் (1962 - 1992) பலவருடங்கள் ஒன்றாகப் பழகினோம். மட்/கலாசாரப் பேரவை நடவடிக்கைகள் பலவற்றில் இணைந்து செயலாற்றினோம். அற்புதமான மனிதர். அமைதியான போக்கு இவரது தனித்துவம். திருமலை வீதியில் இருந்த அவரது வீட்டுக்கு நான் அடிக்கடி செல்வேன். இலக்கிய உரையாடல் தொடரும். நேரம்போவது தெரியாமல் பேசிவிட்டு வெளியேறுவேன்.

மற்றொரு முக்கியமான இலக்கிய நண்பர் கவிஞர் முனாக்கானா. இன்றும் அவர் அடிக்கடி என் வீட்டுக்கு வருவார். ஏகப்பட்ட இலக்கிய விஷயங்கள் பற்றி உரையாடுவோம். அவரது ஆக்கங்களை அவ்வப்போது என்னிடம் ஓப்படைத்து என்னைப் பார்வையிடச் சொல்வார். சிறந்த நகைச்சுவையினர். அவர் வந்தாலே வீடு கலகலப்பாகிவிடும். நிறையப்பேசவார். சாந்தமானவர். நிதானமானவர். ஆழமான சிந்தனையுடையவர். மன்முனைப் பிரதேசத்தில் நடைபெறும் பல நிகழ்ச்சிகளில் அவர் முக்கிய இடம்பெறுவார். ஊருக்குள் நன்கு மதிக்கப்படுவார். இப்போது அவருக்கு வயது 88. ஆனாலும் சைக்கிளில் பயணம் செய்வார். மார்க்கட் சென்று வருவார்.

ஆரையூர் இளவல், சிறந்த நாடகாசிரியர். 80 நாடகங்களுக்குமேல் எழுதித் தயாரித்து மேடையேற்றியவர். பல பாராட்டுக்களைப் பெற்றவர். கலாபூசஶனம் விருது பெற்றவர். கடந்த டிசம்பர் மாதம் (2011) மூன்று கெளரவங்களைப் பெற்றவர். அமைதியான போக்குடையவர். ஆரையூர்த்தாமரை இவரது மகள் பல சிறந்த கவிதைகளை எழுதியவர். ‘விற்பனைக்கு ஒரு கற்பனை’ என்ற கவிதைத் தொகுதி புரவலர் புத்தகப் பூங்கா மூலம் வெளிவந்துள்ளது.

செல்வி க.துங்கேஸ்வரி பலவருடங்களாக இலக்கிய நடவடிக்கைகளில் இணைந்து செயற்படுபவர். 2004ல் மட்டக்களப்பின் முதல் பெண் பாராளுமென்ற உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர். கனனன்குடாவின் முதல் பட்டதாரி. களனிப் பல்கலைக்கழகத்தில் தொல்லியல்துறையில் சிறப்புப்பட்டம் பெற்றவர். 2011 முதல் பாரம்பரியக் கைத்தொழில் அமைச்சின் தேசிய இணைப்பாளராகச் செயற்படுபவர். ஏராளமான வரலாற்றுக் கட்டுரைகளை எழுதியவர். இன்னும் ஒவ்வொரு மாதமும் அவரது ஆய்வுக்கட்டுரைகள் ‘கலைக்கேசரி’ மாதச சஞ்சிகையில் வெளிவருகிறது. பல மாநாடுகளில் ஆய்வுக்கட்டுரை வாசித்தவர். பல நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்தவர். இதுவரை ஆறு நால்கள் வெளிவருந்துள்ளன. அவை - ‘விபூலானந் தர் தொல்லியல்’, ‘குளக் கோட்டன் தரிசனம்’, ‘மாகோன்வரலாறு’, ‘மட்டக்களப்புக் கலைவளம்’, ‘கிழக்கிலங்கைப் பூர்வீக வரலாறு’, ‘கிழக்கிலங்கை வழிபாட்டுப் பாரம்பரியங்கள்’ என்பனவாகும்.

கவிஞர் செங்கத்தோன் ‘செங்கத்தீர்’ மாத சஞ்சிகையை வெளியிடுபவர். முன்பு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் ‘ஒலை ஆசிரியராக இருந்தவர். இலக்கியத்துறையில் ஆழந்த அறிவு உள்ளவர். அடிக்கடி இருவரும் சந்தித்து இலக்கிய சர்ச்சை நடத்துவோம். அண்மையில் மட்டக்களப்பில் கணனகி கலை இலக்கிய விழா என்னும் இருநாள் இலக்கிய மாநாட்டை நடத்தியவர்.

கவிஞர் செ.குணரத்தினம் அடிக்கடி என்னைச் சந்திப்பவர். இலக்கியத் துறையில் கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, நாவல் எனப்பல துறைகளிலும் ஆக்கங்களை வெளியிட்டவர். பல்வேறு பரிசுகளைப் பெற்றவர். ‘சுபமங்களா’ நடாத்திய நாவல் போட்டியில் ‘துன்ப அலைகள்’ என்ற நாவலுக்கு முதற்பரிசு பெற்றவர். வாழைச்சேனை காகித ஆலையில் கடமை ஆற்றி ஓயவு பெற்றவர்.

சைவப்புலவர் எஸ்.தில்லைநாதன் ஓயவூநிலை உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர். மண்ணூரைச் சேர்ந்தவர். நான் கஞ்சாங்கிக்குடி உதவி அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றிய காலத்திலிருந்து தொடர்பு கொண்டவர். பிற்காலத்தில் கொழும்பு விவேகானந்த மகாவித்தியாலயத்தில் அதிபராகக் கடமையாற்றி நற்பெயர் பெற்றவர். இக்காலப்பகுதியில் நான் கொழும்பு சென்றால் இவருடன் தங்குவது வழக்கம். ‘சைவமும் நாழும்’, ‘தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம்’, ‘மட்டக்களப்பு ஆலயங்களும் இந்துப்பண்பாடும் நால் களை ஆக்கியவர். இந்நாலுக்காக எழுததாளர் ஊக்குவிப்பு மையப்பரிசு பெற்றவர். தறபோது கல்லடியில் வசிக்கிறார். மட்டுமிழ்ச்சங்க உபதலைவர்களில் ஒருவர். இவரது நால்வெளியிட்டுப் பணியில் நான் இணைந்து செயற்பட்டுள்ளேன்.

கவிஞர் ஆழு.சி.வேலழகன் படிக்காத மேதை. திருக்குறளுடன் இரண்டறக் கலந்தவர். சிறுகதை, நாவல், கவிதை என இதுவரை பதினைந்து நால்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவர் தனது நாவலுக்காகச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவர். அமைதி, அடக்கம், ஆழம் கொண்டவர். மட்டுமிழ்ச்சங்கத்தின் சகல நடவடிக்கைகளிலும் ஊருக்கு நிற்பவர். எழுததாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் வலதுகரமாக நின்று ஓ.கே.குணநாதனுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குபவர். கூத்துக்கலையில் ஆர்வம் கொண்டவர். கவிஞர் புரட்சிக் கமலவுடன் மிகுந்த நெருக்கம் கொண்டவர். எனது தனிப்பட்ட வாழிலிலும் இலக்கிய வாழ்விலும் உடன் நின்று உதவுபவர். ‘இலக்கியத்தின் அரசி

கவிதை' என்ற தலைப்பில் 'தென்றல்' சஞ்சிகையில் எழுதும் தொடர்கட்டுரை மூலம் தனது யாப்பியல் அறிவை வெளிப்படுத்தியவர்.

'மலர் வேந்தன்' இணையாசிரியர், 'தொண்டன்'. கடந்த நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாகத் 'தொண்டன்' மாத சஞ்சிகையைச் சிறப்பாக நடாத்தி வருபவர். மட்டக்களப்பு கிறிஸ்தவ இலக்கியப் பேரவையுன் இணைந்தவர். 'தொண்டன்' 40 ஆண்டு பூர்த்தி விழாவைச் சிறப்பாக நடாத்தியவர். மட்/ஆயரகத்துடனும், அதி வண ஆயர் கிங்ஸலி கவாம்பிள்ளையுடனும் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டவர். அடிக்கடி என்னிடம் குசலம் விசாரிப்பவர். அமைதியான போகுதடையவர்.

ஓ.கே.குணநாதன், மட்டக்களப்பில் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தை நிறுவி, ஆண்டுதோறும் பரிசளிப்பு விழா நடாத்திவருபவர். குடத்தில் இட்ட விளக்காக இருக்கும் பலருடைய ஆக்கங்களை நூல்களாக வெளியிட்டவர். எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் மூலம் இதுவரை 45 நூல்களை வெளியிட்டவர். சிறுவர் இலக்கிச் செம்மல். தனது பல நூல்களுக்காக தேசியமட்டப்பரிசு பெற்றவர். இளைஞர் சேவை உத்தியோகத்தர். வவுனியாவில் கடமை ஆற்றிய காலத்தில் பல இலக்கியப் பணிகளைப் புரிந்து நந்தபெயர் பெற்றவர். தமிழ்நின்ற அகளங்களின் நெருங்கிய நண்பன். மட்டக்களப்பில் பல இலக்கிய விழாக்களை நடத்தியவர். உயர்மட்ட இலக்கிய வாதிகளுடன் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டவர். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்துடன் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டவர்.

நவம் - பிரபல முன்னோடி எழுத்தாளர். கல்கி நடத்திய சமுத்துச் சிறுகதைப் போட்டியில் தனது 'நந்தாவதி' சிறுகதைக்கு முதற் பரிசு பெற்றவர். 'அமுகுசுடும்', 'நிழல்மனிதன்', 'வாரிக்கள்' முதலிய நூல்களின் ஆசிரியர். இன்பிரச்சினை காரணமாக இடம்பெயர்ந்து இந்தியா சென்று, இப்போது ஊர் திரும்பியுள்ளார். பாலுமகேந்திரா, கீழ்க்குர் வைரமுத்து அமரர் சுந்தரராஜன் முதலியோரின் நெருங்கிய நண்பர். சினிமாத்துறையுடனும் சினிமாத்துறைப் பிரமுகர்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர். அன்று முதல் இன்றுவரை என்னுடன் கடிதத் தொடர்பு வைத்திருப்பவர்.

வே.அருணாசலம் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர். நீதிமன்றப் பதிவாளராகக் கடமை ஆற்றி ஓய்வு பெற்றவர். தற்சமயம் கொழும்பில் வந்திபவர். அடிக்கடி தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்வார். நான் சுகயீனமாகக் கொழும்பு சென்ற போது 'Royal Hospital' க்கு வந்து சுகல உதவிகளும் செய்தவர். நான் மட்/கல்வித்தினைக்களத்தில் கடமையாற்றியபோது எனது சம்பளக் கிளையில் இலிகிதாராகச் சேர்ந்தார். ஓவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் ஆலயத்துக்குச் செல்ல வேண்டும் என வற்புறுத்தி வெள்ளிக்கிழமை மாலை, தனது அறையில் எனது உடைமாற்றி மட்/ஆணைப்பந்திப் பிள்ளையார் ஆலயத்துக்கு அழைத்துச் சென்றவர். எனது திருமணத்தின் போது 'திருவாசகம்' என்ற பாரிய நூலை அன்பளிப்புச் செய்தவர். சிறந்த சமயபக்தர். சமய நூல்களில் பயபக்தி கொண்டவர்.

தா.கேவுமதுராம் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர். மட்/கல்வித் திணைக் களத்தில், சம்பளக்கிளையில் என்னுடன் வேலை செய்தவர். என்னிடம்

மிகுந்த பக்தி கொண்டவர். யாழ்ப்பானம் சென்ற பின்னரும் தான் அமரராகும்வரை கடிதத்தொடர்பைப் பேணியவர். ‘குருஜ்’ என்றே என்னை அழைப்பார். தான் காலமாவதற்கு முன்னர் தன் மனைவியுடன் மட்டக்களப்புக்கு வந்து என்னுடன் தங்கியிருந்தார். மீண்டும் யாழ்ப்பானம் சென்ற கொஞ்சக்காலத்தில் இருதய நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு அமரத்துவம் அடைந்தார். மிகுந்த சமய பக்தி கொண்டவர். தனது பிரதேசத்தில் உள்ள ஆலயங்கள் மீது பாராயண நூல்களை இயற்றியவர். சிறந்த கவிஞர். நல்லூர் பிரதேச செயலக கலாசார பேரவையினால் கௌரவிக்கப்பட்டவர். எழுத்தாளர் சொங்கையாழியாளினின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர். தான் கலந்துகொள்ளும் இலக்கிய நிகழ்வுகளில் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர். இவரைப்பற்றிய எனது கட்டுரை ஒன்று ‘வீரகேசரியில்’ பிரசரமானது. எனக்கு ஏதாவது கௌரவம் கிடைத்தால் உடனே பாராட்டுக்கடிதம் அனுப்புவார். அவ்வாறே அவருக்கு ஏதாவது கௌரவம் கிடைத்தால் அதையும் எனக்கு அறிவிப்பார். அவர் மறைவுக்குப் பின் அவரது முத்தமகன் (வங்கி உத்தியோகத்தர்) என்னுடன் கடிதத் தொடர்பு கொள்வார். அவரது 31ம் நாள் அஞ்சலியில் சிறந்த அஞ்சலி மலர் வெளியிட்டவர்.

டானியல் மாஸ்டர் - இவர் கோமாரியைச் சேர்ந்தவர். குறுமன்வெளியில் திருமணம் செய்தவர். கவிஞர் ராஜபாரதியின் சகலர். மட்காத்தான்குடி மத்திய கல்லூரியில் விடுதியில் தங்கி ஒன்றாகப் பழகினோம். கல்லூரியை விட்டதும், நான் கல்வித்தினைக்கள் இலிகித்தரானேன். அவர் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் ஆனார். மீண்டும் எங்களுக்கிடையே ஒரு சந்திப்பு. நான் அம்பாரை கல்வித்தினைக்களத்துக்கு இடம்பாறிச் சென்றபோது அவர் அம்பாரை மகாவித்தியாலயத்தில் தமிழ் ஆசிரியராகக் கடமை அற்றினார். மீண்டும் இணைந்து கொண்டோம். ஒவ்வொருநாளும் பின்னேரம் நாம் இருவரும் இணைந்து அம்பாரை நகருக்கு நடந்து செல்வோம். சிலவேளைகளில் சேர்ந்து படம்பார்ப்போம். மீண்டும் கால்நடையாகவே திரும்புவோம். அவர் அவரது விடுதிக்குச் செல்வார். நான் எங்ஙாடைய விடுதிக்குச் செல்வேன். இக்கால கட்டத்தில் குறுமன்வெளியில் அவருக்குத் திருமணமானது. அவரது மாமனார் கிராமியக் கலைகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். இலங்கை வானொலிக்குப் பல கிராமியக் கலைகளை எடுத்துச் சென்றவர். ‘சீக்கன் வதை’ கூட்டது நூலை வெளியிட்டவர். அவரது அன்புமனைவி கடந்த சுனாமியில் நீரில் மூஷ்கி திறந்தார். பிரேதம் கூடக்கிடைக்கவில்லை. தற்போது கல்லடியில் அவரது மகளுடன் தங்கியுள்ளார். இடைக்கிடை கோமாரி செல்வார்.

இலக்கியத் துறையில் சம்மந்தப்படாத வேறுசிலரும் என்னுடன் நெருக்கமாகப் பழகியுள்ளனர். கல்லடி ஸ்ரீராமக்கிருஷ்ண மிஷன் தலைவர் சுவாமி ஜீவனாந்தா என்னுடன் நட்புறவுடன் பழகுவார். நான் அடிக்கடி மிஷனுக்குச் செல்வேன். மிஷன் வைபவங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் தவறாமல் கலந்து கொள்வேன். இந்தியாவிலிருந்து மட்டக்களபுக்கு வரும் சுவாமிகளுக்கு வரவேற்கு ஊர் வைம் நடந்துவதிலும் பங்கு கொண்டுள்ளேன். மட்டக்களப்பில் ஸ்ரீராமக்கிருஷ்ண மிஷனைக் கட்டி எழுப்பியவர் இவரே. கல்லடி இ.கி.மி சிறுவர் இல்லம், சாரதா மகளிர் இல்லம் மற்றும் காரைத்தீவில் சாரதா மகளிர் இல்லம், நாவற்குடாவில் விவேகானந்தபுரம் (குடியிருப்பு), உன்னிச்சை நெல்வயல், சுனாமியால்

பாதிக்கப்பட்ட பலருக்கு மாடவீடு முதலியவற்றை அமைத்தவர் இவரே; அருமையான ஆங்கிலத்தில் கடிதங்களை எழுதுவார். சுவாமி விபுலானந்த நூற்றாண்டு விழாச்சபையின் போடிகராக இருந்து அதை வழிநடத்தினார். சுவாமி விபுலானந்த நூற்றாண்டு விழாச்சபையின் தலைவராக அமரர் தியாகராசா பணியாற்றினார். எங்கள் செயற்குமுக் கூட்டம் ஸ்ரீராமக்கிருஷ்ண மிஷன் நூலாக மண்டபத்திலேயே நடைபெறும். சுவாமி ஜீவனானந்தா 2006ல் சமாதியடைந்தார். அந்த நிகழ்வு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தையே ஒரு உலுக்கு உலுக்கிவிட்டது. ஒருவாரம் துக்கம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

சுவாமி ஜீவனானந்தாவைப் போலவே என்னிடம் நன்மதிப்புக் கொண்டிருந்தவர் அதிவண. ஆயர் கிங்ஸி சுவாமிப்பிள்ளை ஆவார். நானும் செல்லி கதங்கேஸ்வரியும் அவருடைய ஆயர் இல்லத்துக்குச் சென்று காலில் வீழ்ந்து வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெறுவோம். மிகுந்த நட்புறவுடன் அவர் எங்களுடன் உரையாடுவார். சிலவருடங்களுக்கு முன் புதிய ஆயர் பதவி ஏற்புத் தொடர்பாக செயின்ட்மேரி சேர்ச் முன்பாகப் பிரமாண்டமான கொட்டில் அமைத்து பிரமாண்டமான ஒரு மாநாடு நடத்தப்பட்டது. முன்று நாட்கள் தொடர்ந்த நடந்த இம்மாநாட்டில் வெளியூர்களிலிருந்து பல அருட்தந்தையரும், அருட்சகோதரரும் வந்து கலந்து கொண்டனர். அந்த மாநாட்டிலும் நான் ஒவ்வொரு நாளும் தவறாது கலந்து கொண்டேன். இவ்வாறு ஆயருடன் எங்க்கிருந்த நெருக்கத்தால் பல்வேறு அருட்தந்தையரும் அருட்சகோதரரும் என்னுடன் நெருக்கமாகப் பழகினர். அப்படிப்பழகியவர்களுள் என்னிடம் பெருமதியும் வைத்திருந்தவர் கல்முனை அருட்சகோதரர் S.A.I மத்தியூ ஆவார். பல இலக்கியக் கூட்டங்களில் நாங்கள் கலந்து கொண்டோம். அவர் வெளியிட்ட ஒவ்வொரு நாலிலும் அவர் எனக்கு ஒரு பிரதி அன்பளிப்புச் செய்துள்ளார்.

எழுத்தாளர் அல்லது என்னுடன் மதிப்பு வைத்திருந்த இருவரைப் பற்றி இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். ஒருவர் கணக்காளர் இராமலிங்கம். அவர் இளைப்பாறிய பின்னரும் மட்டக்களப்பில் தங்கியிருந்து பின்னர் அமரராணர். மற்றவர் கணக்காளர் ஏ.கெங்காதரம்பிள்ளை. மட்டக்களப்பில் கடமை புரிந்தபின் திருக்கோணமலை கல்வித் தினைக்களத்துக்கு இடம்மாறிச் சென்றார். நான் உதவி அரசாங்க அதிபரானபின் என்னை மட்டக்க்சேரியில் இருந்து திருக்கோணமலை உள்ளுராட்சித் தினைக்களத்துக்கு மாற்றினார்கள். அப்போது கெங்காதரம்பிள்ளை தங்கியிருந்த கல்வித் தினைக்கள் விடுதிக்கே நானும் சென்றேன். சுமார் முன்று வருடங்கள் அங்கு தங்கியிருந்தேன். அப்போது அவர் எனது நூல் ஒன்றை வெளியிடுவதற்காக ரூ.10.000/- அன்பளிப்புச் செய்தார். அதைக் கொண்டு நான் எனது முதல் சிறுக்கைத்தத்தைக் கொடுத்தியான ‘இல்லத்தரசி’யை மட்டக்களப்பில் வெளியிட்டேன்.

எங்கள் விடுதிக்குப் பக்கத்திலேயே கலாசாரப் பணிப்பாளர் எதிர்மன்ன சிங்கத்தின் விடுதியும் இருந்தது. அதனால் நாங்கள் அடிக்கடி சந்தித்து உறவாடுவோம். மிக முக்கியமான ஒரு இலக்கிய நண்பர் அக்கரைப்பற்று பணங்காடு ஆய்வார்வலர் நாநவநாயகமூர்த்தி ஆவார். இறுதியாக வெளியிட்ட ‘பழந்தமிழர் நடுகல் பண்பாடு’ என்ற நூலுக்கு (செங்கதிர் இலக்கிய வட்டம்) நாங்கள் மட்டக்களப்பு நூலாக மண்டபத்தில் வெளியீட்டு விழா நடத்தினோம்.

மட்டக்களப்பு மாநில மண்வாசனைச் சொற்கள் பட்டியல்- XII

மட்டக்களப்பு மாநிலம் எனப்படுவது வடக்கே வெருகல் ஆற்றையும் தெற்கே குழுக்கள் ஆற்றையும் கிழக்கே வங்காள விரிகுடாக்கடலையும் மேற்கே ஊவாமலைக்குன்றுகளையும் எல்லைகளாகக் கொண்ட நிலப்பறப்பாகும். தற்போது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தையும் அம்பாரை மாவட்டத்தையும் உள்ளடக்கிய பிரதேசம் எனக் கொள்ளலாம். இப்பிரதேசத்திற்கென இப்பிரதேசத்தில் மட்டுமே வழங்கி வரக்கூடிய வட்டார வழக்குத் தமிழ்ச்சொற்கள் ஏராளம் உள்ளன. அவை படைப் பிலக் கியங்களிலும் இப்பிரதேச எழுத்தாளர்களால் எடுத்தாளப்படுகின்றன. அத்தகைய மண்வாசனைச் சொற்களை 'செங்கதிர்' வாசகர்களுக்காக இப்பகுதியில் மாதாமாதம் தொடர்ந்து தொகுத்துத் தருகிறார் எழுத்தாளரும் முன்னாள் வடகிழக்குமாகாண பண் பாட்டலுவல் கள் தினைக் களப் பணிப்பாளருமான திரு.செ.எதிர்மன்னசிங்கம் அவர்கள்.

166. கெளிதல் - ஒருக்களித்துப் படுத்தல், சாய்தல்
167. பிலபில - விடியச்சாமம் (பில பிலவென விடிதல்)
168. வாலாயம் - பழக்கம், வழக்கம்
169. சோப்பிளாங்கி - இயலாதவன், ஏலாதவன்
170. சோணங்கி - கோமாளி
171. உழுந்து - விழுந்து (விழல்)
172. கழுத்தறுத்தல் - கைவிடல்
173. கால்வாருதல் - ஏமாற்றல்
174. நக்கப்பறக்கி - கெட்டவன்
175. எலுக - மீன்பிடிக்க வைக்கும் கூடு (ஒலைக்கூடு)
176. விட்டுப்புடிச்சி - விட்டுக்கொடுத்தல்
177. தொப்பட்டம் - நன்றாக நனைதல்
178. உணத்தல் - துடைத்தல்
179. மிரளல் - பயங்கலந்த செயல்
180. கெஞ்சல் - மன்றாடல்

கலாட்டுஷன் அரசு விருது விழா - 2012

கலாட்டுஷன் விருது பெற்ற கிழக்கு மாகாணக் கலைஞர்கள்

மட்டக்களப்பு மாவட்டம்:-

திரு. சௌல்தும்பி தீர்மன்னர்க்கம்	-	இலக்கியத்துறை
திரு. சதாசிவம் மகாலின்கம்	-	இலக்கியத்துறை
திரு. இரத்தினம் கோபாலபிள்ளை	-	இலக்கியத்துறை
செல்வி கத்ரகாமன் தங்கேஸ்வரி	-	இலக்கியத்துறை
திரு. சௌல்லையா துரையப்பா	-	யோகக் கலை
திரு. குந்தையா சோமசுந்தரம்	-	நாட்டுக்கலைத்து (கர்காட்டம்)
திருமதி உஷாதேவி கனகசுந்தரம்	-	நடனம்
திரு. ஜயம்பிள்ளை சிவசுந்தரம்	-	நாடகம்
ஜனாப். ஏ.எம்.முஸ்தபா	-	இசைத்துறை
ஜனாப். எஸ்.எம். தாவூத் லெவ்வை	-	நாடகம்
ஜனாப். எஸ்.ஏ.மீராசாஹி	-	நாடகம்
ஜனாப். ஏ.எஸ்.வெள்ளக்தும்பி	-	களிகம்பு
ஜனாப். ஏ.எஸ்.ஏ. முகம்மது கிபுறாஹி	-	ஓவியம்

திருகோணமலை மாட்டம்:-

திரு. தம்பு சிவசுப்பிரமணியம்	-	இலக்கியம்
திருமதி சாரதாதேவி ஸ்ரீஸ்கந்தராசா	-	நடனம்
ஜனாப். எம்.எம்.அலி அக்பர்	-	இலக்கியம்

அம்பாறை மாவட்டம்:-

திருமதி யோகபாக்கியம் யோகேந்திரன்	-	இலக்கியம்
திரு. சீனித்தும்பி மாணிக்கவாசகம்	-	இலக்கியம், நாடகம்
திரு. கணபதிப்பிள்ளை பாக்கியராசா	-	இலக்கியம்
ஜனாப். மீராலெவ்வை அப்துல்கூபூர்	-	இசை
ஜனாப். இஸ்மாயில் யாசீன்பாவா	-	கிராமியக்கலை
ஜனாப்.டி.எல்.எம்.முஸ்தபா	-	நாடகத்துறை
அல்ஹாவுர் கே.எல். அஸனார்	-	கோலாட்டம், பொல்லடி
ஜனாபா. மைமுனா செய்னுலாப்தீன்	-	இலக்கியம்
மெளாலவி எஸ்.எச். ஆதும்பாவா	-	இலக்கியம்
ஜனாப். எம்.எஸ். மீரா சாஹி	-	கிராமியக்கலை
ஜனாப். எம்.ஜ.எம். எம். அப்துல் றஹப்	-	நாடகம்
ஜனாப். எஸ்.அப்துல் ஜவீல்	-	ஓவியத்துறை

இம்முறை 183 சிங்களக் கலைஞர்களுக்கும் 60 தமிழ் கலைஞர்களுக்கும் 25 முன்விம் கலைஞர்களுக்கும் கலாட்டுஷன் விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது. கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த 28 கலைஞர்கள் கலாட்டுஷனம் விருதியைப் பெற்றுள்ளார்கள். இவ்விருது வழங்கும் விழா 15.12.2012 அன்று கொழும்பு ஜோன் டி சில்வா கலையரங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்றது

தகவல்:- தம்பு சிவா

வாக்கறைணி மழுதும்.....

'வீரகாவியம்'

பாயிரம்:-

ஆயிரம் எண்ணத்தோடு
அழிவிலா ஆசையோடு
தாய்த் தயிழ் உணவரினோடு
தாயகப் பற்றினோடு
ஆய்ந்த நல் அறிவினோடு
அருந்தயிழ்ச் சொற்களோடு
பாயிரம் பாடலானேன்
பனுவலின் யகுடமாக!

வள்ளியன் ஆவான் அந்த
வணங்கிடா மூடியோன் தன்னை
திண்ணியன் அவனை நானும்
தீந் தயிழ்க் கவிதை செய்தேன்
எண்ணிய எண்ணை் தன்னை
இனி தென் நிறைவு செய்ய
புண்ணியன் இறைவர ந்தும்
போற்றிடும் அருவைத் தாராய்!

வயிரழம் யுத்தம் அந்த
வள்ளியன் மூடியின் மீது
உயரவே அயர்ந்து கொண்டு
ஒவியினை அள்ளிக் கொட்டும்
உயிரது தூஞ்சேப ஆகும்
உரிமையின் மூன்றை் என்பான்
யபிரது சிலிர்க்கச் செய்யும்
யன்னைப் பாடலானேன்.

நாடுது சொந்தமாகும்
நம்யூர் பூமியாகும்
தேடிரும் செல்வந்தன்னைத்
தின்று நாம் பிழைக்கலாமோ?
ஸ்டல்லா வார்த்தையாகும்
இயங்பிய யன்னை் தன்னை
பாட நான் ஆசையற்றேன்
பனங்காமய் வாழ்க யாதோ!

தமிழ்த் தீய வளைக்கல்

தாயே என் தமிழே
தாவுள் தன்னில் வீழ்ந்தேன்
ஆய கலைக் கெள்ளாய்
அரசி ந் அதனால்
நீயே என் ஏழுத்தை
நிலை பெறங் செய்வாய்
தூய உன் பெயரைத்
துதித்து நான் வாழ்வேன்!

தமிழ் நிலை காக்கத்
தனைத் தந்த வீரன்
உமிழ்ந்து பகை யீது
உருக் கொண்ட தீரன்
கழுயவன் வாழ்வு
கவிதைச் சரமாகும்
நய வதறு ஏற்பாய்
நான் உன்னைத் தொழுதேன்!

தன்னோடு வாழுத்
தன்னிலை சிறக்கத்
யன்னோடு போனான்
யாவீரன் அவனைக்
கண்ணோடு வைத்தேன்
காவியம் செய்தேன்
பொன்னோடு என்று
போற்றி ந் அருள்வாய்!

நீதையும் தீயும்

ஈழும் எனும் பெயரோடு
இனையில்லாச் சிறப்பினோடு
நானும் ஒரு யூனோடு
நான்கு நில வாடத்தோடு
சூழும் ஒரு கடலோடு
சுகயான அமைவோடு
ஆசூம் ஒரு அரசோடு
அரியணையில் தமிழோடு

தேசயது ஓவியும்
தெய்வையன யன்னன்
பாசயதைப் பொழியும்
பண்பு மிகு குடகுள்
தாசர் என யாழும்
தமிழ் யன்னில் இல்லை
வாசம் என வாழ்க்கை
வரலாறு சொல்லும்!

நீண்ட நின்றுங்காலம்
நிகரின்லாத் தமிழர்
ஞன்ட தொரு தேசம்
அதை என்னும் போது
முன்னு வரும் கவிப்பு
ரூக்நத்தோர் கதையோ?
மின்னும் ஒரு காலம்
யின்னெல் என ஏழுயோ?

வந்தை என் தாயும்
இனிய தமிழ் உறவும்
அந்த நாவ் இங்கே
அழகு தமிழ்ப் பேசி
பந்தருடன் வாழ்ந்தார்
பருப்பறையாய் நங்கு
இந்த யண் ஈந்தார்
இதையிழுக்கலாயோ?

யற்றாயதில் அய்ந்து
யறுநிலவில் தினைத்து
சுற்றியல்லாய் கலந்து
சொந்த தம் யன்னின்
பெற்றியது பேசி
பிரிய தம் மொழியில்
கற்ற தேன் பாடல்
காதினிக்க இசைப்பார்!

பாடல் அது கேட்டு
பாலர் கண் துயில்வார்
காடுகளில் புலியும்
கண்ணுறக்கம் கொள்கூம்
நாடு எல்லாய் இந்த
நல்லிசையில் மூழ்கும்.
ஈடு இலா இன்பம்
திலை மட்டுயோமோ?

தந்தை கோல் தாங்கி
தனியரசு செய்த
சொந்த நம் பூி
சுகயாக வாழ்ந்தோம்
முந்து தமிழ் எங்கள்
ருச்ச என இயங்கும்
அந்த யிலாப் பெருமை
அதைக் கூறல் எவிதோ?

காற்று வெளி தன்னில்
 கை கோத்து நடந்தோம்
ஆற்று வெளி யீது
 அலை போலப் புரண்டோம்
சேற்று வயல் எல்லாம்
 சேல் போலக் குதித்தோம்
ஊற்று நீர் பழுகி
 உற்சாகம் அடைந்தோம்!

நேற்று வரை விந்த
 நிலைய் எங்கள் உடையை
வேற்றவர்கள் வந்தார்
 வேடாது பூண்டு.
கூற்றம் என ஆயார்
 குலைதையும் கிழந்தோம்
மாற்றம் அது வருமோ
 யன் கிடைக்குமாமோ!

அந்தியராம் அந்த
 ஐரோப்பியர் வரவான்!
தன்னரசை கிழந்தோம்
 தமிழுள் எனும் சிறப்பு
யின்னவினை யறையும்
 யேலும் பல சதியான்
பின் தன்னப்பட்டோம்
 பிறந்த யன் புலம்பும்

கனவு பல கண்டு
 களித்து விளையாடு
யனம் போல கிந்த
 யன் மொல்லாம் திரிந்தோம்
தினம் எங்கள் வாழ்க்கை
 திருவிழு வாகும்
இனம் என்றும் உணவர்வு
 விரதத்த தோழுக்கும்!

நாளையது புலந்து
 நாம்பிக்கை கொண்டோம்
பூதை எனத் துணைம்
 போகும் நாம் அறிவோம்
வேளை ந் வருவாய்
 யிட்டிடம்பை எடுப்பாய்
வாழை என எங்கள்
 வங்கங்கு வாழும்!

வணக்கா மண்
வன்னி எனச் சொல்வார்
 வணக்கா யன் அதுவாம்
ருள்ளும் அதன் மறத்தால்
 ருகிழ்க்க பெயர் என்பார்
வண்ணியலை எல்லாம்
 வினிதுவைச் செய்யும்
தின்னியதோர் பூழி
 தேவைகும் வணங்கும்

அந்தியர்கள் யார்க்கும்
 அடங்கா யன் அன்று
தன்னரசு செய்து
 தலை நியிர்ந்து நிற்கும்
இன்னல் எது வரினும்
 இயை பெயத் தாங்கும்
மண்ணரசுக் கெல்லாம்
 ஷகுட யெனத் திகழும்.

விந்நாட்டைப் போல
 இன்னுமியாரு நாடு
அந்நாளில் இல்லை
 அட பணியா யக்கள்
யன்னாதன் தன்யை
 மாறவில்லை இன்றும்
கண்ணாதன் ரூன்னே
 காட்சியது சொல்லும்

வீரம் அதன் சொத்து
 வினை போதல் கில்லை
ஈரம் அதன் பெஞ்சில்
 என்பெற்றும் கிருக்கும்
சோரது போவார்
 தாக்கியது வீசும்
வாராது காட்டு
 வழங்குபியாரு தர்ப்பு

காடிடல்லாம் வலிய
 காவல் அரண் ஆகும்
ஊடுருவிச் சென்ற
 ஒளி தானும் அஞ்சும்
வீடு என வினங்கும்
 வினங்கிக்கலாம் உலையும்
வாடு யொரு விழுப்பும்
 வனாதிலே கில்லை

கோடு எல்லாம் அந்தக்
கொடு ஒன்றே பறக்கும்
ஒடும் கரு மேகம்
ஒளி நிலாத் தாழும்
ஆடும் கொடுக் குள்ளே
அகப்பட்டுக் கொள்ளும்
ஸடு இலாக் காட்சி
இது போலும் உண்டோ?

வழிந்தோடும் தண்ணீர்
வாய்க்கால் குவெய்லாம்
சுவிர்ந்தோடும் எங்கும்
சுதாகலத்தில் பூக்கள்
நெவிந்தாடும் காற்றில்
நிகழில்லா அழுக
விழி யெல்லாம் அள்ளும்
வேறங்கும் இன்னை

நடன யதைக் காண
நாற்பறயும் வண்டு
இடம் வந்த கடும்
இன்னிசை யூங்கும்
படம் அதைப் பிடிக்கப்
பகவவஜும் வருவான்
அடா, காட்சி
அருமை என யகிழ்வான்

இவேனிற் காலம்
இனிய குரிலெடுத்துப்
பழும் போல இனிக்கப்
பண்பாடும் குயிஸ்கள்
வளைய மண்ணில்
வசந்தமது வந்து
நிழல் யர யெல்லாம்
நின் றாஞ்சல் ஆடும்

பறவையின யெல்லாம்
பண் மொழிகள் பேசி
உறவடனே சேர்ந்து
ஊரில்லாம் சுற்றும்
இரவு பகல் ஏறும்
எவரும் அதைத் தண்டார்
உரிமை தனைப் போற்றும்
இரு நல்ல தேசம்

ஏர் ஒரு கையில்
எந்து ஒரு கையில்
வய் எல்லாம் தோன்றும்
ஒரிய காட்சி
நீநூடனே சேறு
நிறைந்த வயல் எங்கும்
தேரோடும் எங்கள்
தேசமது அன்றோ!

வயல் எல்லாம் யேழி
வாகனமே ஒடும்
அயல் நாடும் இதனை
அதிசயாய்ப் பார்க்கும்
இயல்பான வாழ்க்கை
இது போலும் இன்னை
நயான வார்த்தை
நாதனில் வாழும்.

வினை நிலங்கள் எல்லாம்
விரிந்த பெற் கதிர்கள்
வளையல் போன் குலுங்கும்
வருயந்தக் காற்றில்
உழவர் அது கேட்டு
உவகை யிக்க கொள்வார்
கழுவி குழ் தேசம்
காலிப்பி நாடல்லோ!

குருவியது கதிர்கள்
குலுங்குவது கண்டு
வெநுவியது பறக்கும்
விருந்து தனை விட்டு
யந்தமெனும் வாசம்
யண்ணின்னை மயழும்
திருவரசு செய்யும்
தேசமிது அல்லோ!

பணங்காம் எங்கும்
பதை வானை ழட்டும்
யனங் காம் கொண்டு
யன் வணைலை பார்த்து
தினங்காம் பெநுக்கும்
தேசமது உவகில்
வணங்கா மன் அன்றோ
வருத்துவார் யக்கன்!

(இன்னும் வரும்....)

யോവികൻ

சிறுകത്ത്

മല്ലിക. ചി.കുമാർ

“കൊമുമ്പിലെ നാൻ വേലെ ചെയ്യുമ് പഞ്ചാവിലെ ഒരു വേല ഇരുക്കു.... നീ എങ്കൂട്ട അംഗ വന്ന താ.... അന്ത് വേലെയെ ചെയ്യലാമ്... എൻ്നാ ചൊല്ലുറു, വെറ്റിയാ?” എൻ്റു ചിവാവിടമെ മുർത്തി മാമാ കേട്ട പോതു,

“ഇല്ല മാമാ... നാ... കൊമുമ്പുക്കു വരല്ല, ഇങ്കേയേ ഏതാവുതു വേലെയെപ്പെ പാർത്തു

ചെയ്യലാമിന്നു ഇരുക്കേണ. അക്കാവൈയോ അമ്മാവൈയോ വിട്ടുട്ടു കൊമുമ്പുക്കു വര എനക്കു മണസില്ല. നാൻ അംഗ വന്നതിട്ടേണ്ണു വച്ചിന്കുങ്ക, അപ്പുമെ ഇവുങ്കളുക്കു ഒരു അവശ്യമിന്നൊ ഒത്വ ധാരു ഇരുക്കാ....?” എൻ്റവൻ,

“മാമാ... നീങ്കത്താൻ പൊഴിയൻ രോമ്പ നല്ലവൻ ഒരു പീടിയോ സികരട്ടോ, കൾഡോ ചാരാധമോ പൊധ്യോ പുരട്ടോ... കാലം, കുതു എതുവുമുള്ളക്കമില്ലാതവൻ... ഇവഞ്ഞുക്കു നമ്മക് കവിതാവക്ക് കട്ടിക്കു കൊടുത്തുടാകാലമെല്ലാമുള്ള കണ്ണ് കലംകാമ വച്ചിക്കു കാപ്പാത്തുവാൻനു ചൊന്നിനിങ്ക. അതെ നുമ്പിത്താൻ അക്കാ കവിതാവ അവഞ്ഞുക്കുകു കട്ടി വച്ചോമെ. ആണാ ഇപ്പ... അക്കാ ഇന്ത ഭ്രഞ്ഞു പിൻ്ഩൈക്കണ്ണ് വച്ചിക്കു കിട്ടു കവലെയ്യപ്പുതു. അവനോ... പക്കത്തു വിട്ടുപെണ്ണെങ്ക് കൂട്ടിക്കിട്ടു ഓടിപ്പ് പൊയിട്ടാൻ. എല്ലാ യോക്കിതെയുമുള്ള ഇരുന്തു അവഞ്ഞുക്കു ഒരുത്തിക്കു ഒരുത്താൻ താൻ എൻ്റ യോക്കിതെയുമുള്ള ഇലാമപ്പെ പൊയിരുക്കോ. അവൻ ചീരാൻ പൊമ്പാപ്പെ പോറുക്കി. താലി കട്ടിയവൈണ വിട്ടു വിട്ടു വേബ്രാരുത്തിയോടു ഓട്ടാൻ.

ഒൺനുക്കുപ്പ് പിൻ്നൊലെ ഒൺ്നൊക്കു രെൻ്റു പിൻ്നൈക്കൾ. പാവമുള്ള അക്കാ... ഭ്രഞ്ഞു പിൻ്നൈക്കണ്ണെയുമുള്ള വച്ചിക്കു കിട്ടു എപ്പഴി കണ്ടപ്പുത്രാ..., നാംകു മട്ടുമുള്ള ഇങ്ക ഇല്ലേൻ്നൊ അതോടു നെലമുള്ള ഇന്നുമുള്ള മോസമ്മാ പോയിരുക്കുമെ.

“മാമാ മാമാൻ്നു എൻ്നൈയേ കുത്തിവാരു അന്തു കൊമുന്നതെക്കണ്ണ വിട്ടുട്ടു നാൻ എപ്പഴി ഒന്കഡോടു കൊമുമ്പുക്കു വരുവേൻ” എൻ്റാൻ.

“നാൻ എൻ്റ ചിവാ ചെയ്യു... അവൻ നല്ലവണാകത്താൻ ഇരുന്താൻ. ആണാ... ഇപ്പഴി ചെയ്വാൻ്നു ധാരുക്കുതു തെരിയും” എൻ്റ മുർത്തി,

“നീ കൊമുമ്പുക്കു വരാട്ടിപ്പ് പരവായില്ല ഇങ്കേയേ ഏതാവുതു വേലെയെ തേടി കുടുമ്പത്തുകു ആളുവാക ഇരു. കവിതാവോടു ഭ്രഞ്ഞു പിൻ്നൈക്കണ്ണെയുമുള്ള നീ കവണിച്ചിപ്പ് പാർത്തിക്ക....” എൻ്റു ചൊല്ലി വിട്ടു അവർ പോധ വിട്ടാർ.

சிவா பின் பக்க டயரில் காற்றுப் போன தன் சைக்கிளைத் தள்ளிக் கொண்டு தன் வீட்டிற்குப் போகலானான்.

பள்ளத்து ஆற்றுப் படுக்கையில் அங்குமிங்குமாக.. இரும்பு ராட்சீசத் தெணசர்கள் போல் ‘கட்டா பிலோர்’கள் மண்ணை அகற்ற து கொண்டிருந்தன. செம்பனிடப்பட்டிருந்த சற்று உயரமான இடத்தில் புதுப் புது வீடுகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. ஆற்றங்கரைப் பகுதிகளில் இருந்த வீடுகள், கடைகள், பாடசாலைகள், தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல் அழிக்கப்பட்டு அணைக்கட்டு வேலைகள் மிக தீவிரமாக நடந்து கொண்டிருந்தன. வெள்ளை, மஞ்சள் நிறங்களில் ‘ஹூலமட்’ போட்ட தொழிலாளர்கள் ஏராளமான பேர்... பகுதி பகுதியாக இருந்து வேலை செய்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நிலம் பிளக்கும் இயந்திரங்கள் இரைச்சலோடு இயங்கிக் கொண்டிருந்தன.

வண்டியைத் தள்ளியப்படி இந்த அணைக்கட்டு வேலைகளையும் பார்த்துப்படி வீட்டிற்குப் போன சிவா,

வெளிச் சுவரில் சைக்கிளைச் சாத்தி வைத்து வீட்டு வீட்டிற்குள் போனான். ‘மாமா.... மாமா’ என்று அக்காவின் முத்தமகன் ஒடி வந்து சிவாவின் கால்களைப் பிடித்துக் கொண்டான். அக்கா ஒரு ஓரமாக அமர்ந்து இளைய பிள்ளைக்குச் சோறு ஊடடிக் கொண்டிருந்தாள். அம்மா நடு வீட்டில் அமர்ந்து காய்கறி நறுக்கிக் கொண்டிருந்தாள். இவனை நிமிர்ந்து பார்த்த அவனின் தாய்,

“என்னமோ வேலை இருக்கின்னு காலையிலே சைக்கிளை எடுத்துக் கிட்டுப் போன.... வேல என்னாச்சு?” என்று கேட்டாள்.

“அந்த வேல சரிவல்லம்மா. அந்த ஆளு வெளி நாட்டுக்கு வேலைக்கு ஆட்களைப் பிடிச்ச அனுப்பும் ஏஜென்ஜி. தோட்டம் தோட்டமா போயிர் வெளி நாட்டுக்கு அதுவும் வீட்டு வேலைக்குப் போவ ஆசைப் படுற பெண்களை கூட்டிக்கிட்டு வா. அது தான் வேல. ஒரு ஆளுக்கு இவ்வளவுன்னு கொழிஷன் தர்றேன்னு சொல்லுறான், அந்த வேல எனக்கு ஒத்து வருமா? பாவும் அப்பாவிப் பெண்கள்..... என்றான் சிவா.

“அப்ப போராட்டம் புரட்சின்னு யார் யாரோடுயோ போறியே. நேரம் போறது தெரியாம அவங்களோட பேசுறியே... அந்த பேச்செல்லாம் சோறு போடுமா?

அணைக் கட்ட நிறுத்தனு மின்னு கூட்டம் போட்டு போஸ்டர் ஒட்டுனீங்க பெனர் எல்லாம் எழுதிக் கட்டுனீங்க, யார் யாரோ தலைவர்ன்னு கட்சி சேர்த்து உண்ணாவிரதமெல்லாம் இருந்தாங்க. ஊர்வலமெல்லாம் போனாங்க. ஆனா.. எத்ரா என்ன செஞ்சும் அணைக்கட்டு வேலையை நிறுத்த முடிஞ்சுக்சா...? அந்த வேல அது பாட்டுக்குத்தான் நடக்கிது. மெசினெல்லாம் வந்து ஏறங்கிது. மண்ணுவெட்டுறைமெசின் எல்லா இடத்திலேயும் வேலை செய்யுது. எத்தனையோ தொழிலாளர்கள் அந்த அணைக்கட்டும் வேலைத்தலத்தில் வேலை செய்யுறாங்க. வேலை இல்லாம்

திரிஞ்சவுங்களெல்லாம் இப்ப அங்க வேலை செய்யுறாங்க... நீதான் அங்கு வேலைக்குப் போக மாட்டேன்னு பிடிவாதமா “இருக்க” என்ற அம்மா,

நேத்து அந்திக்குக் கூட மேட்டுலையத்து அருளானந்து வந்து “சிவாவ..... டேம வேலைக்கு வரச் சொல்லுங்க. கொண்றைக்டர் கிட்ட சொல்லி நான் வேலை வாங்கித் தர்றேன்னு சொல்லிப் போறான்” என்றவன் “இப்படி உள்ளூருக்குள்ளேயே வேலை இருக்கு. நீதான் போக மாட்டேங்கிற....” என்றாள்.

“வேணாம்மா! நான் அந்த அணைக்கட்டு வேலைக்குப் போகல்ல. அந்த அணைக்கட்டால் குழல் மாசடையும், எதிர்காலத்தில் அதனை குழ இருக்கும் மக்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாமல் போகும். அதோட அந்த அணைக் கட்டு வேலை ஆரம்பமாகும் முன் அதற் கெதிராகப் பாடுப்படவர்களோடு நானும் இணைந்தவன்தான். குழ குழுவாக நின்று அதற்கு எதிர்ப்புச் செய்தார்கள். அதில் எங்க குழுத தலைவர் மிகவும் தீவிரமாக இருந்தார். உண்ணாவிரதப் போராட்டமெல்லாம் ஏற்படுத்தி அவரும் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். யாரும் இந்த அணைக்கட்டு வேலைக்குப் போகாதீர்கள். அணைத்தையும் இழந்தாலும் சரி... நீர் தேக்க அணையைக் கட்ட விடமாட்டோம்... என்று அவருடன் சேர்ந்து நானும் ஊர்வலத்தில் கோசம் போட்டவன். இப்பொழுது நீ சொல்லுறையென்னு நான் அந்த அணைக்கட்டும் வேலைக்குப் போனால் நான் அந்த தலைவருக்குச் செய்யும் துரோகமாகும்....” என்றான் சிவா.

“சிவா! உன் நிலம் எனக்குப் புரியது. நீ அந்தத் தலைவன் மீது வைத்திருக்கிற விசுவாசமும் தெரியது. குழல் மாசடையுமின்னு கவலையெல்லாம் படிய. அது நியாயம்தான். ஆனா... இந்த வீட்டோட நிலம் இதோட குழல்...? மழை பெஞ்சா கூரைத்தகரம் ஒழுகுது. அதற்கு ஒரு மாற்றுத்தகரம் வாங்க முடியல்ல. ஏதோ ஒங்க அபா செய்த புன் ணியம்... தோட்ட வேலை செய்யாம ஒரு கவுரு மெண்டு காரியாலயத்தில் காவல் வேலை செய்ததால ஏதோ மாசா மாசம் பென்ஷன் வந்துக்கிட்டு இருக்கு. இப்ப அவரு இல்லாட்டியும் விதவையான எனக்கு கெட்டைக்கிற ஆதார பென்ஷனாலத்தான் குடும்பமே ஒடுது. எப்ப பென்ஷன் போடுவாங்கனானு ஒரு எதிர்பார்ப்பு... இதுல.. புருஷன் ஆதரவற்று ரெண்டு குழந்தைகளோடு வந்து நிற்கும் உன் அக்கா.... இன்னும் ரெண்டு மாசத்தில் மூடிக்கிடக்கிற காமெண்ஸ்ஸை திறந்திடுவாங்க. நான் திரும்பவும் அங்க வேலைக்குப் போயிருவேன், நீ குழந்தைகளைப் பார்த்துக்கள்னு சொல்லுறா... கிடைக்கிற பென்ஷன் பணம் சாப்பாட்டுக்கே பத்தல்ல...” என்று புலம்ப ஆரம்பித்தாள் அந்த அம்மா.

சிவா எதுவும் பேசாமல் கதிரையில் அமர்ந்து தலையைத் தொங்கப்போட்டுக் கொண்டான். இந்த வீட்டின் குழல்... அவன் யோசிக்கலானான்...

“சிவா உனக்கு இங்க வேலை செய்ய விருப்பமில்லை என்றால் பரவாயில்லை. ஆனால்... பவர் ஓயில் கட்டும் பூண்டுலோயா பகுதியில் வேலைக்கு ஆட்கள் சேர்த்துத்தரும் புதுப் புது கொண்டைக்டர்மார் தரகர்கள் இருக்கிறார்களாம். நீ அங்கு போனால் வேலை செய்யலாம்.” என்றான் பின்னேரம் வேலை முடித்து வந்த அருளானந்து.

”அன்னே நீ சொல்லுற... ஆனா எனக்கென்னமோ இந்த வேலையிலப் பிடிப்பில்ல. குடும்ப சூழலை நினைத்து.. ஏதாவது வேலைக்குப் போக வேண்டும் என்ற கட்டாயத்தில் இருக்கிறேன். ஆனால்... இருப்பதை இழந்தாலும் அனைக்கட்டும் வேலைக்கு உடன்தையாதீர்கள் என்று

உண்ணாவிரதமிருந்த தலைவர் சொன்னாரே... அனைக்கட்டு வேலை ஆரம்பமானபிள்.. அவர் இந்தப் பகுதியிலேயே இருக்காமல் கொழும்புக்கே போய்விட்டாரே. அவர் உறுதியோடு போராடினார். எப்படியும் அனைக்கட்டும் வேலையை நிறுத்துவோம் என்றார். என்றாலும் அது முடியாமல் போய் விட்டது. மனம் தளர்ந்த அவர் இங்கிருந்தே போய்விட்டார். ஆனால் எனக்கு இங்கிருந்து போக முடியாது. குடும்ப பாரம் பாசப்பிழைப்பு வீட்டுச் சூழல். எப்படியும் வேலைதேட வேண்டும்” என்றான் சிவா

பொழுது விடிந்தது. காலை பஸ்சிலேயே தலவாக்கலையிலிருந்து பூண்டுலோயாவிற்குப் பறப்பட்டான் சிவா.

பூண்டுலோயாவின் பனியத்தெரு. பஸ்டிப்போவிற்குப் பக்கத்தில் ஒரு கட்டிடம். அதுதான் பாதை அமைக்கும் வேலைக்கும் பவர் ஓயிஸ் அமைக்கும் வேலைக்கும் ஆட்கள் சேகரிக்கும் முகாமையாளர் விடுதி. பல இளைஞர்கள்.. வேலைக்குச் சேர்வதற்காக அங்கே குழுமியிருந்தனர் - காலை ஒன்பது மணி.... “கொண்றைக்கடர் வந்துவிட்டார், வந்துவிட்டார்” என்ற பரபரப்பு. சுறுசுறுப்பாக சாதாரண முறையிலேயே ‘இன்டவயு’ நடந்தது.

உள்ளே போய் வந்தவர்கள் எல்லாருக்குமே வேலை. இன்னும் கொஞ்சப்பேர்... வெளியில் வரிசையாக நின்றார்கள். அனைக்கட்டுக்கு எத்தனைபோராட்டங்கள் ஊர்வலங்கள் மேடைப் பேச்ககள்... இதற்கெல்லாம் தலையை வகித்த அந்தத் தலைவன் மனம் சோர்ந்த நிலையில் கொழும்பில்..., ஆனால் நான் விரோதமாக.. எதிராக எதை எதிர்த்தேனோ அதே வேலைக்காக...., திரும்பிபோய்விடுவோமா...” என்றுகூட சிவா நினைத்தான். ஆனால் குடும்ப சூழல்...?

சிவா ஆட்சேர்க்கும் கொண்றைக்கடர் அறைக்குள் நுழைந்தான். கறுப்பு கூலிங்கிளாஸ். ‘நீட்டான் உடை, கழுத்து டை.. குறுந்தாடி... குட்டுக்கோட்டு. சிவாவுக்கு அந்த முகத்தை எங்கேயோ பாரதத்துபோல ஞாபகம். அவர்தான் இவனா?’

“சிவா..... யு ஆ செலக்கட்ட... நாளைக்கே வேலைக்கு வரணும், காலையிலேயே இங்கே வந்திட்டாயா? டிப்பர்ல வேலை நடக்கும் இடத்துக்கே போய்விடலாம். டைம் முக்கியம், லெட்டாகக் கூடாது. லேட்டானா டைம் வெட்டப்படும்.”

கண்டிப்பான குரல்... ஆம்! அதே குரல்தான். சந்தேகமே இல்லை. அவரேதான்.

“என்ன நிக்கறீங்க.... அவட்... வெளிய போங்க. அடுத்தானு வரணும்தானே!”

சிவா வெளியில் வந்தான்.
கலிங்களால், குறுந்தாடி, குட்கோட், கழுத்து டை....

எல்லாவற்றையும் அகற்றிவிட்டு அந்த வேட்டி ஜிப்பா... கனிவான முகம்! அதே தலைவன். “சே.. எவ்வளவு பெருமையா அந்தத் தலைவனை நினைத்தேன். ஆனால்.. எவ்வளவு போலித்தன்மை. மக்களை ஏமாற்றும் நரித்தனம். இவனுக்குக் கீழ் இங்கு வந்து வேலை செய்வதை விட... சொந்த ஊருக்குள்ளேயே ஒரு ஹோட்டலிலாவது வேலை செய்யலாமே... எப்படியோ வீட்டின் குழிலை என்னால் மாற்ற முடியும்.... ஒரு நம்பிக்கையோடு மீண்டும் தலவாக்கலைக்கே பஸ் ஏறினான் சிவா.

(கற்பனையும் உண்டு)

வீறு

“யானையைப் போர்க்களாங்களுக்கு அழைத்துப் போகிறார்கள். களியாட்டங்களில் பழக்கி, வீர விளையாட்டுக் காட்டுகிறார்கள். ஊர்வலங்களில் கொண்டுவருகிறார்கள். யானை இல்லாத விழாக்களே இல்லை!”

என்று ஒரு குருவி மற்றக் குருவியைப் பார்த்துச் சொன்னது.

இரண்டாம் குருவி வியப்போடு கேட்டது:-

“யானைக்கு எப்படி இத்தனை ஆற்றல்கள்?”

முதல் குருவி சொன்னது:-

“வீறுடையான்
நாறுடையான்.”

நன்றி:- ‘காசி ஆண்தன் கதைகள்’

காப்பியக்கோவுச் காண்டைக்கோவு

காமியக்கோவும் கால்நடைக்கோவும் என்ற தலையிட்டு சென்கத்துர் இறகு வந்து சௌரங்க வில்லியதானத்தில் இங்கிதும் கருதி சில வரிகளைத் தவிர்த்தின்றிகின்றாம். தவிர்கிம்பாட்ட வரிகள் என அக்டொஸ்டிரியர்ஸ் ஆசிரியர்

அண்மையில் தகவல் அமைப்பு நடத்திய பரிசளிப்பு விழாவில் சிறப்புக் கெளரவத்துக்காக எஸ்.எஸ்.எம். கனிபா என்ற முன்னாள் எழுத்தாளரை அமைப்பு அமைத்திருந்தது. அவர் அந்த மேடையில் மற்றொரு படைப்பாளியைக் கிண்டலிட்டத்து அவமானப்படுத்திவிட்டுச் சாலுவையையும் போர்த்தில் கொண்டு போய்விட்டார். தகவல் அறிந்த அந்தப் படைப்பாளி கடும் கோபத்தில் ஒரு கவிதை எழுதி தமிழ்மிர்ர இணையத் தளத்துக்கு அனுப்ப அது வெளியாகியது. இந்த விடயம் தான் இப்போதைக்கு இலங் கைத் தமிழ் இலக்கியவாதிகளின் குசுகுசுப்பாகவும் பொழுதுபோக்காகவும் மாறி இருக்கிறது.

இனி, கொழும்புத் தமிழ் இலக்கிய பிரிவில் பெரியளவு அறிமுகம் இல்லாத இந்த கனிபா யார்? இவர் செய்த தமிழ் இலக்கிய சேவைகள் என்ன? இவரது பின்னணி என்ன? எதற்காக தகவல் இவரைப் பாராட்டியது? இவர் ஏன் இப்படி நடந்து கொண்டார்? என்பன போன்ற விடயங்களை ஆராய்ந்தோம்.

அவற்றுடன் இவர் பேசிய விசயம் எல்லாம் தொகுத்து இங்கே தருகிறோம். முதல் அவர் என்ன பேசினார் என்பதை பேஸ்புக் பக்கத்தில் பின்வருமாறு இட்டிருந்தார். அதைப் படித்துவிட்டுத்தான் நாம் அடுத்த கட்டத்துக்குப் போக வேண்டும்.

Stm Hanifa - நான் ஒரு நாளும் மேடையேறும் போது, எனது உரைக்கான விடயங்களை எழுத்து மூலம் எடுத்துச் சென்று படிப்பவன்னல்ல. இருந்தாலும் இம்முறை தகவல் அமைப்பினர் எனக்களித்த பதினைந்து நிமிடங்களுக்குள் உரையை நிகழ்த்திச் சபையினரை சங்கடத்திலிருந்தும் மீட்டு விட வேண்டுமென்ற ஆதங்கத்தில் அந்த உரையை டைப் செய்து எடுத்துச் சென்றேன். இடையில் காப்பியச் சாத்தான் புகுந்து என்னையும் தகவல் அமைப்பினரையும் சங்கடத்தில் ஆழத்து விட்டான் போல் தெரிகிறது. என் உரையின் இடையில் நமது இலக்கிய உலகில் இடம்பெறும் விருதுகள் பற்றிய தில்லு மூலவுகளைக் குறிப்பிட விரும்பினேன். இதோ அந்த உரை:

“அருமை நன்பர்களே! இலக்கியக் கூட்டமென்றால், அங்கு ஏதாவது இலக்கிய சர்ச்சைகளும் இடம்பெற்றால்தான் சுவையாக இருக்கும். இப்பொழுதெல்லாம் யாரும் காப்பியம் படைப்பதில்லை, ஆனாலும் நமது நாட்டில் காப்பியம் படைப்பதற்கென்றே சிலர் இருக்கிறார்கள். ஜம்பது வருடங்களுக்கு முதல் தமிழ் நாட்டில் யாராவது ஒருவர் மூன்றாந்தர், நாலாந்தர் நாவலை எழுதி வெளியிட்டால், அந்த நாவலை அப்படியே தமிழில் காப்பியமாக வடிக்கும் அபத்தம் இங்குதான் நிகழ்கிறது. அதற்குப் போய் சாகித்திய மண்டல விருதும் வழங்குகிறோம். பல கோடி மக்கள் வாழும் தமிழ் நாட்டில்கூட காப்பியத்திற்கு யாரும் எந்த விருதும் வழங்குவதில்லை. காப்பியத்திற்கான விடயதானமாவது சொந்தச் சரக்காக இருக்க வேண்டுமல்லவா? கடந்த இரண்டு மூன்று வருடங்களாக இந்த அபத்தம் சமுத்து இலக்கிய உலகில் இடம் பெற்று வருகின்றது. இது

வைற்க்கூட காலம், காப்பியம் பழுப்பதற்கு உண்மையிலேயே யாருக்காவது நேரமிருக்கிறதா? அப்படிப் படித்துப் பரவசமடைந்த ஒரு வாசகனையாவது காண முடிகிறதா? காப்பியம் பற்றி யாராவது பேச்கிறார்களா? காப்பியம் படைப்பவர்களுக்கு மேலானதொரு ஆலோசனை, ஆர்.பி.கோ சென்டர் என்பது போல் வெள்ளவத்தையில் காப்பிக்கோ சென்டர் ஒன்று ஆரமித்தால் சுடச்சுட வியாபாரமாகும் என்று என்னுகிறேன்". இந்த வேளை, முன்வரிசையில் செல்வந்தர் புரவலர் ஹாஸ்தி உமர் அவர்களும் இருந்தார்கள். அவர் பக்கமும் எனது பேச்சு இழுபட்டது. "அருமை நன்பர், தமிழ் எழுத்தாளர்களின் காவல் தெய்வம் புரவலர் ஹாஸ்தி உமர் அவர்களே! தமிழகமுகம் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும் பெரும் தொண்டு செய்வதாக நினைத்துக் கொண்டு, நீங்கள் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதிக்கின்ற பணத்திலிருந்து ஓவலொரு வருடமும் புத்தகங்கள் என்ற பெயரில் குப்பை கூளங்களை வாங்கிச் சேகரிக்கிறார்கள். உங்கள் மீது எனக்கு கண்ணியமும் மரியாதையும் உண்டு. தயவு செய்து மிகக் சிறந்த நூல்களை நீங்கள் கொள்வனவு செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆதங்கம். உங்கள் செயல்பாடு தமிழை உண்ட இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லாது. அதுபாதாளத்திலேயே தள்ளிவிடும் என்பதும் என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம்" என்றேன். சிறிது நேரம் என்னுடைய உரையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர் திடீரென வெளியேறி விட்டார். "தகவல் அமைப்பினருக்கும் ஒரு வேண்டுகோள், ஒரு காலாண்டுக்குள் மிகச் சிறந்த சிறுக்கை உங்கள் தெரிவில் அகப்படவில்லையென்றால், வந்த குப்பைக்குள் ஒரு குப்பைக்கு விருது வழங்கும் கொடுமையை நங்கள் செய்யாதீர்கள்" என்றேன்.

கனிபா சொல்லாமல் விட்டவற்றில் நமது தேடலின்படி இரண்டு விடயங்களை இங்கு சொல்ல மறந்து விட்டார் அல்லது மறைத்து விட்டார். அவையாவன :-

- 1) நானெல்லாம் லாசாரா, சுரா போன்ற ஆட்களோட தொடர்பு வச்சிருந்தவன்.
- 2) நான் கொஞ்சக் காலம் மனநோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தேன்.

திருவாளர் எஸ்.எல்.எம் கனிபா அவர்களே,

தகவம் அமைப்பு என்பது தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம். ஒரு முத்த எழுத்தாளன் என்ற வகையில்தான் ஒரு பாராட்டுத் தருவதற்கு உங்களை அழைத்திருந்தது. அங்கு பாராட்டைப் பெற்றுக் கொண்ட நீங்கள் சிறுக்கைகளைப் பற்றிப் பேசியிருக்கலாம். மேலே உள்ள உங்கள் பேச்சின் இறுதியில் தகவம் அமைப்புக்கு விடுத்த வேண்டுகோள் நியாயமற்றது என்ற போதும் அதை நீங்கள் பேச உரித்துடையவர்.

இந்தக் கூட்டத்தில் நீங்கள் எற்காகக் காப்பிய விடயத்தைச் சந்திக்கு இழுத்தீர்கள்? சபை நாகரிகம், மரியாதை என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? காப்பியம் பற்றித்தான் பேசின்ர்கள்,.. எதற்காக 'காப்பிக்கோ, ஆர்ப்பிக்கோ' என்று வம்பிமுக்க வேண்டும்?

இலங்கையில் 'காப்பியக்கோ' என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டவர் ஒருவர்தான். கடந்த அரைநாற்றாண்டுக்குள் அதிக காப்பியங்களைப் படைத்தவர் ஜின்னாஹ் சரிபுதன்தான். அவர் இல்லாத இடத்தில் இப்படி நையாண்டி பண்ணியது தகுமா? ஒரு கண்ணியமுள்ள மனிதன் செய்யும் காரியமா?

நீங்கள் ஒரு கவிஞராக இருந்து ஒரு கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழாவில் காப்பியம் பற்றிப் பேசியிருக்கலாம். அதில் தவறில்லை. ஆனால் ‘காப்பியக்கோ, ஆர்ப்பிக்கோ’ என்று சொல்லிப் பேசுவது ஒரு கீழ்த்தரமானவனின் பேச்சு என்பது புரியவில்லையா? சிறுக்கை பற்றிய சங்கம் நடத்தும் கூட்டத்தில் இப்படிப் பேசுவது எந்த வகையிலும் பொருத்தமற்றது என்று தெரியவில்லையா?

காப்பியம் எழுதுவது காலத்துக்குப் பொருத்தமில்லை என்று சொல்ல உங்களுக்கு உரிமை உண்டு. அதற்குப் பரிசு தரக் கூடாது என்று சொல்ல உங்களுக்கு உரிமை உண்டு. அதை எப்படி எவ்கே சொல்வது என்பது உங்களுக்குத் தெரியவில்லையே! வேண்டுமானால் ஒரு கட்டுரையாக நீங்கள் எழுதிப் பத்திரிகையில் சஞ்சிகையில் பிரசரித்திருக்கலாமே. கலாசார அமைச்சுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி உங்களது எதிர்பாப வெளியிட்டிருக்கலாமே! அதை விட்டுவிட்டு சம்பந்தமே இல்லாத இடத்தில் ‘காப்பியக்கோ ஆர்ப்பிக்கோ’ கதை பேசியது அசிங்கமாகத தெரியவில்லையா?

நீங்கள் ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காக ஜின்னாஹ் சரிபுத்தீண பகிரந்தமாக அவமானத்துக்குள்ளாகக் வேண்டும் என்று நீணத்துக் கொண்டர்கள். உங்கள் ஊரில் உள்ளவர்களை விமர்சிப்பது போல, கிண்டலடிப்பது போல கொழும்பிலும் வந்து உங்கள் கோணல் புத்தியைக் காட்டியிருக்கிறீர்கள்.

காப்பியம் காலத்துக்குப் பொருத்தமில்லை என்பது உங்கள் கருத்து. உங்கள் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்பவர்களும் இருப்பார்கள். அதேபோல அதற்கு உடன்படாதவர் களும் இருப்பார்கள் தானே. அவர்களுக்கும் உங்களது கருத்துக்கு எதிரான கருத்தைக் கொண்டிருக்க எல்லா உரிமையும் உண்டுதானே! அரசுசார் விருதுக்கு காப்பியம் ஒரு அம்சக்கை இருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருப்பவர்கள் எல்லோரும் உங்களைப் போன்ற நசல்கோழிக்கு ஊசி போடுபவர்கள் இல்லை என்பது தெரியாதா? படித்த, பல்கலைக்கழகம் சார்ந்த தமிழ் அறிஞர்கள்தான் அதைத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். காப்பியம் என்பது ஒரு மொழிக்குப் கிடைக்கும் சொத்து. நீங்கள் எழுதும் சிறுக்கைகளும் அப்படித்தான். மற்றவர் எழுதும் தமிழ் எழுத்துக்களும் அப்படித்தான். எதில் எவன் பிரயோசனம் காணப்போனோ அவனவன் அவனுக்கேற்றதைத் தெரிவு செய்யட்டுமே!

சாகித்திய பரிசு உங்களது பரம்பரைச் சொத்திலிருந்து வழங்கப்படுவது போல ஏன் பதறியடிக்கீர்கள்? நீங்கள்தான் இலங்கையில் தமிழ் இலக்கியத்தின் தந்தை போல ஏன் கலக கமடைக்கிறீர்கள்? யார்வேண்டுமானாலும் தமிழில் எதை வேண்டுமானாலும் எழுதட்டுமே. உங்களுக்கு என்ன பிரச்சினை....?

ஜின்னா எழுதிய காப்பியங்கள் இந்தியாவில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்ற பொறாமையா? அவரது காப்பியத்தை ஆய்வு செய்த ஒருவர் கலாநிதிப் பட்டமே பெற்றிருக்கிறார் என்பதாவது தெரியுமா? உரிய இடத்தில் அதற்கு உரிய மரியாதை கிடைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. உங்களுக்கு அது தெரியவில்லை. தெரிந்துதான் இருக்கிறது என்றால் பொறாமைப்படுகிறீர்கள் என்றுதானே அர்த்தம்?

01

மெய்தான் நமது ஈழத்து இலக்கிய உலகில் மீண்டும் காப்பிய காலம் மற்றந்திருக்கிறது. நண்பர் ஜின்னா சரிபுத்தீன் அவர்கள் தமிழ் நாட்டு நாவலான மஹாஜபீனை காவியமாக்கி இருக்கின்றார். 1960களின் கடைசிக் கூறில் முஸ்லிம் முரசில் சிந்து நதிக்கரையினிலே நாவலாக எழுதப்பட்டு பின்பு நாவலாக வந்து இன்று காப்பியமாகி முப்பரிமாணமடைந்திருக்கிறது. இன்னும் படிக்கவில்லை. என்றாவது படித்து நானும் அதைப்பற்றி நாலுவரி எழுத வேண்டும் என்று என்னியிருக்கின்றேன்.

02

மஹாஜபீன் 'Matrum' புனித பூமி 'akiyava navalil padikkalam... எழுத்தாளர் எல்லோரையும் மிக கவரக்கூடிய விதத்தில் இந்த நாவல்களை இயற்றியுள்ளார்.. உங்களுக்கும் இதன் மூலம் பயன் பெறலாம் என்கு நினைக்கிறேன்.

மேலே 1ம் இலக்கம் நீங்கள் ஒரு இலக்கியவாதிக்கு எழுதிய கடித வரிகள். 2ம் இலக்கத்தில் இருப்பது இளைஞர் ஒருவரது மஹாஜபீன் மற்றும் புனித பூமியிலே நாவல்கள் பற்றிய ஒரு இளைஞரின் குறிப்பு. உங்களது மேலேயுள்ள குறிப்பு மஹாஜபீன் காவியம் வெளிவந்த காலத்தில் எழுதப்பட்டது. 2ம் குறிப்பு மிக அண்மையில் எழுதப்பட்டது. உங்களது குறிப்பில் அது முறையாக பரிமாணம் என்கிறீர்கள். அதைப் படிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள். இளைஞர் தம் குறிப்பில் அந்த நாவல்களின் சிறப்பைக் குறிப்பிடுகிறார். இதைத்தான் தகவம் விழாவில் முன்றாந்தர நான்காந்தர நாவல் என்கிறீர்கள். இது உங்களது அறியாமையா? அல்லது பொறாமையா? அந்நாவல்களை எழுதிய செய்யிது முகம்மது ஹஸன் பற்றி உங்களுக்கு என்ன தெரியும்? அவர் மரணம் வரை ஒரு பெரிய இலக்கிய இயக்கத்தையே சென்னையில் நடத்தியவர். இதோ அரைப் பற்றிக் கெள்ளுங்கள்.

செய்யிது முகம்மது ஹஸன் நாகபட்டினம் தென்னிந்திய திருச்சபை உயர்நிலைப் பள்ளியில் பள்ளிப் படிப்பை முடித்தார். தந்தையிடமும் தாத்தாவிடமும் அரபி, உருது, பார்ஸி ஆகிய மொழிகளைக் கற்றார். இவர் மேற்படிப்புப் படிக்க விரும்பினார். ஆனால் பாடன் விரும்பியிட தன் தந்தையுடன் 1935 இல் பர்மாவுக்குச் சென்று மாந்தலோ' என்ற ஊரில் இரண்டாண்டுகள் பணியாற்றினார். அங்கே பர் ஸிய மொழியைக்கற்றார். 1937இல் தாயகம் திரும்பினார். 1938இல் இந்திய தபால் தந்தித் துறையில் தந்திப் பிரிவில் அமைச்சகப் பணி எழுத்தாளராகச் சேர்ந்து கண்காணிப்பாளராய் உயர்ந்து 38 ஆண்டுகள் பணியாற்றினார்.

பணியிலிருந்த காலத்திலேயே கலைமகள், பிரசண்ட விகடன், சந்திரோதயம், ராஷ்டிரவாணி, மனிவிளைக்கு, முஸ்லிம் முரசு முதலிய இதழ்களில் சிறுகதைகள் எழுதினார். 'சாபு' என்ற புனையெரில் வள்ளி, வளையல்கள், இரு சித்திரங்கள், 'ஜமல்' என்ற பெயரில் என் ஹல்மா, படிப்பும் பரம்பரையும், 'ஹசன்' என்ற பெயரில் வீரத்தின் பரிசு முதலிய சிறுகதைகள் எழுதினார். 1942 இல் சென்னைஅல்லயனஸ் பிரசரம் வெளியிட்ட பிரபலங்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இவரது சிறுகதையும் இடம் பெற்றது.

சிறுகதை எழுதிவந்த ஹசனின் கவனம், பின் சரித்திர நாவல்கள் எழுதுவதில் திரும்பியது. 'மஹாஜபீன்', 'சிந்தநதிக்கரையினிலே', 'புதின பூமியிலே', 'சொர்க்கத்துக் கன்னிகை', 'நீலவானம்' ஆகிய ஐந்து சரித்திர நாவல்களை எழுதியுள்ளார்.

1956 இல் 'மஹ்ஜபீன்' நாவல் வெளிவந்தது. 'சிந்துநதிக் கரையினிலே' 1971 இல் தமிழ்நாடு அரசு தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் முதல் பரிசைப் பெற்றது. சீதக்காதி அறக்கட்டளையின் 'செய்து சூதக்கத்துலலா அப்பா' இலக்கியப் பரிசையும், கம்பன் கழகத்தின் கி.வா.ஜி.நினைவுப்பரிசையும் வென்று. இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத்தமிழ் இலக்கியமாநாடுகளில் முஹம்மது ஹசனுக்குப் பொற்கழி வழங்கி இஸ்லாமிய இலக்கியக் காவலர் என்ற பட்டமும் கொடுத்தனர். மஹ்ஜபீன், சிந்து நதிக்கரையினிலே ஆகிய இரு நாவல்கள் மலையாளத்திலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் எழுதிய 'சிந்துநதிக்கரையினிலே', 'புனித பூமியிலே', 'மேற்கு வானம்' ஆகிய மூன்று நாவல்களையும் மூன்று பேராசிரியர்கள் ஆய்வு செய்து 'ஆய்வியல் நிறைஞர்' (எம்.பி.ல்) பட்டமும், 'ஹசனின் வரலாற்று நாவல்கள் ஒர் ஆய்வு' என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் ஒருவர் ஆய்வு செய்து முனைவர் (பிச்சடி) பட்டமும் பெற்றுள்ளனர்.

1966லிருந்து 1980 வரை 'முஸ்லிம் முரசு' மாத இதழில் முதலில் நிர்வாக ஆசிரியராக இருந்தார். பின்னர் அவவிதழின் மழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுச் சிறப்பாகப் பணியாற்றியுள்ளார். மனிவளக்கு, பிறை, உரிமைக்குரல் ஆகிய மாத இதழ்களின் ஆசிரியர் குழுவிலும் இடம் பெற்று அரிய ஆலோசனைகள் வழங்கினார்.

17, 18 ம் நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பட்ட எண்ணற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள், 20ம் நூற்றாண்டின் மதத்தியில் மறைந்துவிட்டன. கிடைக்கவில்லை. அவைகளைத் தம கடின உழைப்பால் தேடிப்பிடித்து, துண்டு துண்டாகக் கிடந்தவற்றை ஒன்றாய் இணைத்துப் பதிப்பித்தார். ஆயிரம் மஸாலா, மிஹ்ராஜ் மாலை, சீராப்புராணம், சின்னச் சீரா, திருமணக் காட்சி, கனகாபிழேக மாலை, திருமண மாலை முதலிய காப்பியங்களையும், 20 சிற்றிலக்கியங்களையும் பதிப்பித்துள்ளார்.

தமிழக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தின் பொதுச் செயலாளராகவும், சென்னை தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் இணைச் செயலாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். (நன்றி - தினமணி - தமிழ்மணி 18.12.2011)

படித்து விட்டார்களா? இப்போது கவனியுங்கள்...

உங்களுக்குக் பிடித்து தெரியாத காலத்திலேயே அவர் சிறுகதை எழுதத் தொடங்கி விட்டார். (இப்படிப் பெண்கள் நான் எழுதுவது உங்களுக்குப் பிடிக்குமானாமே...)! எங்கு போனாலும் பெண்கள் பகுதியைத் பார்த்துக் 'கிக் காகப் பேசி நானுமறச் செய்வேர்களாமே...)!

தமிழ்நாடு அரசு விருது பெற்ற நாவல் எழுதியவர், 1942லேயே எழுத்துப் பிரபலயங்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றவர். மலையாளத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இருநாவல்களைப் படைத்தவர். இவர் எழுதிய நாவல்களை நிங்கள் முறைாந்தர நாலாந்தர நாவல்கள் என்கிறீர்கள். உங்கள் மேதமையே மேதமை! உங்களை அவ்வப்போது பாராட்டிக் கொண்டிருக்கும் சில அரைகுறைகளை நினைக்கும்போது வெறும் சிரிப்புச் சிரிப்பாகவே வருகிறது. தனது எழுத்துக்களுக்காகவும் இலக்கியச் செயற்பாட்டுக்காகவும் அல்லாமா உவைஸ் போனறவர்களால் 'இஸ்லாமிய

இலக்கியக் காவலர்' என்று பட்டமளிக்கப்பட்டவர் எழுதிய நாவல்கள் உங்கள் பார்வையில் முன்றாந்தர நாலாந்தர நாவல்கள்?

அப்படியானால் அவரது முன்றாந்தர நாலாந்தர நாவல்களை ஆய்வு செய்து எம்.பி.ல் மற்றும் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர்கள் எல்லோரும் வடிகட்டிய முட்டாள்கள். நீங்கள் மட்டுமே அதிகிறந்த புத்திசாலி. உங்களுக்கு மட்டுமே இலக்கியத்தின் அளவு தெரியும். மிருக வைத்தியரின் அசிஸ்டன்ட் ஆன விசரநாய்க்கு ஊசி போடும் உங்களை விட இவர்கள் எல்லோருமே மடையர்கள் என்கிறீர்கள்!

தமிழ் நாட்டில் வெளிவந்து பலநூறு எழுத்தாளர்களை உருவாக்கிய சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராக இருந்தவர். 20க்கும் மேற்பட்ட அறிந்து போகும் நிலையில் இருந்த சிற்றிலக்கியச் செல்வங்களைப் பதிப்பித்தவரை முன்றாந்தர, நான்காந்தர நாவல்கள் எழுதியவர் என்கிறீர்கள்! அதாவது நீங்கள் எழுதிய ஒரேயொரு மக்கத்துச் சால்லைப் புத்தகத்தைத் தவிர மற்றவர்கள் எழுதுவது எல்லாமே வேல்லுதான் இல்லையா? அது ஒன்றுதான் அமரத்துவமான இலக்கியம்...! அதைத்தான் எல்லோரும் கொண்டாட வேண்டும் என்கிறீர்கள்? நான்கைந்து மொழிகளில் பரிச்சயம் உள்ளவர் செய்யிது முகம்மது ஹஸன். அவருக்கு முன்னால் நிற்றும் தகுதியானும் உங்களுக்கு உண்டா? சிறந்த இலக்கியங்கள் வெளியாகும் மற்றும் செய்யப்பட்டுள்ளனவே. மொழிமாற்றும் செய்தவன் உங்கள் பார்வையில் மடையனாக இருக்க வேண்டும். அவரது ஜிந்து நாவல்களில் இரண்டைத்தான் ஜின்னாஹ் காப்பியமாக்கியிருக்கிறார். ஜின்னாஹ் காப்பியமாக்கிய மற்றொரு நூல் கலைஞர் கருணாநிதியின் பண்டார வன்னியன்'. ஜின்னாஹ் முன்றாந்தர, நான்காந்தர நாவல்களைத்தான் காப்பியமாக்குகின்றார் என்றால் உங்கள் கருத்தில் கருணாநிதி கூட ஒரு இலக்கிய வேல்லுதான்! உங்களுக்குப் படிப்பித்த வாத்திமார் இன்னும் உயிருடன் இருந்தால் நடுத்தெருவில் வைத்து உதைக்க வேண்டும்.

ஜின்னாஹ் காப்பியமாக்கிய 'தாயைக் காத்த தனயன்' - உவைஸ் கர்ஸீ என்ற இறைநேசர் பற்றியது. 'பிரளியம் கண்ட பிதா' - நாவற் (நோவா) நபி பற்றியது. 'திரு நபி காவியம்' - முகம்மது நபிகளைப் பற்றியது. 'திப்பு சல்தான் காவியம்' - மன்னர் திப்பு சல்தான் பற்றியது. 'வாத்தியார் மாப்பிள்ளை' - மருதமுனை (கிழக்குப் பிரதேச) அநந்தாள் திருமண வழக்காறுகள் பற்றியது. ஆக எட்டு காப்பியங்களில் முன்றே முன்று காப்பியங்கள் மட்டுமே மற்றுப் படைப்பாளிகளின் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஏனைய ஜிந்தும் அவராகவே எழுதியவை. அப்படிப் பார்த்தாலும் அவரது சொந்தக் காப்பியங்கள் ஜிந்து அதைப் பாராட்டும் எண்ணமோ அதைப் பேசும் நல்ல புத்தியோ உங்களுக்கு இல்லாமல் குறை காண்பதிலேயே நீங்கள் முன்னிற்பது எதற்காக?

சீறாப்புராணம் கூட முகம்மது நபியின் முழு வாழ்க்கையையும் பூரணமாகச் சித்தரிக்கவில்லை. முகம்மது நபியைத் தமிழில் காப்பியமாகப் படைத்தவர்களில் முழுமையாக நபி வாழ்க்கையைக் காப்பியமாகப் படைத்த ஒரேயொரு காப்பியக்காரன் ஜின்னாஹ் மாத்திரமே. இது உங்களுக்குத் தெரியுமா? லாசாராவும் சுராவும் நபிமார்களாகத் தெரியும் உங்கள் கண்களுக்கு அல்லா இதையெல்லாம் காட்டவே மாட்டான்தான்.

உரை நடையைக் காப்பியமாக்குவதை விடுத்து சுய காப்பியங்களை இவர் எழுதலாமே என்று சிலர் கருதினார்கள் என்பது உண்மைதான்.

உரை நடையைக் காப்பியங்களாக மாற்றியதை விட அதிகமான சுய காப்பியங்களைப் படைத்துள்ளார் என்ற நேர் பார்வையில் இந்த விடயம் பெரிதுபடுத்தப்படவில்லை. ஆனால் இந்தக் கருத்துக் கொண்ட அணிக்குள்ளும் நீங்கள் இல்லை. ஏனெனில் பிரபலமான இலக்கியப் படைப்பாளிகளையே முன்றாந்தரத்துக்கும் நாலாந்தரத்துக்கும் களிக்கும் அதி மேதாவியல்லவா நீங்கள்? தமிழ்க்காப்பிய இலக்கியத்தில் உரை நடையைக் காப்பியமாக்கிய ஒருவர் இருக்கிறார் என்ற அளவிலாவது ஒருவரது பெயர் இருந்து விட்டுப் போகட்டுமே. இதனால் யாருக்கு என்ன நஷ்டம்? உங்களது பண்திலிருந்தா ஜின்னா புத்தகம் அச்சடித்தார்? விரும்பியவன் படிப்பான், விரும்பாதவன் விட்டெறிந்து விட்டுப் போவான். போகட்டுமே... எழுதியவராச்சு... படிச்சவராச்சு... படிக்காதவராச்சு... இதனால் உங்களுக்கு வந்த கஷ்டம் என்ன?

காப்பிய காலம் முடிந்து விட்டது என்று யாராவது சொன்னால் சொல்லட்டுமே... அவர்களது வார்த்தைகள் என்ன குரரானா? கீதையா? கைபிளா? புத்தரின் போதனைகளா? அல்லது உங்களிடம் எதை எழுதுவது என்று எல்லாத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளும் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு எழுத வேண்டுமா? ஒருவரில் குறைகண்டு பிடிப்பது மட்டுமல்ல அந்த நபரை அசிங்கமான அருசையான முறையில் மேடை நாகரிகம் தெரியாமல் பேசுவதுதான் உங்களது மட்டத்தனதை விளம்புகிறது.

ஆகக் குறைந்தது நீங்கள் கிண்டல் பண்ணும் நபரை விடத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு நீங்கள் கொடுத்துவதை என்ன? காப்பியத்தை விடுங்கள். ஜின்னா இரண்டு சிறுக்கைத்தொகுதிகள், நான்கைநான் சிறுவர் இலக்கியங்கள், நான்கு கவிதைத் தொகுதிகள், வெளியிடுன்னார். பெயர்ப்புகள் என்று மொத்தம் 21 புத்தகங்கள் வெளியிடுன்னார். இலக்கியம் சம்பந்தமான பல் வேறு அரசு குழுக்களில் அங்கம் வகித்துள்ளார்... இப்பட்டியலும் விருதுகள் படியலும் நீளமானவை. இன்னும் எழுதிக் கொண்டும் இருக்கிறார்.

கொழும் பின் இலக்கியச் செயற்பாடுகள் அனைத்திலும் இன்னும் உற்சாகமாகப் பங்கெடுத்து உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். கொழும்புத் தமிழ் ச்சங் கத் தில் செயலாளராக, உப தலைவராகவெல்லாம் இருக்கிறுக்கிறார். இன்று வரை தொடர்ந்து தமிழ் சங்கத்தின் ஆட்சிக் குழுவில் இருந்து வருகிறார். உங்களைப் போல் வஞ்சகமும் பொறாமையும் அற்ற நிதானமான தமிழ் இலக்கியவாதிகள் அவரை இன்னும் மதிக்கிறார்கள். 25 கதைகள் எழுதுவதற்கே உங்களுக்கு 50 வருசம் தேவைப்பட்டது 70களின் பிற்பகுதியில் வந்த அவர் எவ்வளவு எழுதியிருக்கிறார் என்று பாருங்கள்!

உங்களது பிராந்தியத்திலேகூட ஒரு இலக்கிய அமைப்பைக் கட்டியெழுப்ப முடியாத நீங்கள் மற்றவர்களைக் குரங்குத் தனமாக நையாணி செயவது எப்படித் தகும்? எத்தனை புத்தகங்கள் எழுதினார் என்பது முக்கியமல்ல அதை எப்படி எழுதினார் என்பதே முக்கியம் என்று உங்களுக்குச் சொறியும் ஒரு இலக்கியக் குஞச் திரை மறைவில் நின்று கொண்டு ஜின்னாவும் உங்களுக்கு எழுதிய பதில் கவிதையின் கீழ் குறிப்பிட்டிருந்தது. அப்படி நீங்கள் என்னதான் சாதித்து விட்டர் கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. திவ்வியலோகத்திலிருந்து மை கொண்டுவந்து தங்கத் தகட்டில் கதை எழுதியதுபோல் அல்லவா இருக்கிறது உங்களைச் சொறியும் குஞச்களின் அட்டகாசமும் உங்களது அட்டகாசமும்? அவர் சொல்வதைப் பார்த்தால் உங்களுடைய மக்கத்துச் சால்வைக்கு ‘நோபல்’

பரிசு கிடைத்திருக்க வேண்டும். நோபல் பரிசு வாங்கியவனே அவனவன் ஊரில் சுமமா கிடக்கிறான். தமிழில் நாலு கதை எழுதிய நீங்கள் படுத்தும்பாடும் செய்யும் அலப்பறையும் தாங்கவில்லை சாமி! நீங்கள் இந்தத் தமிழ் இலக்கிய உலகத்தில் இருந்து கொண்டு பண்ணும் அழிச்சாடியத்தைப் பார்த்தால் குரரானுக்கும் பைபினுக்கும் பகவத் கீதைக்கும் அடுத்த படியாக மக்கத்துச் சால்வை இருக்கிறது என்று நீங்களும் உங்களுக்கும் மாறி மாறிச் சொறிபவர்களும் நினைக்கிற்கள் போல் தெரிகிறது.

ஒரே ஒரு புத்தகத்தை இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் வெளியிட்டு விட்டு இந்த ஆட்டம் ஆடுகிற்களே... இன்னும் நாலைந்து புத்தகங்களை வெளியிட்டிருந்தீர்கள் என்றால் தமிழ் இலக்கிய உலகத்தையே அழித்து விட்டிருப்பர்கள் அல்லவா? ஒரு பயலையும் நிம்மதியாகத் தூங்க விட்டிருக்க மாட்டார்கள் அல்லவா?

உங்களது இரண்டாவது சிறுகதை நால் ‘அவனும் ஒரு பாற் கடல்’ என்ற தலைப்பில் வந்ததாமே. ஏன் நீங்கள் அதைப் பற்றிப் பேசுவதேயில்லை? நான் இரண்டு சிறுகதைப் புத்தகங்கள் போட்டிருக்கிறேன் என்று குதிக்கவில்லை? ஒரு புத்தகத்தை வைத்தே இன்னும் இலக்கிய உலகில் முழுகுடா மன்னாக இருப்பதாக சினிமாஸ்போப் லெவலில் படம் காட்டும் நீங்கள் ஏன் இரண்டாவது புத்தகத்தைப் பற்றிப் பேசவில்லை?

உங்களால் இலங்கையில் அதைப்பற்றியே பேச முடியாது. முதலாவது புத்தகத்திலுள்ள கதைகளுடன் இன்னும் இரண்டு கதைகளைச் சேர்த்து வெளியிட்டு இந்தியாவில் உள்ளவர்களுக்கு உங்களை நீங்கள் புதிதாக அறிமுகப்படுத்திக் கொள்கிறீர்கள். என்ன தந்திரமப்பா இது? இலங்கையில் வேறு எந்த எழுத்தாளனுக்கும் இப்படி முனை வேலை செய்யாது. உங்களால் புதிதாக எழுதவும் முடியாது. ஆனால் சிறுகதைத் துறையில் இன்னும் இலங்கையில் முன்னணியில் இருக்கிறேன் என்று உங்களைக் காட்டிக் கொள்ளவும் வேண்டும் என்றால் இதை விட நல்ல வழி இல்லைத்தான். இந்தத் தந்திரங்கள் உங்களையன்றி வேறு யாருக் குத்தான் வரும்! அந்த வகையில் உங்களை யாராலும் என்றைக்கும் மினுச் முடியாது. புத்தகத்தில் வராத இருபத்தெந்தந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் வந்த இன்னும் இரண்டொரு கதைகள் இருக்கும் தானே அவற்றையும் திருப்பி எழுதி இன்னும் ஒரு அஞ்சி வருயத்துக்குப் பிறகு ‘வற்றிய குளத்துக்குவரும் வழிசப் பறவை’ என்று ஒரு புத்தகத்தைப் போட்டுக் கொள்ளாலாம். அந்த ஜியாவோடுதான் இருப்பீர்கள்.

எஸ்.பொ. என்ற மனிதர் இல்லாவிட்டால் எஸ்.எல்.எம் என்று ஒருவர் தமிழ் இலக்கியத்துக்குள்ளேயே இருந்திக்க மாட்டார் என்று ஒரு இலக்கியப் படைப்பாளி சொல்கிறார். ஆரம்ப கால உங்களது கதைகள் யாவுமே அவரால் எழுதப்பட்டவை என்றும் அரசல் புரசலாகப் பேசப்படுகிறது. எஸ்.பொ என்றாவது வாய் திறந்தால் நீங்கள் முகவரியே இல்லாமல் போய் விடுவீர்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள். உண்மைதானா?

இப்போது ஒரு புதுக்கதையும் உலாவுகிறது. உங்களது பிரதேசத்தின் உங்களுக்கு முந்திய படைப்பாளியான வை.அகமத் மரணித்த பிறகு நீங்கள் கதையே எழுதவில்லையாமே! அவரது கதைச் சுருக்கங்களை அவர் உங்ளோடு பகிர்ந்து கொள்ள நீங்கள் அதை நோட்டப்பண்ணி கதையாக எழுதி விடுவீர்களாம் என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. வை.அகமத் உயிரோடு இருந்திருந்தால் நீங்கள் இன்னும் பல கதைகள்

எழுதியிருப்பீர்களாம். எந்த இடத்திலும் நீங்கள் அவரைப் பற்றிப் பேசுவதும் இல்லையாமே. அதற்குக் காரணம் அவரை முன்னிலைப் படுத்தினால் நீங்கள் இரண்டாம் இடத்திக்குத் தள்ளப்படுவீர்கள் என்பதாலாமே!

காப்பியம் எழுதியமைக்காக ஜின்னாவுக்கு யாரோ ஒரு அமைப்பினர் ‘காப்பியக் கோ’ என்று பட்டம் கொடுத்துள்ளனர். அன்னமையில் யாழ்ப்பாணத்தில் பெரும்புலவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ‘புலவர்மனி’ என்று கூட அவருக்கு ஒரு பட்டம் கொடுத்துள்ளார்கள். அவர் எழுதினார். அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். இதை நீங்கள் ஏன் கிண்டலடிக்க வேண்டும்?

எட்டுக் காப்பியங்களை எழுதியதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட பட்டத்தை நீங்கள் ‘காப்பிக்கோ ஆர்ப்பிக்கோ’ என்று கிண்டலடிக்கிறீர்களோ... தகவம் தந்த ஒரு பாராட்டுக்கும் பொன்னாடைக்கும் நீங்கள் ஊரிலிருந்து பஸ் பிடித்து இரவிரவாகப் பயணம் செய்து கொழும்பு வந்ததை எப்படிக் கிண்டலடிக்கலாம்? அதுவும் உங்களைப் பாராட்டுகிறார்கள் என்ற செய்தியை ஒரு இணையத் தளத்துக்கும் நீங்கள்தானே கொடுத்தீர்கள்? ஒரு பொன்னாடைப் பாராட்டுக்கு இணையத்தளத்தில் படம்போட்டுச் செய்தி கொடுத்துப் பெருமைப்படும் நீங்கள் எட்டுக் காப்பியங்களை எழுதிய ஜின்னாவுக்கு ஒரு பட்டம் கொடுத்தால் நீங்கள் கிண்டல் அடிப்பீர்களா? ஒரு பொன்னாடைப் பாராட்டுக்கோ ஒடி வந்த உங்களுக்கு தகவம் ‘சிறுக்கைக்கோ’ என்று ஒரு பட்டத்தைத் தந்திருந்தால் வாங்கிக் கொள்ளாமலா போகப் போகிறார்கள்? அப்படி வழங்கப்பட்ட பின் எவ்வாவது உங்களை ‘சிறுக்கைக்கோ சிறுநீர்க்கோ’ என்று உங்கள் பாணியில் கிண்டலடித்தால் உங்களுக்கு எப்படியிருக்கும்?

கடவுள் மீது பயம் இருக்குமானால் நீங்கள் இதை மறுக்கமாட்டார்கள். இல்லையென்றால், ‘இதை நான் கொடுக்கவில்லை’ என்று பொய் சொல்லுவீர் கள். இப்படியொரு இணையத்தளம் இருப்பதே தகவம் அமைப்புக்கு இனிமேல்தான் தெரிய வரும். அப்படியென்றால் இதை நீங்களே கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

ஆக ஜின்னாவின் மீதுள்ள பொறுமை காரணமாக, என்னை விட்டுவிட்டு இன்னொருத்தரை யாரும் பேசக் கூடாது என்கிற மன எரிச்சல் காரணமாக காப்பியக் கோ ஆர்ப்பிக்கோ என்று கிண்டலடிக்கிறீர்கள். ஒரு பொன்னாடையைக் காட்டி வாராங்கள் போர்த்துகிறோம் என்றாலும் புகழுக்காக்கத்தானே ஜயா ஒடி வந்தீர்? இந்த வயசான காலத்திலும் நூத்திரை முழித்துப் பயணம் செய்து போர்த்திக் கொண்டு போட்டோவுக்குப் போஸ் கொடுத்து விட்டு மற்றவர்களை நக்கலடிப்பீர்கள்!

உங்களிடம் இருப்பது அசிங்கமான கிண்டல் பழக்கம் மட்டுமல்ல, மற்றவர்கள் யாரையும் மதிக்கத் தெரியாத பண்பும்தான் என்று தெரிகிறது. இந்த விடயத்துக்குப் பிறகு உங்களைப் பற்றி மிக விரிவாகத் தேடினோம். எமக்குக் கிடைத்த விபரங்கள் முழுவதையும் எழுதுவதென்றால் இலக்கிய உலகம் தாங்காது. அந்த அளவுக்கு உங்களது கிறுக்குத் தனம் இப்போது கொழும்பில் பேசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

உங்கள் வயதொத்த ஏனைய எழுத்தாளர்களைப் பற்றிக் கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள். எவ்வளவு அமைதியாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல் லோரூமே உங்களை விட ஏதோ ஒரு விதத்தில் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு அதிக பங்களிப்புச் செய்தவர்களாக இருப்பார்கள்.

ஆனால் உங்களைப் போல் கிறுக்குப் பிடித்து அலைகிறார்களா? அல்லது யாரையாவது சக எழுத்தாளனை நையாண்டி பண்ணி மேடையில் உள்ளித் திரிகிறார்களா? உங்களுக்கு மட்டும் ஏன் இந்த அரிப்பு? மற்றவர்களைப் பார்த்து ஏன் இந்தக் கொதிப்பு?

ஒரு முறை எஸ்.முத்துமீரான் வடகிழக்கு மாகாண சபையின் ஏதோ ஒரு விருதைப் பெற்றுக் கொண்டு மேடையிலிருந்து கீழே இறங்கியதும் அவரைக் கிண்டலடித்தீர்களாமே... ‘உனக்குச் செருப்பால் அடிப்பேன்’ என்று முத்துமீரான் சொன்னதும்தான் நீங்கள் அடங்கின்றகளாம். அதாவது அந்த விருதைக் கூட அவருக்குக் கொடுக்காமல் உங்களுக்குத் தந்திருக்க வேண்டும் என்பதே உங்களது கிண்டலின் பின்னணி.

ஒரு இணையத் தளத்தில் ஒரு முறை யாரோ இளைஞர்கள் சிலர் பட்டாசு கொழுத்தியதற்காக இது இல்லாமிய நடைமுறையா என்று கேள்வி எழுப்பியிருந்தீர்களாம்.

.....

ஜெயகாந்தனைச் சந்திக்கச் சென்ற போது நீங்கள் விஸ்கி போத்தல் வாங்கிச் சென்றதை பெருமையோடு பத்திரிகையில் எழுதின்றீர்களாம். சில வேளை அவருக்கு மட்டும் ஒரு வித்தியாசமான இல்லாம் இறங்கியிருக்குமோ என்றார்கள். இவ்வாறெல்லாம் இல்லாத்தையும் அசிங்கப்படுத்தும் இவருக்கு இளைஞர்கள் வெடி கொஞ்சத்துவது மட்டும் இல்லாத்துக்கு புறம்பானதாகத் தெரிகிறது என்றார்கள்.

.....

யாரையாவது உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையென்றாலும் யார் மீதாவது நீங்கள் பொறுத்தாலும் கொண்டாலும் அவர் அரசியல்வாதியாக இருந்தாலும் சரி - இலக்கியவாதியாக இருந்தாலும் சரி - படித்து நல்ல தொழிலில் இருப்பவரானும் சரி - அவர்களைப் பற்றி அவர்களோடு நட்புடன் பழகுபவர்களுக்குத் தொடர்பு கொண்டு சம்பந்தமே இல்லாமல் இல்லாதது பொல்லாதது கதைப்பறை நீங்கள் தொழிலாகவே செய்து வருவதாகவும் சொன்னார்கள்.

உங்களது பெயரைச் சொல்லி விசாரித்ததும் சிலர் - முதலில் சிரித்தார்கள். சிலர் ஏதாவது குண்டக்க மண்டக்க பேசினாரா என்று கேட்டார்கள். எல்லாத்துக்கும் ஒரு லூஸ் கதை சொல்லுவார். அவர் மட்டுமே சரியான மனிதன் என்பார். எல்லாரையுமே பிழை பிடிப்பார். அதனால் அவரையாரும் கணக்கெடுப்பதில்லை என்றார்கள்.

எல்லா அரசியல்வாதிகளையும் நீங்கள் விமர்சிப்பீர்களாம். அதுவும் கேட்பவன் உங்களது குடலை எடுத்து மாலையாக அணியும் அளவுக்கு ஆக்திரத்தை உண்டுபேண்ணுவீர்களாம். அதாவது இலக்கியமாக இருந்தால் என்ன ஒரு புத்தி ஜீவியாக இருந்தால் என்ன? அரசியல்வாதியாக

இருந்தால் என்ன எவனுக்கும் என்னிடம் இருக்கும் அளவுக்கு திறமையோ அரசியல் அறிவோ கெட்டித்தனமோ இல்லை என்பதே உங்களது பேச்சு நடத்தை என் பவற் றின் சாரமாக இருக்கும் என் கிறார்கள். பைத்தியக்காரர்களும் இப்படித்தானே சொல்கிறார்கள்?

நீங்கள் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸில் இருக்கும்வரைக்கும் அது நல்ல கட்சி. பிறகு கொஞ்சநாள் கிஸ்புலலா நல்லவர். பிறகு அம்ர் அவி கெட்டிக்காரர். பிறகு றவுவு ஹக்கீம் நல்லவர். கொஞ்ச நாளைக்கு அதாவது நாளை சரியானவர். அதன் பின்னர் எல்லாக் கட்சிகளுமே சரியில்லை. எல்லா அரசியல்வாதிகளுமே கெட்டவர்கள். இப்போது நல்லாட்சி என்று ஒரு இயக்கத்தில் இருக்கீர்களாம். ஆண்டவன் காக்க வேண்டும் அவர்களை!

அஸ்ரப் தலைவராக இருந்தபோது,

.....

.....

‘வெள்ளைக் காகம்’ என்று அவரை கிண்டலூடித்துக் கதை எழுதினீர்களாமே...! அக்கதை சரி நிகர் என்ற பத்திரிக்கையிலும் வந்ததாமே... நீங்கள் அந்த மனிதருக்குச் செய்தது எவ்வளவு பெரிய துரோகம்?

கட்சியை விட்டு நீங்கள் விலகியிருக்கலாம். வேறு கட்சியில் சேர்ந்திருக்கலாம். அதெல்லாம் உங்கள் உரிமை. ஆனால் வாழ்வதற்கான எல்லா வாய்ப்புகளையும் வசதிகளையும் பெற்றுக் கொண்ட உடனேயே அவரையே நீங்கள் கிண்டலூடித்து அவரைக் கண்டமாதிரி (உங்கள் விமர்சனம் எப்படியிருக்கும் என்பது தெரியும்தானே!) கீழ்த்தரமாக விமர்சித்தது எவ்வளவு மோசமான காரியம்?

அண்மையில் ‘எனக்கு ஒரு வோட்டுப் போடுங்க’ என்று ஒரு கதை எழுதியிருந்தீர்களாம். படித்துப் பார்த்தோம். மிக நீண்ட காலத்துக்குப் பிறகு. அதுவும் கூட எல்லா அரசியல்வாதிகளையும் குறை சொல்லிக் கிண்டல் அடித்துக்கான எழுதப்பட்டிருந்தது. எல்லா அரசியல்வாதிகளையும் தான் குறை காண்கிறீர்கள். நீங்கள் அரசியலில் இருந்த போது அப்படி எதைத்தான் கிழித்தீர்கள்? உங்களை வளப்படுத்திக் கொண்டதைத் தவிர? இப்போது இன்னொருவன் அரச வாகனத்தில் வரும்போது உங்களுக்கு உடம்பெல்லாம் ஏன் ஏரிகிறது?

நீங்கள் எல்லா வரப்பிரசாதங்களையும் பெற்றுக் கொண்டு நீங்கள் கட்சி மாறினால் குற்றமில்லை. வேறு எவனாவது கட்சி மாறினாலும் குற்றம், மாறாவிட்டாலும் குற்றம், நல்லது செய்தாலும் குற்றம், செய்யாவிட்டாலும் குற்றம். உண்மையில் உங்களது நிலைப்பாடுதான் என்ன ஜயா? யாரும் வாக்களிக்க மாட்டார்கள் என்று தெரிந்தும் அரசியல்வாதியாக இருக்கவும் உங்களுக்கு ஆசை. ஒன்றுமே எழுதாமல் எழுதுபவர் களைப் பிண்டலூடித்துக் கொண்டு தமிழ் இலக்கிய உலகில் பேரரசனாக உங்களை நிறுவிக் கொள்ளவும் ஆசை. எல்லாச் சுத்தமாத்தும் செய்து கொண்டு எல்லோருக்கும் உபதேசம் செய்யவும் உங்களுக்கு ஆசை. எல்லா ஊத்தைகளையும் வைத்துக் கொண்டு பரிசுத்தவானாய்ப் பவனிவரவும் உங்களுக்கு ஆசை. ஒன்றுக்கொன்று முரணான கருத்தை நாளுக்கு நாள் சொல்லி எல்லோரும் உங்களைப் பற்றிப் பேச வேண்டும் என்றும்

உங்களுக்கு ஆசை.. இதெல்லாம் சுத்த பைத்தியக்காரத்தனமாக உங்களுக்குத் தெரியாவிட்டாலும் மற்றவர்களுக்கு புரியாது என்று நீங்கள் நினைப்பதுதான் அசல் முட்டாள்தனம்! அஷ்ரப அவர்கள் உங்களை ‘பச்சோந்தி’ என்று பகிரங்க மேடையில் சொன்னதை நீங்கள் மறைத்தாலும் மறந்தாகக் காட்டிக் கொண்டாலும் இன்னும் ஊரார் மறக்கவில்லை பாரததீர்களா?

நாம் இதையெல்லாம் எழுதுகிற போது உங்களால் சொறியப்படும் சிலருக்குக் கடும் ஆத்திரம் வரும் என்பது எமக்குத் தெரியும். எழுத்தைப் பற்றிப் பேசினால் எழுத்தை மட்டுமே விமர்சிக்காமல் தனிப்பட்ட விடயங்களை ஏன் எழுத வேண்டும் என்று அவர்கள் குழுமி எழுவார்கள். காப்பியக்கோ ஆர்ப்பிக்கோ என்று எழுத்துக்குச் சம்பந்தமில்லாமல் நீங்கள் கிண்டலடித்தால் அது அவர்களுக்கு நியாயமாகத் தெரிகிறது. நீங்கள் யாரையாவது நையாண்டி செய்தால் குஷியாகும் அவர்களுக்கு இப்படிப்பேசுவது நாகரிகம் அல்ல என்பது புரியாதவர்களுக்கு உங்களை உங்கள் ஷ்டைலில் விமர்சித்தால் எப்படியிருக்கும் என்பது உறைக்கவும் வேண்டும்தானே!

நீங்கள் இந்த இலக்கிய உலகத்தில் படுத்தும் அலட்டல் தாங்க முடியாமல் உங்களது முகத்தை பின்னனியை எல்லோருக்கும் தெரியப்படுத்தும் நோக்கத்தில்தான் இதனை வெளிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் வெளிக் கொண்ராத விடயங்கள் இன்னும் ஏராளம் உண்டு. அதற்குரிய வாசலை நீங்கள் திறக்கிற்கிற காலையா இல்லையா என்பதைப் பொறுத்தே அவை வெளிவருமா இல்லையா என்பது தெரிய வரும். உலகத்தில் எந்தப் படைப்பாளிக்கு ஒரு வாசகன் எழுதினாலும் அதற்கு அந்த எழுத்தாளன் உவகையுடன் பதில் எழுதுவான். நீங்கள் லாசாரா, சுராவுக்கெல்லாம் கடிதம் எழுத அதற்கு அவர்கள் பதில் எழுத அதை பைலில் வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் லெவலுக்குப் படம் காட்ட முனைய வேண்டாம். மற்றவர்களுக்கும் கடிதம் எழுதத் தெரியும். அப்படி எழுதிப் பதில் பெற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்படி உங்களைப் போலவா அலட்டிக் கொண்டு தீரிகிறார்கள்? இதையெல்லாம் காட்டி இலக்கிய அந்தஸ்துத் தேடும் அவசியம் 20 வருடங்களுக்கு முன் ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட்ட உவகளுக்குத்தான் தேவை. தொடரந்து இலக்கியத்தில் இயங்கும் தன் எழுத்தில் நம்பிக்கையுள்ள எவனுக்கும் இதற்கு அவசியம் கிடையாது. லாசாராவோம் நீங்கள் நடபாயிருந்ததாக மேடையில் பெருமையிடப்பதன் மூலம் நீங்கள் மற்றவர்களுக்குச் சொல்ல நினைப்பது என்ன? சுராவும் லாசாராவும் இல்லாவிட்டால் கூட தமிழ் வாழும். தமிழ் இலக்கியம் வாழும்!

ஹனிபா கழை.

ஆகூல் கூட கூட கூட.

அருமை ஜெயசிலைக்கலைக்குத்து.

ஷங்கர் மாஷி உப்பகலைக்கலை வர்த்த நாள் என் வாழ்வில் புவுலம் சிறுத்தி ஒரு கூலை. ஏற்றுக்கொண்டு விடுவது அங்கைவும் திர்யாய் போல உப்பகலைக்கலை வர்த்தி அந்தத் திருக்கும் அலைத்திடுதலை. நடநெற்று நடநெற்று பாலை ஒன்று கொண்டாடுகிறது.

இப்புற வருடங்களுக்கு அதில் உள்ளெலு கணத்தினைக் கணனாய்வுவீல் படித்து ஆரூப்பு விளங்கத்திற்குத் திட்டமிருப்பதை போய்கிட்டன. அதிற்கான பத்திரிகை மென்ற மதுர்த்தான் என்னால் அனைய முடிந்தது.

எனது தீவிரால் இவக்கியார் என்பது சிகிலர் மல்லப்புதூதிப்புட்ட பண்டையகிளை தெட்டாற்றும் வள்ளியாக்கிக்கப்படுகிறது. இப்புது பெறும் ஆழங்காக்கிடுடன் வெள்வுறுத்த மல்லகை. ஓரளவு செலவுக்கார். (அப்பலர், கலைஞர்) பார்த்திருத்தலே எனது கடுத்தத ஸ்ரீக்ஷப்பட்டிரைகள். உபாக்கள்ன் பெறுப்பாலான நூல்களைப்படித்து விட்டன. அது பற்றியெல்லாம் ஒரு சுத்தப்பிரல் டட்டும் பக்கர்த்து கொண்டு அடியாது என்பதை அறிவிருக்கன். அங்கும் நூல் எவ்வளவிலோ சேல வருகிறதன். உபங்களைப் பார்த்த பாசுவாத்தல் எவ்வளவிட ரெவாங்க விட்டது பொல இப்பொழுதுபடுகிறது.

இது நீங்கள் ஜெயமோகனுக்கு எழுதிய கடிதம். இப்படி ஒருவரைப் புகழ்ந்து தள்ளினால் அவர் உங்களைத் தலைமேல் வைத்துக் கொண்டாடாமலா விடுவாரா? அவரைத் தேடிப் பாதையில் நடந்து சென்ற தருணம் அலாதியா? அவரைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் பரவசமாகி விட்டார்களா? அவர் என்ன உலகத்தை உய்விக்க வந்த உத்தம புருஷரா? இப்படி ஜீஸ் வைத்தால் எவ்வளவு உருகமாட்டான். அவர் ஒரு எழுத்தாளர்தான். ஆனால் ஒன்றும் வானத்திலிருந்து பூமிக்குக் கடவுளின் செய்தியோடும் அற்புதங்களோடும் இறங்கிய தேவதாகன் அல்லவே. ஒரு சாதாரண மனிதனைப் பார்த்துப் பரவசப்படுகிற்கள் என்றால் உங்களிடம் என்னவோ பிழை இருக்கிறது. இலங்கையில் வேறு யாரும் ஜெயமோகனைப் படித்த எழுத்தாளர்கள் இல்லையென்றா நினைக்கிற்கள்? அவர்கள் எல்லோரும் இப்படித்தான் அறிமுகத்துக்கு ஓடி முகஸ்துதி பேசி அவர்களை நிலை நிறுத்திக் கொள்கிறார்களா? ஜெயமோகனின் மறுபக்கங்கள் பற்றி நீங்கள் படித்தது உண்டா? இப்படி எல்லா எழுத்தாளர்களுக்கும் ஜீஸ் வைத்து வைத்தே இலக்கியவாதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற்கள்!

இங்கு வரும் இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் எல்லாம் மலின இலக்கியம் என்றெல்லாம் போட்டுத் தன்னுகிற்கள். இனிமேல் நீங்கள் ஏதாவது வெளியிட்டால்தான் உண்டு. இல்லையென்றால் இலங்கையில் தமிழ் இலக்கியம் செத்தப்போகும். கவலையாகத்தான் இருக்கிறது. இந்தியாவில் ஒரு எழுத்தாளரின் அறிமுகத்துக்காக இங்குள்ள சஞ்சிகைகள் எழுத்தாளர்களைக் குறைத்துப் பேசுகிற்களே.... நீங்களும் இங்கேதான் வாழ்கிற்கள் என்ற ஒரு சிறு உணர்வெனும் இல்லாமல்தானே... இப்படிக் போட்டுக் கொடுக்கிற்கள்? பதினெந்து இருபது இலட்சம் தமிழ் பேசும் மக்கள் கொண்ட ஒரு சிங்கள தேசத்தில் வரும் சஞ்சிகைக்கும் நான்கைகந்து கோடிக்கும் மேல் தமிழர்கள் வாழும் இந்தியாவில் - அகன்ற இந்திய இலக்கியத்தையும் சேர்த்து வரும் சஞ்சிகைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கும் என்ற அடிப்படை அறிவு கூட இல்லாமல்தானே எழுதியிருக்கிற்கள்.

பின்னால் தேவைப்படுவார்கள் என்று நீங்கள் நினைக்கும் பல்கலைக் கழகச் சமூகத்தினர், முக்கியமான இடங்களில் இருக்கும் படைப்பாளிகள், யாரோடு தொடர்பு வைத்திருந்தால் தொடர்ந்து பேசப்படுவேன் என்று நீங்கள் கருதும் எல்லோரோடும் நீங்கள் மிக நெருக்கமான தொடர்புகளைப் பேணி வந்திருக்கும் செய்திகள் இப்போது பரவலாகப் பேசப்படுகின்றன. இவ்வாறானவர்கள் மட்டக்களாப்புக்கு வந்தால் பலாத்காரமாக வீட்டுக்கு அழைத்து விருந்து போடுகல். தேவைச் சென்ற

அன்பளிப்பு வழங்குதல் போன்ற காரியங்களிலும் நீங்கள் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இப்படியான காரியங்களைச் செய்துதான் உங்களது நாலுக்கு நீங்கள் சாகித்திய விருது பெற்றதாகவும் கதை சொல்லுகிறார்கள்.

சிறந்த எழுத்துக்களை இளைஞர்கள் படைத்தாலும் அதைத் தவிர்த்து திடீரென புத்தகம் போடும் ஒரு பழக்கக்கு ஒரு சாகித்திய விருதை (முத்த படைப்பாளி என்கிற அனுதாபத்தில்) கொடுத்து விடுவது வழக்கம். அந்த அடிப்படையிலும் தெரிவுக்கு முன்வில் உள் எவர் களோடு உள் என்று அறிமுகத்திலும்தான் அந்த வருடம் உங்களுக்குப் பரிசு வழங்கப்பட்டதே ஒழிய உங்களது கதைப்புத்தகத்தின் எடுப்புக்கு அல்ல என்று கதையுண்டு.

கடவுள் உங்களுக்குத் தந்த பலமும் பலவீனமும் உங்கள் நாக்குத்தான். நடந்தவை, இவ்வளவு காலமாக நீங்கள் பேசியவை, கிண்டலடித்தவை எல்லாவற்றையும் தொகுத்துப் பார்த்தால் உங்கள் நாவைப்போல் மோசமான நாவு யாருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை என்றுதான் தெரிகின்றது. அதே வேளை யார் யாரிடம் எப்படி ஜாலமாகப் பேசினால் காரியமாகும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இந்த ஜாலப் பேச்சில் மயங்கிக் கிடக்கும் ஒரு சில இலக்கியக் குஞ்சுகளதான். ‘தல்’ போல வருமா? என்று பாட்டுப்பாடி உங்களைப் போற்றிப் புகழ்கின்றன.

இவ்வளவு காலமும் உங்கள் வாயிலிருந்து தப்பி வாழ்ந்த புரவலர் ஹாசிம் உமர், அந்த மேடையில் அவரையும் நீங்கள் விட்டு கைக்கவில்லை. “தயவு செய்து நீங்கள் மிகச் சிறந்த நூல்களையே கொள்ளவேண்டும். உங்களது செயல்பாடு தமிழை உன்னத இடத்துக்கு அழைத்துச் செல்லாது. அதல் பாதாளத்திலேயே தள்ளிவிடும்” என்கிறீர்கள். இதையெல்லாம் சொல்ல நீங்கள் யார்?

அவர் அவருடைய பணத்தில் முதல் நால் வெளியிட வசதியில்லாதவர் களுக்குக் கரம் கொடுக்கிறார். அவர் வெளியிட்ட நூல்கள் - சில படைப்பாளிகளின் முதல் நூல் மாகாண சாகித்திய விருதுகளைப் பெற்றிருக்கின்றனவே! அவர் வாங்கிய முதற்பிரதி நூல்கள் பல தேசிய சாஹித்திய விருதுகளைப் பெற்றிருக்கின்றனவே! புத்தகத்தைத் தெரிந்து வாங்குவது எப்படி என்றும் நீங்களே அந்த மேடையில் ஒரு விளக்கம் கொடுத்திருக்கலாமே. உலகத் தமிழ் இலக்கியத்தின் காவலன்தானே நீங்கள். இன்று சாதாரணமாக எழுதும் ஒருவனை ஊக்குவித்தால் நாளை நல்லதொரு நாலைத் தருவான் என்பது தொழிலிப்பான அவருக்குத் தெரிகிறது. எழுத்தாளர் என்கின்ற உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. உங்களைப் பொறுத்தவரை உங்களதும் உங்களுக்குச் சொற்றிவோரினதும் புத்தகங்கள் மட்டும்தானே நல்ல புத்தகங்களா? அப்படியிருக்க அவரால் எப்படி அது சாத்தியப்படும்? நல்லது, அல்லது, தெரிவு ஒவ்வொருத்தருக்கும் வேறுபடும். உங்களது தெரிவு இன்னொருத்தருக்கு சரியானதாகப் படாமல் போகலாம். அதைத் தீர்மானிப்பதற்கு ஒவ்வொருத்தனுக்கும் உரிமை உண்டு. உங்களது தெரிவே சரியானது - நீங்கள் சொல்வதே சரியானது என்று எப்படி நீங்கள் பேச முடியும்? எந்த அதிகாரத்தில் பேசுகிறீர்கள்?

அவர் வாங்கிய - நீங்கள் சரியில்லை என்று சொல்லுகிற புத்தகங்களால் தமிழ் இலக்கியம் பாதாளத்துக்குப் போய்விட்டது என்று உங்களால் நிருபிக்க முடியுமா? இற்றைவரை ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களைக்

கொள்வனவு செய்து விட்டார். தமிழ் பாதாளத்திலா கிடக்கிறது? அப்படிக் கிடந்தால் நீங்கள் எழுதி நிரப்பலாமே! மேடையில் ஏற்னால் எல்லோருக்கும் புத்தி சொல்வதற்கு நீங்கள் யார்? உங்களுக்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது.

தகவம் அமைப்பு உங்களிடம் பகிரங்க ஆலோசனை கேட்கவா அழைத்தது? ஏதோ ஒரு புத்தகம் போட்டுவிட்டு ஒரு முதியவர் கிடக்கிறார். கெளரவப்படுத்தி விடுவோம் என்று ஒரு மரியாதைக்காக அழைத்தால் எல்லோருக்கும் நீங்கள் புத்தி சொல்லவும் உபதேசிக்கவும் ஆரம்பித்து விடுகிற்கள்! வந்த குப்பைக்குள் ஒரு குப்பைக்குப் பரிச் கொடுக்கும் கொடுமையைச் செய்யாத்தர்கள்? என்ற உங்களது புத்திமதி கேட்கவா அவர்கள் உங்களை அழைத்தார்கள்? அவர்களுக்குக் கதை என்றால் என்னவென்று தெரியாதா? உங்களுக்கு மட்டும் தான் தெரியுமா? என்னையா இது லூஸ்தனம்? கொழும்புக்கு வந்த ஒரு பயணத்தின்போது கொழும்பில் நீங்கள் உடும்பு பிடித்த வீரத்தைப் பதிவிட்டிருந்தீர்களாம். ஏற்கனவே நீங்கள் பிடித்த உடும்பின் படத்தையும் போட்டிருந்தீர்களாம். உங்களின் தேவையென்றால் - எழுத்தாளனாக இன்றும் உச்சத்தில்தான் இருக்கிறேன் என்று நிருபித்துக் கொள்ள நீங்கள் முதலைகளையும் கூடப் பிடித்துப் பழக்கப்படவர்தானே.. உடும்பு ஒரு விஷயமா? அந்தத் தகவலை போட்டு விட்டு மிருக ஆர்வலர் எழுத்தாளர் தியேட்டர் பாஸ்கரன் மன்னிப்பாராக என்றும் குறிப்பும் போட்டிருந்தீர்களாம். அதாவது அவரையும் உங்களுக்கு நன்கு தெரியும் என்பதைக் காட்டிக் கொள்ள நீங்கள் மேற்கொண்ட முயற்சி. வரவேற்கிறோம். உங்களது மிருகாபிமானத்தையும் வீரத்தையும் மெச்சகிறோம்.

முப்பது வருடத்துக்கும் மேலாக மிருக வைத்திய அளிஸ்டன்டாக வேலை செய்திருப்பீர்களா... இந்தக் காலப் பருதிக்குள் எத்தனை காளை மாடுகளைக் காய்தித்திருப்பீர்கள்? வண்டியிழுப்பதற்காக எத்தனை மாடுகளின்

..... அந்த வேளை அந்த மாடுகள் எவ்வளவு வேதனைப் பட்டிருக்கும்? அந்த வேளை மிருக ஆர் வலர் கள் யாருடனும் உங்களுக்கும் தொடர் பு இருக்கவில்லையா? சஞ்சய காந்தியின் பொண்டாட்டி மேனகா காந்தியிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கடிதம் போட்டு ஒரு பதிலை எடுத்திருந்தால் இப்போது எல்லோருக்கும் படம் காட்டியிருக்கலாமே! ஏன் செய்யவில்லை?

முகுந்தனின் சிறுகதைத் தொகுதி வெளியீடில் ஒரு வாழ்த்துரைக்குத்தான் கே.எஸ்.சி.வகுமாரனை விட்டிருந்தார்கள். வாழ்த்துரை, ஆசியுரை செய்பவருக்கு புத்தகக் கருத்துச் சொல்லவும் வேலையே கிடையாது. புத்தகத்தைக் கூடக் கொடுத்திருக்க மாட்டார்கள். அப்யடியிருக்க அதே மேடையில் படிக் காமல் விமர் சனம் எழுதுபடார்கள் என்று கிண்டலிடத்திருக்கிறீர்களே... உங்களுக்கு என்ன பிடித்திருக்கிறது? வாழ்த்துரைக்கும் விமர்சன உரைக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல் வாழும் நீங்கள் தமிழ் இலக்கியம், சமூக நியாயம், காப்பியப் பொருத்தமெல்லாம் பேசுகிறீர்கள் என்றால் சிரிப்புச் சிரிப்பாகத்தானே வரும் எல்லோருக்கும்?

இந்தப் பிரசரம் படிக்கும் பலர் நிச்சயம் நீங்கள் மேடையில் சொன்னபடி மனப்பிறழ்வு இருக்கிறது என்று தமிழைச் சாந்தப்படுத்திக் கொள்வார்கள் என்று பேசின்களாம். சொல்லியிருப்பார்கள். நீங்கள் அந்த வட்டத்துடன்

மட்டும் இலக்கிய நடவடிக்கைகளை வைத்துக் கொண்டால் நாம் நிம்மதியாக இருப்போம். சாதாரண ஜனங்கள் வாழும் பகுதிகளில் உயிருக்கு ஆயத்து விளைவிக்கும் மிருகங்கள் புகுந்தால் ஒன்றில் அழித்து விடுவார்கள் இல்லையென்றால்பிடித்து கண்டில் அடைத்து விடுவார்கள். எம்மால் கண்டில் அடைக்கும் ஒரு பிரயத்தனம் எடுக்கப் பட்டுள்ளது. உங்கள் கண்டுக்குள்ளேயே உங்களுக்குப் பிடித்தவர்களுடன் இருந்து கொள்ளுங்கள். அந்தக் கண்டுக்கு அதாவது வட்டத்தக்குத் தமிழை வாழ வைக்கும் தனித்துவ தனிகரற்ற எழுத்தாளர்களின் வட்டம் என்று கூடப்பெயர் வையுங்கள். ஏனைய படைப்பாளிகளை நிம்மதியாக வாழ விடுவங்கள்.

இப்படி நீங்கள் கலகம் செய்து திரிவதற்கெல்லாம் ஒரே காரணம்தான் இருக்கிறது. சினிமாவுக்கு வரும் நடிகைகள் பணம் கொடுத்துக் கீசுகிசு எழுதச் சொல்லுகின்ற மாதிரியானது உங்கள் வேலை. இப்படி குண்டக்க மண்டக்கப் பேசி உங்களைப் பற்றியே மற்றவர்களைப் பேசக் கெய்யும் தந்திரத்தை மிக நீண்ட காலமாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். மற்றவர்களைப் போல் நிறைய எழுத உங்களால் முடியாது. எழுதியதை வைத்துக் கொண்டு நான் ஒருத்தன் இருக்கிறேன். எப்பொழுதும் முதலிடத்தில் நானிருக்கிறேன் என்பதைப் பற்றசாற்ற நீங்கள் எடுக்கும் முயற்சிதான் இந்தக் கூத்தெல்லாம். எப்படித்தான் கொக்கரித்தாலும் கண்ணியம் தெரிந்தவளிடம் உங்களுக்கு ஒரு போதும் இடம் கிடைக்காது.

நீங்கள் கலந்து கொண்ட தகவம் விழாவிலிருந்து வந்த ஓர் இலக்கியவாதி அன் றிரவே இந் தக் கவிதையை மின் னஞ் சலில் பலருக்கும் அனுப்பியிருந்தார்.

துடுடுப்பா கவிக்.

சிறுகால ஏழங்கில்
பிக்காசௌவில் சிந்திபுக்குத்து
ஈமக்கல் சஞ்சௌவில் சிறபுக்குத்து
தகவம் தாம் பரிச் சிறப
பரிசௌர்க்கும் பூர்த்திசார்கள்.
பூர்ச்சாவ
கூவக்கியத்துந்து ஆற்றிய அஞம்
பூரும் பூரிக்கொள
கூவத்தியரிச் சாப்த்துவாய
ஆவநு
கூபத்திய மாத்துவாய
கூவக்கியத்தின் கூக்கு கூவா கூவா கூவ
கூவக்கியப் புதுக்கு கூவக்கியது சிந்தம்
பூர்ப்பட ஓந்து எந்து
கூவாக்கொள சிறப் பாந்து
கூவக்கொள்ளம் சுழுக்கொள்ள்து
கூவக்கொள்ள
கூவக்கொள்ளம் புவாம் சீசு
கூவக்கியம் கூவக்கும் கூவாயின்தா

கூப்பியம் காவிஸமம்
காவந்துக்குங் காவாள்
கூவாவமிக்கூட்டி
கூவப்பும் காவும் கூட்டி
பாந் கூவாக்கொள்ளம்
கூதுக்கொவக்கொயாய
புழுது கூவந்துவதாக
பக்கந்திசிநாந்த கூவாள் கூட்டார்.
மக்கந்துக்கொள்ள மக்காஸ
கூப்பாயில் கூவாக்கொடிய
ஓள் கூட்கவிளைவா? கூவாய்
பக்கந்து கூவாக்காரா

பூர்ச்சாவவ பூர்வாத
கூவாய் ஆந்துவா
கூவாவம் பூருப்பார் கூடுடையா கவிக்
கூவாப் பூருத்துவாக் கூவாவிவுது நவிர்க
கூவாக்கொள் நங்கூ

ஆக்கம் - ஒளியுரான்

விசுவாமித்திர பக்கம்

முன்னீடு

‘தகவல்’ (தமிழ்க் கலைஞர் வட்டம்) அமைப்பின் பரிசளிப்பு - 2011 நிகழ்வு தமிழ்ச் சங்கத்தின் சங்கரப் பிள்ளை மண்புத்தில் கடந்த 09.12.2012 இல் வெகுவிமர்சையாக நடைபெற்றது. சிறுகலைப் படைப்பாளியான எஸ்.எல்.எம். ஹனிபா அவர்கள் 2011 ம் ஆண்டிற்கான முத்த எழுத்தாளர் கெளரவுத்தினை இந்த விழாவிலே பெற்று உரை நிகழ்த்தியுள்ளார். இந்த உரையானது இலக்கிய உலகிலே மிகுந்த சலசலப்பை உண்டாக்கியுள்ளது.

அந்த உரையினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் இணையப் பக்கத்தில் ஏறி ‘அறம்பாடு உன்னை அழிப்பேன்’ என்று போர் முரசு கொட்டியுள்ளார். மறுபக்கத்தில் முகமுடி அனிந்த சிலர் எதையெதையோவெல்லாம் எழுதிக் கொட்டித் தீர்த்துள்ளனர். இதன் தொடர்வினையாக இப்போது ‘காப்பியக்கோ’ என்றும் ‘கால்நடைக்கோ’ என்றும் பச்சை பச்சையாகவும் பக்கம் பக்கமாகவும் உள்ளீட்டுச் சமாச்சாரங்களை வீதிக்குக் கொண்டு வந்து இநக்கியுள்ளனர்.

இனி விடயத்திற்கு வருவோம்.

கிழக்கிலங்கையின் பிரதேச மொழிப் பயன்பாட்டில் சிறுகலைகளைப் படைத்து ‘மக்கத்துச் சால்வை’ என்ற தொகுதிமூலம் தன்னை அடையாளம் காட்டியவர் எஸ்.எல்.எம். ஹனிபா அவர்கள். அவருடைய இச்சிறுகலைத் தொகுதிக்கு எஸ்.போன்னுத்துரை வழங்கிய ‘முன்னீடு’ காரணமாகவே இத்தொகுதி பிரபலமடைந்ததான் ஒரு தகவலும் உண்டு.

ஹனிபா அவர்களுடைய எழுத்துக்களின் கனதி, கனதியின்மை பற்றியோ அல்லது இலக்கியப் பிரபலங்களுடன் அவர் கொண்டிருந்த தொடர்புகள் பற்றியோ இந்தப் பக்கத்தில் எதையும் விதையிட விரும்பவில்லை. அவ்வாறே நமது நாட்டில் விருது, பட்டம், கெளரவும் என்ற பெயரில் நடைபெறும் தில்லு மூல்வுகள் பற்றியும் எதுவும் இப்போதைக்கு வாய் திறக்கும் நோக்கமுமில்லை. ஆனால் எஸ்.எல்.எம். ஹனிபா அவர்கள் ‘செங்கத்திர்’ பற்றி எழுதிய ஒரு குடிதம் பற்றியும் திறனாய்வாளரான கே.எஸ்.சிவகுமாரன் அவர்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்ட விழாவிலே பேசிய முறை பற்றியும் எமக்கு நம்மவர்கள் தகவல் தந்துள்ளனர். அது பற்றியதே இன்றைய முன்னீடின் கரிசனை ஆகும்.

நமது நாட்டு இலக்கியச் சூழலில் அதுவும் கிழக்கிலங்கையில் 60 இதழ்களில் ஒன்றுகூட மாதந்தவராமல் இலட்சிய நோக்கோடு ஒருமையுடன் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு பத்திரிகை ‘செங்கத்திர்’ தான். ‘கையைச் சுடுகின்றது’ என்பது தெரிந்தும் வனிக நோக்கத்திலும் பார்க்க இலக்கிய நேரிப்பே மேன்மையானது என்ற கொள்கை காரணமாக செங்கத்திரோன் மிகுந்த சுடுபாட்டுடன் இதனை வெளியிட்டு வருகின்றார். அப்படியிருக்க, தமிழக எழுத்தாளர் ஜெயமோகனுக்கு எஸ்.எல்.எம். ஹனிபா எழுதி ஒரு குடித்தில் மலினப்படுத்தப்பட்ட பண்டங்களை விற்பனை செய்யும் பத்திரிகையாகச்

செங்கத்திரை (ஞானம், மல்லிகை என்பவற்றையும் சேர்த்து)க் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது பற்றிய கடிதத்தின் பிரதிமை நம்மவர்கள் எமக்கு அனுப்பியும் உள்ளனர். ‘செங்கத்திரை’ பற்றிய ஹனிபாவின் ‘தூக்கு மனப்பான்மைக்கு’ எமது பதில் இதுதான். மேலே குறிப்பிட்ட விழாவில் ‘தான் சிலகாலம் மனநோயினால் பாதிக்கப் பட்டிருந்ததாக’ ஹனிபாவே பேசியுள்ளார். நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலத்தில்தான் இந்தக் கடிதத்தையும் அவர் எழுதினாரா? என்பதுதான் அவருக்கு நமது பதில்.

அந்த விழாவிலே பேசிய மற்றொரு விடயம் கே.எஸ். சிவகுமாரன் பற்றியது. “நூல்களை வாசிக்காமலே விமர்சனம் செய்யவர் கே.எஸ். சிவகுமாரன்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள் நீண்ட காலமாக திறனாய்வுத் துறையில் தன்னடக்கத்துடன் ஈடுபட்டு வருபவர். ‘திறனாய்வுத் தேசத்தின் கௌவப் பிரஜை கே.எஸ். சிவகுமாரன்’ என்று அவரைப் பலரும் பிரேரிக்கின்றார்கள். அவரைப் பற்றி இப்படிப் பேச எப்படி மனம் வந்தது?

இதுபோன்ற ‘கால்நடைத்தனமான’ உளற்களை இலக்கிய உலகம் ஏற்காது என்பதே எமது துணிவு.

நோக்கல்

நால்	- ‘மருதமுனை முத்து மஹீர மெளலானா’
நாலாசிரியர்	- ஏ.ச.எம்.அஸ்வர்
வெளியீடு	- அஸ்மீனா யதியகம்
கில,04, மாதிரை மாவட்டத் தெகிவளை.	

இலக்கியம், அரசியல், விளையாட்டு, மொழிபெயர்ப்பு, உரைபெயர்ப்பு, சமயம், சமூகம் என்று பல்துறைகளிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தி குறிப்பிட்டத்தக்க வெற்றியும் பெற்று வருபவர் கெளரவு பாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ். ஏ.எச்.எம் அஸ்வர் அவர்கள். ஜனாதிபதியின் ஆலோசகராகவும் ஊடக ஆலாட்சி அதிகாரியாகவும் கட்டமையாற் றுபவர். பாராஞ்சுமன்ற அலுவல்களுக்கான முன்னாள் அமைச்சர். முஸ்லிம் சமய, கலாச்சார, பண்பாட்டுலவுவல்கள் இருந்தாங்க அமைச்சராக இருந்தபோது ‘வாழ்வோரை வாழ்த்துவோம்’ என்ற பெரும்பளியினைக் கச்சிதமாகச் செய்து முடித்து சாதனை படைத்து ஆக்கத்திறன் மிகுந்த முத்த பிரஜைகளின் மனங்களில் சிம்மாசனம்போட்டு உட்கார்ந்திருப்பவர். அவர் ‘மருதமுனை முத்து மஹீர மெளலானா’ என்ற நூலினை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

இனிய தமிழில், எனிய நடையில், பரவசமுட்டும் வகையில் வெளிவந்திருக்கும் இந்நாலுக்கு செம்மொழித் தமிழ்த் தென்றல் கலைஞர் கலைச்செல்வன் அணிந்துறை வழங்கியுள்ளார். 133 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நால் நட்புக்கு விளக்கமாகவும் சத்தியத்திற்குச் சாட்சியமாகவும் உள்ளது.

(2)

சென்ட்டர் ' மதீர் மெளலானா ' என்றே எல்லோராலும் அறியப்பட்டிருக்கும் அல்ஹாஜ் இச்ட.எம். மதீர் மெளலானா அவர்கள் தனது எண்பதாவது அகவையைப் பூர்த்தி செய்துள்ள நிலையில் மக்கள் மனம் கவர்ந்த சமூக சேவையாளனாக இன்றும் தலைநியிர்ந்து நிறுபவர். தனது ஆரம்பக் கல்வியை மருத்துவன் அல்-மனார் மத்திய கல்லூரியிலும் பின்னர் மட்டக்களப்பு மத்திய கல்லூரி மற்றும் சிவாநந்தா வித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் உயர்தரக் கல்வியையும் பெற்றவர். சட்டக் கல்லூரி நுழைவைப் பெற்றிருந்தும் தவிர்க்க முடியாத தடங்கல்கள் காரணமாக அக்கல்வியைப் பெற முடியாது இடைநடுவில் கைவிட வேண்டியதாயிற்று. கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரியில் சில காலம் ஆங்கில ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். சிவாநந்தா வித்தியாலயத்தின் மாணவனாக இருந்த காலத்திலேயே தந்தை செல்வாவின் நெறிப்படுத்தலில் அரசியலுக்குள் பிரவேசித்தார். கல்முனை மாநகர முதல்வராகவும் வடக்கிழக்கு மாகாண சபை உறுப்பினராகவும் சென்ட்சபை அங்கத்தினராகவும் பதவி வகித்துத் தனது அரசியல் ஆளுமையை வளர்த்துக் கொண்டார்.

தமிழரகுக் கட்சியின் ஆரம்ப காலகட்டங்களில் அதனோடு தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி அரசியல் முகவரியைப் பெற்றுக் கொண்டார். மேடை மேடையாகப் பிரச்சராம் செய்தார். அறப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டபோது கைது செய்யப்பட்டு பணகொட இராணுவ முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டார். முஸ்லிம் லீக், ஜக்கிய தேசியக் கட்சி என்பற்றிலும் சிலகாலம் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். தற்போது யீ வங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் அதியுர்பீட் உறுப்பினராகவிருந்து அரசியல், சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

மருத்துவன் மன் ணோடும் மக்களோடும் இரத்தமும் சதையுமான வாழ்வொன்றைப் பெற்றுக் கொண்ட கொண்ட மதீர் மெளலானா அவர்கள் இன்று தமிழ் முஸ்லிம் உறவின் அடையாளமாக எல் லோராலும் பேசப்படுகின்றார். இவர்பற்றியதான் பார்வையும் பதிவுமாக பாராஞ்சமன்ற உறுப்பினர் ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர் அவர்கள் 'மருத்துவன் முத்து மதீர் மெளலானா' என்ற நூலை வெளியிட்டதன்மூலம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு வரலாற்று நாயகனை இளைய தலைமுறையினருக்கு அறிமுகம் செய்து புத்துணர்ச்சி ஊட்டியுள்ளார்.

(3)

அல்ஹாஜ் மதீர் மெளலானாவின் மிக முக்கிய வாழ்க்கைத் தடங்கள் பலவற்றை எளிதாகவும் சவையாகவும் இந்நால் எடுத்துச் சொல்கின்றது. நாலாசிரியருக்கு மெளலானாவோடு இருந்த நட்பும் உறவும் நன்றி உனர்வோடு இந்நாலில் மீட்கப்படுகின்றது. வெறுமனே ஒருவரின் வாழ்க்கை வரலாறு என்றில்லாமல் சமூகத்தின் வரலாறு, அரசியல் வரலாறு, மனிதனேய வரலாறு என்று பல தளங்களில் எழுவாயும் பயனில்லையுமாகப் பாலொடு தேன் கலந்து பருகத் தந்துள்ளார் அஸ்வர் அவர்கள்.

இன்றைய தலைமுறையினரில் பலர் அறிந்திராத மெளலானாவோடு தொடர்புட்டிருந்த சில சம்பவங்கள் அவரை வரலாற்று நாயகனாக நமக்கு அறிமுகம் செய்கின்றது.

1968 ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற கல்முனைத் தொகுதிப் பாரானுமன்ற இடைத்தேர்தலின் போது கல்முனை நகர மத்தியில் அமைந்திருந்த Round About கல்லானது தேர்தல் முடிவை மாற்றி மௌலானாவைத் தோற்கடித்த சம்பவம், பனாகோட் இராணுவ முகாயில் மௌலானா தடுத் துவைக்கப்பட்டிருந்தபோது மூஸ்லிம் லீக் தலைவர் டாக்டர் எம்.சி.எம். கலீல் அவர்களைச் சந்தித்தமை, தமிழருக்கு கட்சியின் பாரானுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த எம்.சி. அகமது அவர்கள் கல்முனைத் தொகுதியைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்தபோது விட்டுக்காவலில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தமை, மௌலானாவின் வயதை உறுதிப்படுத்த பாரானுமன்றச் செயலாளர் நாயகம் பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரம் கோரியமை, கார்மாஜர் பல்கலைக்கழகத்தில் இல்லாமியக் கற்கை நெறியை ஆரம்பிக்க முதலமைச்சர் கருணாநிதியிடம் கோரிக்கை முன்வைக்க நூலாசிரியரும் மௌலானாவும் துணைநின்றுமை, தமிழருக்கு கட்சியில் இருந்து மஹர் மௌலானா விலகியமைக்கான பின்னணி, 1967 இல் சென்ட்ராகி நிகழ்த்திய கன்னிப் பேச்சு என்று வாழ்க்கை வரலாற்று நிகழ்வுகளைப் படித்தறியும் அரிய சந்தர்ப்பத்தை இந்நால் இன்றையதலைமுறையினருக்கு எடுத்தியம்பியமைக்காக ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர் அவர்களை எவ்வளவு பாராட்டுணாலும் தகும்.

மஹர் மௌலானா அவர்களின் தீர்க்க தரிசனப் பார்வைக்கு இந்நாலின் 84 ம் பக்கம் சாட்சியமாகும் “சிறுபான்மையினரான தமிழ், மூஸ்லிம் ஆகிய இரு சமூகங்களும் ஒன்றிணைந்து குரல் கொடுக்காமல் அதற்கான கொள்கைத் திட்டங்களை வகுக்காமல் வெவ்வேறாகச் செயற்படுவதால் பெற வேண்டியவற்றைப் பெறுவதில் அசாத் தியமான நிலையே தோன்றும். தமிழர்களும் மூஸ்லிம்களும் ஒருமித்துச் செயற்படுவதே இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான ஒரே வழி”. எவ்வளவு தெளிவானது மௌலானாவின் சிந்தனை. எல்லோருக்கும்தான் அவர் இதனைச் சொன்னா.

சென்ட்ர் மௌலானாவின் கன்னிப் பேச்சு என்ற தலைப்பில் கடைசி அத்தியாயம் சிறப்பாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனை வாசிக்கும் ஒருவர் மௌலானா அவர்களின் இலட்சியம், கொள்கை, கோட்பாடு, தீர்க்கதறிசனம், வாழ்வுமுறை, நாகரிகம் என்பவற்றிற்குத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, மத்தி என எல்லாத் திசையிலும் வாழுகின்ற மூஸ்லிம் தலைவர் கள் சம்பந்தமான ஒரு கணிப்பீடு செய்வோமானால் முழு இலங்கையினதும் முத்த தலைவர் நம் மஹர் மௌலானா அவர்களே ஆவார் என முடிந்திருக்கிறது இந்நால்.

வரலாற்றில் வாழ்தல் என்பது எல்லோருக்கும் இயலுமானது அல்ல. மஹர் மௌலானா ஒரு தனி வரலாறு. அவரின் வாழ்க்கை முறையும் அரசியல் அனுகுமுறையும் சொல்லாட்சி விதைப்படும் நகைச்சுவைப் பாங்குகும் மன்னை நேசிக்கும் மந்திரமும் எல்லோருக்கும் கைகடித் வரப்போவதில்லை. அது மௌலானாவுக்குச் சித்தித்துள்ளது என்பதை நிறுவுகின்றது மருதமுனை முத்து மஹர் மௌலானா என்ற நால்.

இப்பக்கத்தினுடோக மஹர் மௌலானா அவர்களுக்கு வாழ்த்தும், ஏ.எச்.எம். அஸ்வர் அவர்களுக்குப் பாராட்டும் தெரிவிப்பதில் ‘செங்கதீர்’ மகிழ்ச்சி அடைகின்றது.

- இரண்டாம் விசுவாமித்திரன் -

தெர்க்கீ-39

எதற்கு இந்தச்
சீர்திருத்தம்?

- ஆரையம்பதி
க.சபாபெரத்தினம்

ஆவணி 2012 செங்கதிர் வீச்சு இல.56 இன் 22ம் பக்கம் ‘எண்சீர்திருத்தம்’ என்ற தலைப்பில் ஏற்கனவே எழுதி வெளியிடப்பட்டதோரு ‘எழுதியகதை’ - 2003ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் ஏதோ ஒரு தினகரன் வாரமஞ்சரி இதழில் இதே தலைப்பில், இதே ஆசிரியரால், இதே விடயம் - பிரசரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கு அடுத்த இரண்டொரு வாரத்தில் அதே பத்திரிகையில் பீஸ்மாச்சாரி என்பவரால் கவிதை வடிவில் அதற்கான மறுப்புரை ஒன்றும் பிரசரமான நிலையில் இது ஒரு ‘பழையகள்’. ஆயினும் மொந்தை புதிது!

இன்றைய சமுதாய அரங்கில் எழுதப்படவேண்டிய - அலசப்பட வேண்டிய பல்வேறு விடயங்கள் செறிந்து காணப்படும் நிலையில், அவற்றை எல்லாம் விடுத்து “மொழி மீதும் எண்கள் மீதும் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.” என்ற இந்தப் புளித்துப்போன சங்கதிகளை தூக்கத்திட மேலேமுப்பி குழப்ப முனைவதால் விளையப்போகும் பயன் என்ன? நாம் இன்று மிலேனியத்தைக்கடந்து வந்துள்ளோம் அல்லவா? அதற்கேற்ற பக்குவம் வேண்டாமா? ஏற்கனவே மொழிச்சீர்திருத்தம், எழுததுச் சீர்திருத்தம் என்றெல்லாம் நாம் அலைந்து திரிந்து பெற்ற பயன்தான் எவை? சும்மா இருந்த சங்கை கெடுக்காவிட்டாலும் ஊதிப்பார்த்ததுதான் மிச்சம்.

இந்தியாவின் டெல்லிப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராக இருந்த சாலை ஜினந்திரையனும் தமிழர்ல்லாத எம்.ஜி.ஆரும் இணைந்தே இந்த எழுததுச் சீர்திருத்தத்தை மேற்கொண்டார்கள். வெளிநாட்டவர் தமிழைக் கற்றுக் கொள்ளும் வகையிலும் நவீன அச்சியந்திரப் பாவளைக்கு இலகுவாக்கும் உத்தியாகவுமே இச்சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டதாக முன்னர் காரணம் கற்பிக்கப்பட்டது. ஆயினும் பல தமிழ்நாட்டு நல்லறிஞர்களினதும் கல்விமானங்களினதும் எதிர்ப்பலைகளை அரசியல் என்னும் கவசத்தால் முறியடித்துச் சம்மந்தப்பட்டவர்கள் வெற்றி பெற்றனர். வெற்றி கண்டார்களே அன்றி வேறோன்றையும் அவர்களால் சாதித்து விடமுடியவில்லை.

தமிழ் எழுத்து வரிவடிவில் கை, சை, மை, றை என்ற எழுத்துக்கள் ஒரே சீராகவும் ஜி, ஜீ, ஜி என்பவை வேறு அமைப்பிலும் இருந்து வந்தன. இதே

போன்றே கா, சா, பா, மா என்ற எழுத்துக்கள் ஒரே மாதிரியாகவும் ரூ.அ.ஆ என்பவை மற்றொரு விதமாகவும் அமைந்திருந்தன. கை, சை, கா, சா என்று எனிய முறையில் எழுத்துக்களை வடிவமைத்திருந்த எம் முதாதையருக்கு னை, னௌ, வை, ரா, னா, னோ என்ற எழுத்துருவங்களை ஆரம்பகாலமிருந்தே நடைமுறைப்படுத்தத் தெரியாதிருந்தார்களா அல்லது தெரிந்தே இம்மாற்றங்கள் அவசியம் என உணர்ந்திருந்தார்களா? அவசியமென உணர்ந்திருந்தனர் எனின் அது எத்தனமையது? போன்ற விடை ஆய்வுகளே எமக்குத் தேவை. அதை விடுத்து நீண்டகாலமாக ஒரு மொழிநுட்ப உருவமைப்படுத் தீயங்கி வந்த எழுத்துக்களைச் சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில் இடம்மாறச் செய்துவிட்டது ஒரு பெரிய கொடுமை. இன்று நாம் கொண்டு வந்தமாற்றம் முன்னோர்கள் அறியாமல் விட்டுவிட்ட ஒரு சாதனையா? நிச்சயமாக இருக்காது.

அப்படியானால் இச்சீர்திருத்தங்களின் நோக்கு என்ன? கிண்ணஸ் பத்தகம் போன்ற ஒரு சிலஆவணங்களில் தங்களது பெயரையும் பொறித்துக் கொள்வதற்கு எடுக்கப்படும் ஒரு முஸ்திப் நடவடிக்கை இதுவாகும். எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை விடுத்து எண்சீர்திருத்தத்திற்கு வருவோம். ஆசிரியர் குறிப்பிட்டெழுதிய இளவயிறனார் என்பவரின் பாடல்களில் சுட்டிக் காட்டப்பட்ட பிரகாரம் இதுவரை ஏன் இத் ‘தொண்டு’ச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்ய முன்வரவில்லை. இது தேவையற்றதொன்று அல்லது குழப்பிலிரும் முயற்சி என்பதால் புறம்தள்ளி விட்டார்களா? பாவலரும் நாவலரும் பகர்வெதல்லாம் பாராயணமன்று. தங்கள் தங்கள் பாடல்களுக்கு மெருகூட்டவும், தமது வித்துவச்செழிப்பை வெளிக்காட்டவுமே அனேகமான கவிகள் இவ்வாறு செயல் பட்டுள்ளனர். இவ்வாறான அவர்களது கருத்துக்களுக்கெல்லாம் துணை போய் சீர்மையுடனும் சிறப்புடனும் ஒடிக் கொண்டிருக்கும் செயன்முறையை குழப்ப முயலுதல் அறிவுடைமை ஆகாது.

அவ்விதம் ஆக்க முயற்சியில் சடுப்டால் அது தந்தையும் தனியனும் கழுதையை விற்கச் சந்தைக்குக் கொண்டுபோன கதையாக மாறிவிடவும் வாய்ப்புண்டு. அதுமட்டுமல்ல இதுவரை தமிழில் எத்தனையோ கோடி அறிவியல் சார்ந்த நூல்களும் படைப்புகளும் தோன்றிவிட்டன. அவற்றிலெல்லாம் இந்தத் ‘தொண்டு’ விவகாரத்தைப் புகுத்த முயற்சி செய்தால் ஏற்கனவே இடம்பெற்ற ஒன்பது, தொண்ணாறு, தொள்ளாயிரம் என்ற அத்தனையும் திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டி ஏற்படலாம். இரண்டு பஞ்சாங்கங்கள் மூலம் நாம் படும் அவஸ்தை போதும். அதுபோல் இன்னொன்று எதற்கு?■

ஸமுத்தின் முத்த ஈழத்தாளர், கலைஞர், ஊகவியலாளர்கள் தங்கள் நினைவுகளை மீட்டுவதற்கும் பக்ரவதற்குமான களம் இது.

நினைவிலோய்நுல்

எண்டன் முருகன் ஆலயத்தில்!

- மாஸ்டர் சிவலிங்கம்

இங்கிலாந்திலுள்ள 'பட்ஸ்' - BUDS - அமைப்பு 1997ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 19ம் திகதி நடத்திய தங்கள் பத்தாவது ஆண்டு விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொள்ளும்படி எனக்கு அழைப்பு விடுத்தனர்.

நான் மகிழ்ச்சியோடு அந்த அழைப்பை ஏற்று இங்கிலாந்து சென்று அவ்விழாவில் கலந்து கொண்டேன். வண்டனில் உள்ள இசை ஆர்வம் உள்ள சிலருக்கு இரண்டே இரண்டு தினங்களில் 'விண்ணுலகவில் விபுலாநந்தர்' என்ற வில்லுப்பாட்டைப் பழக்கி, நானே குழுத்தலைவராக இருந்து விழாவில் வில்லிசை வழங்கிப் பலரதும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டேன்.

விழாவில் எனக்குப் பொன்னாடை போர்த்திக் 'கதைமாமணி' என்ற பட்டமளித்துப் பொற்கிழியும் வழங்கிக் கொரவித்தனர்.

விழாமுடிவில் வண்டனில் புகழ்பெற்ற ஈஸ்றஹாம் முருகன் ஆலய வருடாந்தத் திருவிழா வைபவத்தில் சமயச் சொற்பொழிவாற்ற வேண்டும் என்று ஆலய நிர்வாகிகள் கேட்டுக்கொண்டனர். நான் மகிழ்ச்சியோடு சம்மதம் தெரிவித்தேன்.

குறித்த தினத்தன்று மாலை மேற்படி ஆலய நிர்வாகிகள் வந்து அழைத்துச் சென்றனர். நான் காரிலிருந்து இறங்கி, ஆலயத்துக்குச் சென்று கொண்டிருந்தபோது, "இவர்தான் இலங்கை மாஸ்டர் சிவலிங்கம், இவருடைய பேச்கத்தான் இன்று நடைபெற உள்ளது" என்று கூறினார் ஒருவர்.

"அட்டே! இவர்தானா மாஸ்டர் சிவலிங்கம்? பெரிய ஆளாக இருப்பார் என்று நினைத்தேன். சின்னப்பெடியனைப்போல இருக்கிறாரே" என்றார் மற்றவர். அவர்களுடைய உரையாடல் இலேசாக எனது காதிலே விழுந்தது.

ஆலய மண்டபம் நிறைந்த கூட்டம். வெளியிலும் பலர் கூழியிருந்தனர். நிகழ்ச்சி ஆரம்பமானது. மண்டபத்தின் கடைசி வரிசையில் அமரந்திருந்த பெண்கள் சிலர் 'சளசள்' என்று பேசிக்கொண்டேயிருந்தனர். தலைமை உரையின்போதும் வரவேற்ற புரையின் போதும் அப் பெண் கள் சத்தமாக உரையாடிக் கொண்டேயிருந்தனர்.

நான் பேச ஆரம்பித்தபோதும் அவர்கள் சத்தமாகப் பேசிக்கொண்டேயிருந்தனர். உடனே நான் அன்பானவர்களே! "நம்பினோர் கெட்டுவதில்லை" என்ற தலையில் பேசுவதற்கு முன்பு, திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள் கூறிய ஒரு சிறு உதாரணத்தைக் கூற விரும்புகிறேன்:-

“‘றெயின்’ ஆடி ஆடி ஓடலாம். அனால் தண்டவாளம் ஆடாமல் அசையாமல் இருக்க வேண்டும். ‘றெயின்’ ஆடுகிறதே என்று தண்டவாளமும் ஆடுத்தொடங்கினால் அல்லோல் கல்லோலம்தான். அதேபோல பேச்சாளன் பேச வேண்டும். சபையோர் குறிப்பாகப் பின்வரிசையில் இருக்கும் பெண்மனிகள் பேசாமல் அமைதியாக இருக்க வேண்டும். நானும் பேச, நீங்களும் பேசினால் அல்லோல் கல்லோலம்தான்” என்றேன். ஒரே கருகோசம். பின்னர் எனது சொற்பொழிவை ஆழம்பித்தேன். எனது பேச்சு முடியும் வரை, பின்வரிசையில் இருந்த அப்பெண்மனிகள் வாயே திறக்கவில்லை.

எனது பேச்சு முடிந்ததும் விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிய பிரமுகர், எனக்குப் பொன்னாடை போர்த்திப் பணமுடிப்பும் தந்து பாராட்டினார். அதையடுத்து ஆலய நிர்வாகி ஒருவர் என்னை ஆலய அலுவலகத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார். நான் அமர்ந்ததும், ஒரு பெரிய புத்தகத்தை என்னிடம் தந்து “சார்! இந்த ஆலயத்துக்கு வரும் பிரமுகர்கள் கையொப்பம் இடும் புத்தகம் இது. இதில் நீங்களும் ஏதாவது எழுதிக் கையொப்பமிடுங்கள். என்றார்.

அப்புத்தகத்தை விரித்துப்பார்த்தேன். அதில் திருமுருக கிருபானந்த வாரியார், கி.வா.ஜெகந்நாதன், இசையரசி எம்.எஸ்.சப்புலட்சுமி, சிவாஜி கணேசன், பத்மினி, சாவித்திரி, ஜெமினி கணேசன் முதலானவர்களின் கையொப்பங்கள் காணப்பட்டன.

“இலங்கையிலே மீன்பாடும் தேன் நாடாம் மட்டக்களப்பிலே இருந்து வித்தகன் விபுலானந்த அடிகளார் அவதரித்த புண்ணிய யூமியிலேயிருந்து இங்கிலாந்துக்கு வந்து புகழ்மிக்க ஈஸ்றஹாம் முருகன் ஆலயத்தில் உரையாற்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தமை குறித்து பெருமையும் பெருமகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன்.” என்று எழுதி, மாஸ்டர் சிவலிங்கம் மட்டக்களப்பு இலங்கை என்று எழுதினேன். அப்போது ஒரு வயோதிப்பாது கண்ணீர் சிந்தியபடி வந்து, “மாஸ்டர்! ராஜா! தயவு செய்து என்னை மன்னிச்சிடுங்கோ ராஜா” என்று சோகத்துடன் கூறினார். அவர் கூறியதைக் கேட்டதும் ஒன்றும் புரியவில்லை எனக்கு. “அம்மா! நான் ஏன் உங்களை மன்னிக்க வேண்டும்?” என்று தட்டுத்தட்டுமாறியபடி கேட்டேன்.

“மாஸ்டர்...! நான் இலங்கையில் வெள்ளாவத்தையைச் சேர்ந்தவள். வண்டனுக்கு வந்து பதினெண்டு வருஷமாகிறது.. நான் வெள்ளாவத்தையில் வசித்த காலத்தில் நீங்க நேரியோவிலையும் ரீவியலையும் பின்னைகளுக்குக் குட்டிக்கடை கூறியதைப் பலதடவைகள் கேட்டிருக்கிறன்.

இன்றைக்குக் காலையில் கோயிலுக்கு வந்தபோது, விளம்பரப் பலகையில் இலங்கை வாணோலி தொலைக்காட்சி புகழ் மாஸ்டர் சிவலிங்கம் ‘நம்பினோர் கெடுவதில்லை’ என்ற தலைப்பில் சமயச் சொற்பொழிவாற்றுவார் என்று போட்டிருந்தது.

சின்னப்பின்னைகளுக்குக் குட்டிக்கடை சொல்லுற இவர் என்ன பெரிய சமயச் சொற் பொழிவாற்றுவது... என்னு அங்க நின்றவங்க சிலரிடத்தில் சொல்லிப்போட்டன். ராஜா.. உம்முடைய பேச்சைக் கேட்டதும் நான் பிரமிச்சப் போனன். என்ற மனசசாட்சி என்னை வருத்துது மாஸ்டர்... என்னை மன்னிச்சிடுங்கோ...” என்று கண்ணீர் சிந்தினார் அப் பெண்மனி.

“அம்மா! நானென்னம் உங்களை மன்னிக்கிறது..? முருகப்பெருமான் உங்களை மன்னிப்பார்.” என்று கூறினேன். “ஆஹா சரியான பேச்சு” என்று ஆமோதித்தார் ஆலய நிர்வாகி. கண்களைத் துடைத்தபடி சென்றார் அப்பெண்மனி.

குரியலும் செய்கதிரும்

குரியன் வரவு கண்டு
 பறைவகுள் சிறுகழுக்கும்
 'செங்கதிர்' பார்த்து ஏநுஷ்சிலை
 இனந்து அவைகளா வீசும்!

குரியன் வரவுகண்டு
 கிருஞ்சைம் ஓளிந்து கொள்ளும்
 'செங்கதிர்' கிழைத்துவிட்டால்
 கவலையும் மறந்து போகும்!

குரியன் வரவு கண்டு
 தாழை கூட்டுப் போகும்
 'செங்கதிர்' வரவு கண்டு
 கிதயகை மகிழ்ந்து கூடும்!

குரியன் வரவுகண்டு
 பனித்துளி பயந்து சாகும்
 'செங்கதிர்' வரவு கண்டு
 தீமைகள் அகண்று சொல்லும்!

குரியன் மண்ணில் நல்ல
 யரங்களை வளரச் செய்யும்.
 'செங்கதிர்' மனதில் நல்ல
 ஒழுக்கமும் வளரச்செய்யும்!

குரியன் வரவு கண்டு
 மனதிலை குணபும் யாயும்
 'செங்கதிர்' வருவதாலை
 தயிழ்மராடு சிறந்து ஓல்கும்!

குரியன் கதிர்கள்பட்டு
 ஏற்றும் வறுநிப்போகும்.
 'செங்கதிர்' வருவதாலை
 மனதிலை கறைகள் வற்றும்!

குரியன் உதிப்பதாலை
 மண்ணிலை பயிர்கள் வளரும்
 'செங்கதிர்' வருவதாலை
 பண்பதும் பயிர்கள் வளரும்?

கலாபுலணம்
 கே.எம்.எம்.நிகூல்

ஸ்ரூପர்யார் மென்னிடுடைய பத்தாசி....

இன்றைய பெற்றோருக்கான பாப்பா பாட்டு பாரதம்பிள் பாப்பாவுக்கான பாடல்

ஓடு விளையாடு பாப்பா - நீ

ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா

கூடு விளையாடுபாப்பா - ஒரு

குழந்தையை வையாடுதே பாப்பா

காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு - பின்பு

கனிவு கொடுக்கும் நல்லபாட்டு

மாலை முழுதும் விளையாட்டு - என்று

வழக்கப்படுத்திக் கொள்ளு பாப்பா

இன்றைய பெற்றோருக்கான பாப்பாவைப் பற்றிய பாடல்

ஓடுவிளையாடாடுதே பாப்பா - அது

உடம்புக்கு நல்லதை பாப்பா

கூடாடுதே பிற்றோடு பாப்பா - அந்தக்

குணாத்தை வளர்த்துக் கொள்ளு பாப்பா

காலை முழுவதும் செல் ரியூட்டி - பின்

கவலை கொடுக்கும் பள்ளிக்கூடம்

மாலை முன் இரவெல்லாம் ரியூட்டி - என்று

வழக்கப்படுத்திக் கொள்ளு பாப்பா

பள்ளிக்கூட பாட நூல்கள் தவிர - வேறு

பயன்தான் நால் வாசிக்காடுதே பாப்பா

அறிவு அதிகம் சேர்ந்துவிடும் பாப்பா - அதில்

அர்த்தம் ஏதும் இல்லையாட பாப்பா

ஆடுவூடுன் பாடல் விளையாட்டு - இவை

ஆகாது உன் உடம்புக்கு பாப்பா

தேஷ் பல நூல்கள் கற்றல் - மிகத்

தீமையென்று நீ உணரு பாப்பா

காலை எழுந்ததும் பார் 'சக்தி' - பின்னார்

கவனி இடைக்கிடையில் 'வாலுரினி'

மாலை இருக்களில் 'ஐ.ரி.என்' - என்று

வழக்கப்படுத்திக் கொள்ளு பாப்பா

கலைஞர் ரி.வி வந்ததுடி பாப்பா - இன்னும்

கனா 'சனல்'கள் இள்ளதுடி பாப்பா

அசத்தல் கலக்கல் ஆடுடம் பார்பார் - பார்த்து

அதன்படியே ஆடுவாய் நீ பாப்பா

யெந்திரமாய் நீ வளரு பாப்பா - இங்கு

ஏப்பெவருக்கு அது போதும் பாப்பா

இருத்தல் வடக்கிறதே பாப்பா - இதை

என்னும் போது தீயத்தில் பாப்பா

ஓடுவிளையாடாடுதே பாப்பா.....

வினாசல் வீரக்டுடே

மிதுனன்

தைபுறந்தால் வழிபுறக்குமென்று ஆண்டாண்டு காலமாகச் சொல்லி வாறாங்க. நாங்களும் அதத்தான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி வாறம். ஆனா நமக்கு இன்னும்தான் ஒரு நல்லவழி புறக்கிறதாயில்ல.

தைமாதம் புறந் ததும் அரசாங்கத்தில் வேல செய்யிற சகலருக்கும் புதிசா லீவுகள் எடுக்கிறதுக்கு மட்டும் வழி பிறக்குது எண்டது மட்டும்தான் உண்ம. மத்தப்படி ஒண்டு மில்லடா.

தைப்பொங்கல் நாள் பணம் இருக்கிறவங்க மட்டுமில்ல அன்றாடு தொழிலச் செஞ்சி பசிபட்டினியியோட சீவிக்கிற சனங்களும் கடன்பட்டாவது பொங்கலச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவாங்கதான். ஆனா அடுத்தடுத்தநாளே சோத்துக்கும் வழியில்லாமப்படுற பாட்டக் கண்கொண்டு பாக்கேலாது! தைபுறந்தா வழிபுறக்கு மென்றூத நம்பித்து அணில மரத்தில் ஏற உட்டுத்து முழிசிற நாயப்போல ஏழை எனியதுகளெல்லாம் துயரத்தோடதான் சீவிக்குதுகள். அதுகள் பட்டகவுடமும், பட்டகடனத் தீர்க்கேலாமத் தவிக்கிற தவிப்புகளும் அடுத்த பொங்கல் வந்தாலும் மாறிப்போகாது.

அதனாடி மாணிக்கம்! வீண்பசப்பு வாத்தைகளைக் கேட்டு அதுக்குத் தாளம் போட்டுக் கூத்தாடாம நல்லாப் பாடுபட்டு உழச்சி, மிச்சம் புடிச்சி நாமனும் வாழப்பாக்க வேணும். காசில்லாதவன் கடவுளானாலும் கதவச்சாத்தடி என்ற கதையப்போல நம்மட சீவியம் இருக்கப்போடா மாணிக்கம். காசிருந்தாடா மாணிக்கம் நமக்கு எல்லாநானும் பொங்கல்தான். பெருநாள்தான். அதனாடி ஓய்வு ஒழிச்சலில்லாம உழைக்கப்பார். உழைப்புத்தான்டா நமக்குக் கடவுள். அது மனசில இருத்தி ஊக்கத்தோட உழைக்கப்பார். தைபுறந்தா மட்டுமில்ல எந்த நானும் உழச்சா வழி தானாகவே புறக்கும். அப்பசரி! நான் வரட்டா?

‘செங்கதிர்’ அண்ணுச் சந்தூ : ரூ 1000/-க்குக் குறையாத இயன்ற அன்பளிப்பு

★ “செங்கதிர்” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலம் விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் நேரில் வழங்கலாம்.

அல்லது

★ மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு, நடைமுறைக் கணக்கு இல : 113100138588996 க்கு வைப்பிலிடலாம்.

People's Bank (Town Branch) Batticaloa.

Current account No.: 113100138588996 - For bank deposit

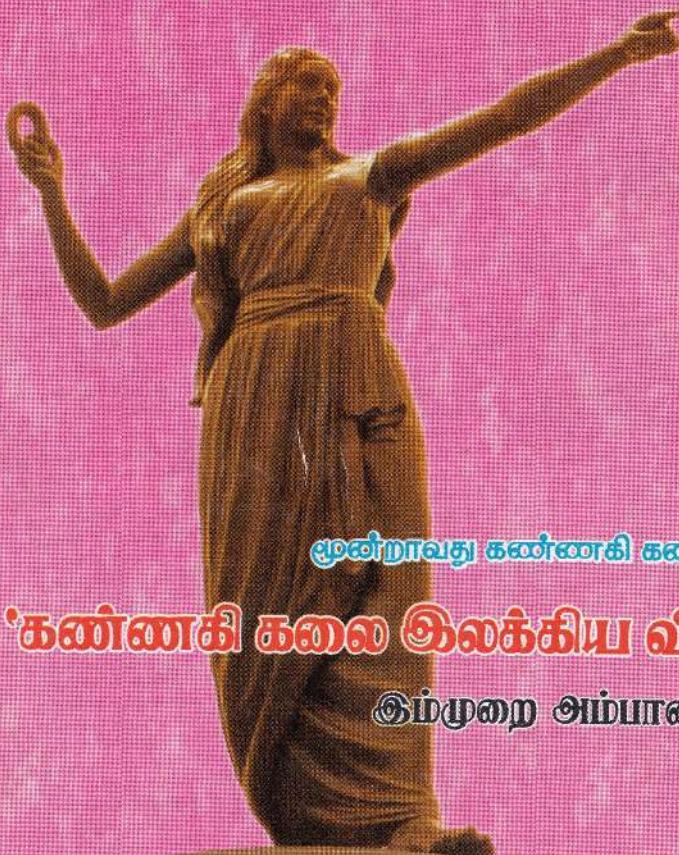
அல்லது

★ அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பில் மாற்றக் கூடியவாறு காசக்கட்டளை அனுப்பலாம்.

Post Office, Batticaloa - For money orders

★ காசோலைகள் / காசக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஸ்னன் எனப் பெயரிடுக. **Cheques / Money orders in Favour of T.Gopalakrishnan**

“திருமா மணிநங்கை வந்தாள் ! - எங்கள்
தேசம் நழைத்திட வந்தாள் ! வந்தாள் !! ”

முன்றாவது கண்ணகி கலை ஒக்கிய விழா

‘கண்ணகி கலை ஒக்கிய விழா – 2013’

கிம்முறை அம்பாறை மாவட்டத்தில்

தொடர்பு :

‘கண்ணகி கலை ஒக்கியக் கூடல்’

45A, பிரதான வீதி,

சின்ன ஊற்று, மட்டக்களப்பு.

தொ.போ : 0777492861

மின்னஞ்சல் : kannahivizha@gmail.com